

50வது ஆண்டை நோக்கி...

மல்கை

ஆசிரியர் : டொப்ளிக் ஜீவா

“பெண்மை வெல்கவென்று
கூத்திருவோமடா!”

ஏப்ரல் 2012

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

விலை 40/-

UNDRAWN PORTRAIT FOR UNWRITTEN POETRY

நீங்கள் திரமான இலக்கியச் சுவைவாரா?

மலர்லகைப் பந்தல் வெளியீடுகளைத் தொடர்ந்து மலர்லகைப் பந்தல் கட்டுரை ஆன்மீகத்துக்கு வலுவாக நமது மனங்களைச் சார்ந்த படைப்பாளிகளின் பத்துரைப்படி நூல்களை வெளியீடு வருகின்றது. மலர்லகைப் பந்தல் நூலகம்.

மலர்லகைப் பந்தல் வெளியீடுகளை நீங்கள் வாங்கும் பொது, சிறுசாது சூதரவு மலர்லகை மாத இதழுக்கும் சுவறுகின்றது என்பதை குறுகத்தில் கொள்ளுங்கள்

மலர்லகைப் பந்தல்
தொலைபேசி: 2320721

மலர்லகை

மலர்லகைப் பந்தல் வெளியீடுகள்
மலர்லகைப் பந்தல் வெளியீடுகள்
மலர்லகைப் பந்தல் வெளியீடுகள்

உலகம் பற்றியுள்ள எல்லாவிடையிலும்
இலக்கியப் படைப்பாளிகளில் மலர்லகைப்
பந்தல் வெளியீடுகள் மலர்லகைப் பந்தல் வெளியீடுகள்
மலர்லகைப் பந்தல் வெளியீடுகள்

**50 - இலக்கு ஆண்டில்
உருக்க...**

ஏப்ரல் - 1995

Mallikai Progression
Monthly Magazine

மலர்லகைப் பந்தல் வெளியீடுகள் மலர்லகைப் பந்தல் வெளியீடுகள்
மலர்லகைப் பந்தல் வெளியீடுகள் மலர்லகைப் பந்தல் வெளியீடுகள்

201/4, Sri Kathiresan St,
Colombo - 13.
Tel : 2320721
mallikaijeeva@yahoo.com

**மிக எளிமையாக மனை விட்டுப்
பழகி வாழுவதே, மிகப் பெரிய
இலக்கியம்!**

சிறு வயதினிலிருந்தே நான் கற்றுக் கொண்ட காந்திய வாழ்க்கை நெறி கடர் எளிமை வாழ்வின் ஒப்பொருட்கட்டத்திலும் மிக மிக எளிமையாக நடந்து கொள்வதையே எனது சிறுவயதுப் பழக்கமாகக் கொண்டேன். அதை நடைமுறையில் வைக்கொண்டு வாழுகி வருகின்றேன்.

அந்தப் பாயரப் பழக்கம் நான், மலர்லகைச் சந்திரிகையின் ஆசிரியராகிய பின்னரும் என்னைத் தொடர்ந்தே வந்து கொண்டிருக்கிறது.

மாத இதர தொடங்கப் பெற்ற ஆரம்பக் காலகட்டங்களில் அந்த அந்த மாத இலக்குகளை ஒருங்குசேர்த்து தாக்கீக் கொண்டு நகரத்தின் பிரதான வீதிகள் எங்கும் எங்கெங்கே யறித்தான சைக்கிளில் சுற்றி வருவேன்.

எனக்கு ஏற்கனவே தெரியும் தரமான இலக்கியச் சுவைவாரங்கள் மார் யாரென்று.

இலக்கிய ரசனையுள்ளவர்கள் இளைவ் கண்டு, மெல்ல அழகுகளினது கரவ் களில் அம்மாத மலர்லகை இதழோலினைத் திணிகுது வைப்பேன்.

உடனடிப் பணத்தை நான் எதிர்பார்ப்பு தேயில்லை. சிவர் தருவார்கள். பெறு சிலரோ புன்முறுவலுடன் ஒப்புக்கொண்டு, தலையாட்டியடி அழகீசரிப்பார்கள்.

இந்த இலக்கியத் திணியிடுத் தெழில் துட்பத்தை எனக்கு ஆரம்பகாலத்திலேயே

கற்றுத் தந்தவர், 'எழுத்து' சி.ச.செல்லப்பா அவர்களே.

இன்றைக்கு வரைக்கும் - 47 ஆண்டு களுக்கு மேலாகத் தமிழ் இலக்கியச் சிற்றே டொன்று தொடர்ந்து வெளிவந்து, இலக்கிய உலகில் பேசப்படுகின்றதென்றால், அன்று நான் கைக்கொண்டு ஒழுகிய 'இலக்கிய இதழுடன் தெருவில் இறங்குதல்' என்ற வியாபாரத் தொழில்நுட்பம்தான் காரணம் என மெய்யாகவே நான் புரிந்து கொள்ளுகின்றேன்.

இந்தத் தெருச் சுற்றல் இலக்கிய வியாபாரத்தில் எனக்குப் பல புதுப் புது இலக்கிய நண்பர்கள் நெருக்கமானார்கள். உலக வரலாற்றிலேயே வீதிகளில் வைத்தே சந்தாப் பணம் வசூலித்துக் கொண்ட ஒரேயொரு இலக்கிய இதழும் மல்லிகை ஒன்றேதான்.

கொழும்பில் பிரதான வீதியில் நான் வழமைபோல பொடிநடையில் நடந்து போய்க்கொண்டிருந்தேன். வழிமறித்தான் ஓரிளைஞ்சன். "நீங்கதானே, மல்லிகை ஆசிரியர்?" என்றான்.

நான் சம்மதத்திற்கு அறிகுறியாகத் தலையை ஆட்டி வைத்தேன். அந்த மாத மல்லிகை இதழ் ஒன்றை நீட்டினேன். பெற்றுக் கொண்டான். "இப்ப கையிலை காசில்லை. பேந்து தருகிறேன்!" என்றான். தொடர்ந்து, "சோக்கான கதையொண்டு எழுதி வைச்சிருக்கிறீன். நல்ல கதை. அனுப்பட்டுமா?" என்றான்.

'சரி' என்பதற்கு அடையாளமாகத் தலையை ஆட்டி வைத்தேன்.

"ஆனால் ஒண்டு. என்றை கதையை அடுத்த புத்தகத்திலை வெளியிட வேணும்"

என நிபந்தனையும் விதித்தான். மல்லிகையின் தெருவோரப் புகழ் எப்படி இருக்கிறது, பார்த்தீர்களா?

இப்படி இப்படிப் பல வகையான நடைமுறை அநுபவங்களைச் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம்.

இவைகள் அனைத்தையும் நான் எனது அடிமன்களில் சேமித்து வைத்துள்ளேனே தவிர, எந்தக் கட்டத்திலும் என் மனதைத் தங்களது சிறு செயல்களால் புண்படுத்தியவர்களிடம் விரோதமோ, துவேஷமோ பாராட்டியவனுமல்ல.

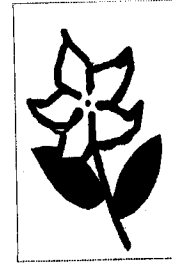
அப்படி நான் தனிப்பட்ட கோபதாபங்களுக்கு உட்பட்ட சராசரி மனிதனாக என்னை நானே உருவாக்கியிருந்தால், பாராளுமன்றச் சிறப்பேட்டில் எனது பெயரோ மல்லிகையின் நாமமோ நிச்சயம் இடம் பெற்றிருக்காது என்பது மாதிரி திண்ணம்.

வருங்கால இலக்கிய வரலாற்றில் பேசப்பட்டு, நிரந்தரமாகக் கணிக்கப்படுவதற்கு எத்தனை பெரிய விலைதான் கொடுக்க வேண்டியுள்ளது.

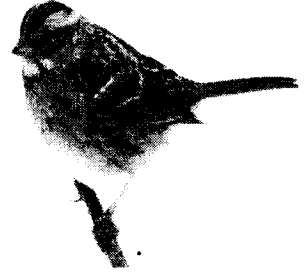
ஒன்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? 47 ஆண்டுக் காலமாக இன்றுவரைக்கும் மாதாமாதம் மல்லிகை இதழைகளைத் தெரு தெருவாக விற்றுத் திரியும் ஒரேயொரு ஆசிரியன் இந்த மல்லிகை ஜீவாதான்!

கொஞ்சம் கிட்டே நெருங்கி வாருங்கள். ரகசியம் ஒன்றைச் சொல்லுகின்றேன். நான் நானே மறைந்து போகலாம். எனது இலக்கிய நேர்மை, உழைப்பு நாளைய பல கலைக்கழகங்களில் நிச்சயம் உட்படவே செய்யும்.

**மல்லிகையின் ரெளிச்
சுவர்ஷும் பாலைக்
குருக்க் கூடுதான்று
கிருஞ்சுது.**

மிகப் பெரிய உண்மையொன்றை இன்று நாம் நமது தினசரி வாழ்க்கையில் கவனிக்கின்றோம். அதைப் பற்றிச் சிந்திக்கவும் தொடங்கி விட்டோம்!

எமது வீட்டின் வளர்ப்புப் பறவைகளைப் போல, எங்கும் எந்த இடத்திலும் பறந்து திரிந்து மேய்ந்து வந்த சிட்டுக்குருவி இனம் இன்று பார்வைக்குக் கூட அகப்படாத வகையில் மறைந் தொழிந்து மாயமாகக் காணாமல் போய்விட்டதை எத்தனை பேர் தமது அவதானத்தில் கொண்டிருப்பார்களோ என்பது நமக்குத் தெரிந்தபாடாகக் காணவில்லை.

முன்னர் பல காலமாக இந்தச் சிட்டுக்குருவி இனம் எங்கும் பறந்து திரிந்து தமது இருப்பையும், சுறுசுறுப்பையும் உலகிற்குக் காட்டி வந்தன.

அதேசமயம் இன்றைய அதனது மறைவுக்குக் காரணம்தான் என்ன?

கிராமந்தோறும் சிறு ஓலைக் குடிசைகள் மெல்ல மெல்ல நகர் சார்ந்த கல்வீடுகளாகக் காலக்கதியில் மாற்றமடையத் தொடங்கின. ஓங்கி வளர்ந்த மரங்கள் தறிக்கப்பட்டன. இவைகளினால் பெரித்தும் பாதிக்கப்பட்டது இந்தச் சிட்டுக்குருவிகள்தான்.

தத்தித் தத்தி வீட்டு முற்றத்தில் இரை பொறுக்குவதைப் பார்த்து, சிறுவர்கள் சந்தோஷத்தின் வெளிப்பாடாகக் கைதட்டி ஆராவாரத்தையும் அந்தக் காலத்து மனிதர்கள் இன்றும் கூட, நினைவு கூர்ந்து மகிழுகின்றனர்.

பயிரிடும் உணவு வகைகளுக்குப் பூச்சிப் புழுக்களினால் சேதாரம் ஏற்படக் கூடாது என்ற விவசாயியின் முன்னெச்சரிக்கையான பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் தெளிக்கப்பட்டதன் காரணமாகப் பூச்சி புழுக்களையே தனது ஜீவாதார உணவாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்த சிட்டுக்குருவி இனம் இன்று மெல்ல மெல்லக் காணாமல் போய்விடுவதைப் பார்ப்புக் கின்றோம். இயற்கைக்கு எத்தகையதொரு இழப்பு!

எவருக்குமே தொல்லை கொடுக்காமல், தங்கள் தங்கள் பாட்டில் வந்து, இனம் பெருக்கம் செய்து சீவித்து வந்துள்ள இந்தச் சிறு பறவைக் கூட்டத்தை இன்று நமது தெருத் திண்ணைகளில் பார்க்க முடியவில்லையே என்ற ஆதங்கத்தில் மனிதக் கூட்டம் இதைப் பற்றித் திரும்பிப் பார்க்க ஆரம்பித்துள்ளது. கவலைப்படத் தொடங்கியிருக்கின்றது.

பெண்களினது முன்னேற்றத்திற்காக சதா உழைத்துவரும் -

செல்வி திருச்சந்திரன்

- மகேஷ் வைரமுத்து

பெண்களின் கல்வி, அறிவியல், சமூக, பொருளாதார விடயங்களையெல்லாம் உள்ளடக்கிய வகையில் ஆணுக்குப் பெண் எந்தவகையிலும் தாழ்ந்தவளல்ல. ஆயினும் சமுதாயத்தில் அவளுடைய நிலை ஆணோடு ஈடிணையாக சமத்துவமாக விளங்கக் காணாமையென்ற சிந்தனை வலுப்பெற்றவராகிக் கொழும்பிலே 'பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம்' என்ற அமைப்பின் பணிப்பாளராக வெகு நீண்டகாலம் பொறுப்பை ஏற்று இன்று வரை வெகு உற்சாகமாக உத்வேகத்துடன் இயங்கி வருபவரே செல்வி திருச்சந்திரன் என்ற கல்விப் புலமை மிக்க பெண்மணி.

“நிமிர்ந்த நன்னடை நேர்கொண்ட பார்வையும் நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும் திமிர்ந்த ஞானச் செருக்குமிருப்பதால் செம்மை மாதர் திறம்புவதில்லையாம்...” என்ற அடிகளிலே புதைந்துள்ள அர்த்தம் பெண்களுக்கு இருக்க வேண்டியது மிக மிக அவசியமென்பதைப் பேச்சளவில் மட்டுமன்றிச் செயலிலும் வலுப்படுத்த வேண்டுமென்ற திட்டத்தோடே செயற்படும் 'செல்வி' அறிவுச் செல்விகளாக, சிந்தனைச் செல்விகளாக, இலக்கியச் செல்விகளாக, ஆய்வுச் செல்விகளாக எல்லாப் பெண்களுமே மிளிர் வேண்டுமென்ற ஆர்வமிகுதியால் பெண்களுக்கெனப் பிரத்தியேகமாக 'கல்வி', 'ஆய்வு' என்ற இரு கண்களையும் முன்னிலைப்படுத்தி பெண்கள் அறிவை வலுவூட்டி அவர்களது ஞானத்தை மேம்படுத்தப் பெரிதும் பாடுபட்டு உழைத்து வருகிறார். சமத்துவம் நோக்கும் இச்சமுதாயத்தில் பெண் கல்விதான் முதலிடம் வகிக்க வேண்டும் என்றால், எங்கு பின்னடைவோ, பள்ளமோ, சமனற்ற தன்மையோ காணப்படுகிறதோ அதை இட்டு நிரப்ப சமத்துவத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான எளிய பாதை எது என்பதை நன்கு புரிந்து கொண்டார். அதனால் தனக்குக் கிடைத்த பெரிய பெரிய பதவிகள், பிரபலமும் மேதைமையையும் செல்வமும் கொழிக்கக்கூடிய பெரும் பொறுப்புகள் என்பவற்றையெல்லாம் துச்சமெனத் தூக்கி வீசிவிட்டு வெகு அடக்கமாகவும், அமைதியாகவும் பெண் கல்வியையும், ஆய்வையும் வலுவூட்டி இச்சமூக நலனையே மேம்படுத்த வேண்டுமென்பதில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டு உழைத்து வருகிறார்.

இத்தகையதொரு நோக்கத்தை இலட்சியமாகச் சூடிக்கொண்டமையால் இவருக்கு ஏற்பட்ட இழப்புக்களோ அனந்தம். அவற்றைப் பற்றியெல்லாம் சிறிதுமே அலட்டிக்

கொள்ளாமல் சமூக, அரசியல், கலாசார ஸ்தாபனங்கள் அமைப்புக்களினால் பெண்களுக்கு ஏற்படும் பாதிப்புகள் என்ன என்பதை ஆய்வு செய்தல், அவற்றை ஒழிப்பதற்கான முறையில், கொள்கைகளை வகுத்துப் பால்நிலைச் சமத்துவத்தை உள்ளூரிலும் சர்வதேச ரீதியிலுமாக ஏற்படுத்த போராடுதல், ஆதரவு தேடல், கொள்கை மாற்றத்திற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல் போன்ற தொழிற்பாடுகளில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டதே பெண்கள் மட்டத்திலான இவரது நிலையை நன்கு வெளிப்படுத்துகின்றது.

கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டத்தின் பின்படிப்பு கற்கை நெறியை பயின்ற செல்வி தனது கலைமாணிப் பட்டத்தினை இலங்கை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலும், முதுகலைமாணிப் பட்டத்தினை சமூக ஆய்வு நிறுவகத்திலும், கலாநிதிப் பட்டத்தினை அம்ஸ்டாமில் உள்ள Vrije பல்கலைக்கழகத்திலும் பெற்றவர்.

ஒல்லாந்து பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலைமாணிப் பட்டத்தைப் பெற்றிருந்த இவரை அந்நாட்டு வெளிவிவகார அமைச்சு, அங்கு தங்கி இருந்து பதவி வகிக்கும்படியும், அதற்கான நிரந்தர பிரஜா உரிமையையும் வழங்க முன்வந்தது. அவற்றையெல்லாம் ஏற்காமல் தாய்நாடு திரும்பிய செல்வி நம் நாட்டுப் பெண்களின் கீழ்மை நிலைமையை மாத்திரம் மனதில் கொள்ளாமல் தமிழ்நாட்டிற்குச் சென்று அங்குள்ள பெண்களின் நிலைமை, சாதி, சமயம் ஊடாக உண்மையான தத்துவார்த்த நிலைகளை அறிந்து ஆய்வு செய்தார். இவற்றை மாத்திரம் மாற்றியமைக்கும் திட

டத்தை மனதில் கொள்ளாமல் உலகளாவிய ரீதியில் பெண்களனைவரதும் உரிமைகளே 'மனித உரிமை' என்ற ரீதியில் அடக்குமுறை, வன்முறை என்பவற்றிற்கெல்லாம் ஆளாகாமல் பால்நிலைச் சமத்துவத்துடன் வாழ வழிகாண வேண்டும் என்ற ரீதியில் பல திட்டங்களைத் தீட்டிச் செயற்படுத்தியதோடு அவற்றின் வெற்றிக் காகவும் பாடுபட்டுள்ளார்.

தமிழ் மொழியிலும் ஆங்கிலத்திலும் சிறந்த புலமையுள்ள செல்வி தனது உரையாற்றல் மூலம் பல முன்னேற்றமான கருத்துக்களை எடுத்து விளக்கிப் பலரது அறிவுத் தெளிவிற்கும் சிந்தனைக்கும் உரமூட்டியுள்ளார். எழுத்துத் துறையிலும் வல்லமை பெற்றுள்ள இவர் பெண்ணிலைவாதம், இலக்கியம், பண்பாடு, அரசியல், விமர்சனம் எனப் பல்வேறு துறைசார்ந்த விடயங்களிலும் நூல்களை ஆங்கிலத்திலும், தமிழ் மொழியிலும் வெளிக்கொணர்ந்ததன் மூலம் தனது ஆழமான புதுப் புதுக் கருத்துக்களைப் பதிவு செய்து, காத்திரமும் கனதியுமான அறிவை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இவற்றுள் சில சிங்கள மொழியிலும் மொழி மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் ஆங்கில மொழி மூலம் வெளிவந்த நூல்கள் ஒரு சில பின்வருமாறு :

- ideology, Caste, Class, and Gender
- The Spectrum of Femininity
- The Dilemma of Theories
- The Politics of Gender and Women's Agency in Post Colonial Sri Lanka
- The Other Victims of War : Emergence of Female Headed

Households in eastern Sri Lanka
Vol II

- Feminine Speech Transmissions
An Exploration in to the Lullabies
of Women
- Writing An Inheritance : Women'
Writing In Sri Lanka (1860 - 1948
Vol I)
- Stories from the Diaspora Tamil
Women Writing

வரவிருக்கும் புதிய நூல்கள் :

- History of Women's Movement in
Sri Lanka
- Writing Religion : Locating
Women
- The Research on Gendering in
Hindu System of Beliefs, Practices and
Rituals

‘தெற்காசிய பெண்ணிய ஆய்வு முன்னணி’ என்ற குழுவினும் பணியாற்றும் இவர், ‘பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம்’ என்ற இவர் சார்ந்துள்ள அமைப்பு ‘நிவேதனி’ என்ற ஆய்வு சஞ்சிகையை வெளியிடுகின்றது. அதிலே பால்நிலை கற்கை நெறி தொடர்பான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் பலவற்றை இவர் எழுதியுள்ளார்.

அவற்றில் சில பின்வருமாறு :

- யாழ்ப்பாண சமூகத்தின் கருத்தியலும் கட்டமைப்புகளும் நிர்ணயிக்கும் பால் நிலைப்பாடு
- பால்நிலைச் சமத்துவத்துக்கும் மரபு வழி நோக்கலுக்கும் உள்ள சில முரண் பாடுகள்

- முற்போக்குவாத, தேசிய பால்நிலை உருவாக்கங்களும் அவற்றின் முரண் பாடுகளும்

- பக்தியின் மறுபக்கம் பெண்களின் மறுதலிப்புகளா?

- தேசவழமைச் சட்டத்தின் சமூகப் பரிமாணங்களும் யாழ்ப்பாணப் பெண்களின் சமூகப் பாங்கும்.

- மனித உரிமைக் கல்வியும் பெண்களை ஆக்க வலுவாக்கலும்

இலங்கை சமூக விஞ்ஞான சங்கத்தின் நிர்வாக சபை உறுப்பினராகவும், இலங்கை சமூக விஞ்ஞான சங்கத்தின் வெளியீடாகிய ‘பிரவாத’ (தமிழ்) வெளியீட்டின் ஆசிரியர் குழு உறுப்பினராகவும், பல்வேறு அமைப்புகளிலும், செயற்பாடுகளிலும் முக்கிய பொறுப்புகளை ஆற்றி பல சர்வதேச அங்கிகாரத்தையும் பெற்றுள்ளார்.

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் அதிதி விரிவுரையாளராகவும் அவ்வப்போது பணியாற்றிய செல்வி உலகின் பல நாடுகளிலும் இடம்பெற்ற சமூகவியல், மானிடவியல் தொடர்பான கருத்தரங்குகளில் பங்குபற்றிக் காத்திரமான தனது கருத்துக்களை அறிவுசார்ந்த ரீதியில் வெகு துணிச்சலோடு வெளிப்படுத்திப் பலரது பாராட்டுக்களையும் பெற்றுள்ளார்.

தமிழ், ஆங்கிலம் என இரு மொழிகளிலும் பல நூற்றுக்கணக்கான ஆய்வுகளை மேற்கொண்டிருந்த இப்புலமையாளரின் ஆய்வுக்கான தலைப்புக்களின் ஒரு சில உங்கள் பார்வைக்கு.

- மதப் பண்பாட்டின் கோலங்களையும் கருத்தியலையும் கட்டவிழ்க்கும் ஒரு பால்

நிலை நோக்கு

- பெண்களின் வாய்மொழி இலக்கியம் ஒப்பாரி, தாலாட்டு பற்றிய சமூகவியல் நோக்கு

- பெண்நிலைவாதமும், கோட்பாட்டு முரண்பாடுகளும் ஒரு சமூகவியல் நோக்கு
- சமூகக் கோட்பாட்டுத் தளத்தில் பால் நிலை

- வார்க்கம், சாதி, பெண்நிலை, பண்பாடு பற்றிய நோக்கு

- தமிழ் வரலாற்றுப் படிமங்கள் சில வற்றில் ஒரு பெண்நிலை நோக்கு

- பெண்ணடிமையின் பரிமாணங்களும், பெண்ணுரிமையின் விளக்கமும்

- இலங்கையில் இந்து சமயத்தில் நிலவும் ஆண் தலைமைத்துவ சிந்தனைப் போக்கு

- வாழ்வியல் சமதர்மக் கோட்பாடுகளுடன் முரண்பட்டு நிற்கும் மேட்டுநிலைப் பண்பாட்டுக் கோலங்கள் - ஒரு பெண்ணிலை விசாரணை

- மாற்றுச் சிந்தனையும் விடுபடுகளமும்

இப்படிப் புதிய புதிய கோணங்களில் தன் பார்வையைச் செலுத்திப் பல புதிய தளங்களில் பயணித்துக் காரண காரியங்களை ஆராய்ந்து அவற்றிற்கான தீர்வுக்கு வழிகாணும் முயற்சியில் தன்னை கரைத்துக் கொண்டவர்.

இயல்பாகவே பல மேன்மையான குணங்கள் உடைய செல்வி பிழை செய்த வரைப் பெருந்தன்மையுடன் மன்னிக்கும் மனோபாவமும் உள்ளவர். எதிரிகளாயினும் விமர்சிக்கும் போது பெரும் மதிப்பு

வைத்தே விமர்சிக்கும் அன்பும் பண்பும் கொண்டவர். கண்ணியமும் இனிமையும் கலந்த சபாவமும், புன்னகையோடு உரையாடும் ஆற்றலையும் சுமந்து நிற்பவர் செல்வி. இவைகளே அவருக்கு வெற்றிகளை ஈட்டிக் கொடுக்கிறது.

காய்தல் உவத்தலின்றி யாவரோடும் இன் முகம் மலர ஆழ்ந்த அறிவுப் புலமை ததும்ப அன்புடன் அளவளாவி மகிழும் இயல்புமிக்க செல்வியின் வழிகாட்டலிலும் தலைமைத்துவத்திலும் இயங்கும் இப் ‘பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிலையம்’ பெண்களுக்கெனப் பிரத்தியேகமாக பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருந்து பொதுவாகச் சமுதாய மேம்பாட்டு உணர்வுடன் ஏராளமான செயற்திட்டங்களை முன்னெடுத்து வருகின்றது. இவை இன, மொழி, மத வேறுபாடின்றி இவற்றிற்கப்பாலான மானிட நேயமே மனிதனுக்கான உயர்ந்த தத்துவமென்பதை அமுத்திக் கூறுவது போல பல அறிவுபூர்வமான செயற்பாடுகள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. பெண்களின் உரிமைகள், பால்நிலைச் சமத்துவம், சிறுவர் நலன்கள், ஊடகத்துறை சார்ந்த விடயங்கள் தொடர்பாக ஏராளமான கருத்தரங்குகள், கூட்டங்கள், கலந்துரையாடல்கள் என்பவற்றை நிகழ்த்தி பெண்களுக்கு விழிப்புணர்ச்சியை ஊட்டி வருகின்றது. பல பயிற்சி நெறிகளையும் மேற்கொண்டு சமுதாயத்திலே பெண்களின் பங்கு மிக முக்கியமானது என்பதை அடையாளப்படுத்தியுள்ளது. இப்படி சகல வளங்களையும் தமது உச்சக்கட்ட மட்டத்திற்குப் பயன்படுத்தி சமுதாய மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முயற்சிக்கும் இவரது தலைமை

யிலான பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனத்தின் பணி என்றென்றைக்கும் பாராட்டுக் குரிய பெரிய விடயமேயாகும்.

இவ்வமைப்பின் விதந்து குறிப்பிடக் கூடிய கூடுதலான விடயம் இலங்கையைத் தாயகமாகக் கொண்ட சகல இனத்தவரும் ஒன்றிணைந்து தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் என மும்மொழிகளிலும் சரளமாகத் தொழிற்படும் மையமாக இந்த அமைப்பு இயங்கி வருவதோடு, மும்மொழிகளிலும் பல ஆய்வுகளை உள்ளடக்கிய உயர்தரம் வாய்ந்த கட்டுரைகள், சஞ்சிகைகள், நூல்கள், ஆவணங்கள் யாவற்றையும் கொண்டிருக்கும் ஒரு அற்புதமான நூலகமொன்றையும் ஏற்படுத்தி அவற்றை மிகப் பக்குவமாக பேணி வருகின்றது. இதன் தலைமைத்துவத்தை ஏற்றிருக்கும் இத்தகைய இவருடைய சேவை என்றென்றும் போற்றுதற் குரியதே.

எம் சமுதாயத்திலே கல்வி, கேள்வி, ஞானம் என்பனவெல்லாம் பல்கிப் பெருகப் பெரும் அர்ப்பணிப்போடு செயற்படும் செல்வியின் இளமைப் பருவத்திலேயே இத்தகைய உயர்ந்த நோக்கின் விதையைத் தூவி வைத்த தந்தை பேரறிஞர் திருவாளர் ஹன்டி பேரின்பநாயகம் ஆவார். அவர்களை நினைவு கூறும் இவ்வேளையில், இவரது சிறந்த பணிகளுக்கு இடமும் வளமுமாக நின்று உதவும் துணைவர் திரு. திருச்சந்திரன் அவர்களையும் நாம் நன்றியோடு பாராட்டவே வேண்டும்.

இவரின் சேவை மென்மேலும் நீடிக்க வேண்டும். இன்னும் பலவற்றை இவர் சாதிக்க வேண்டும் என்பதே எம்முடைய அவாவும், எதிர்பார்ப்பும் ஆகும்.

மல்விகை ஏப்ரல் 2012 ❀ 8

Happy Photo

Excellent Photographers Modern Computerized Photography For Wedding Portraits & Child Sittings

Photo Copies of Identity Cards (NIC), Passport & Driving Licences Within 15 Minutes

300, Modera Street, Colombo - 15. Tel : 2526345

மீண்டு(ம்) எழுவோம்

- திருகோணமலை நூல் வெளியீடு -

- ஸுலஃபிகா

தகவம் சிறுகதைப் பரிசும், மல்லிகையில் வெளிவந்த 'துஆக்களும் பிரார்த்தனைகளும்' என்ற சிறுகதையும் கிறிஸ்டி முருகுப்பிள்ளை என்ற எழுத்தாளன்பால் ஒரு கவன ஈர்ப்பை ஏற்படுத்தியதெனலாம். அதைத் தொடர்ந்து 'மீண்டு(ம்) எழுவோம்' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பின் வரவு அவர் ஓர் அவதானத்துக்குரிய படைப்பாளிதான் என்பதை உறுதிப்படுத்தியுள்ளது.

இந்நூல் வெளியீட்டு விழா அண்மையில் திருகோணமலையில் கோணேஸ்வரா இந்துக் கல்லூரி மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. நிகழ்வுக்கு 'நீங்களும் எழுதலாம்' ஆசிரியர் எஸ்.ஆர்.தனபாலசிங்கம் தலைமை வகித்தார். கேணிப்பித்தன் ச.அருளானந்தம் வெளியீட்டுரை நிகழ்த்தினார்.

வவுனியா, அட்டாளைச்சேனை, மட்டக்களப்பு, கல்வியியற் கல்லூரி பீடாதிபதிகளான முறையே இ.பெர்னாட், ஏ.எல்.எம்.ரகுல், எஸ்.பாக்கியராஜா ஆகியோர் சிறப்பு அதிதிகளாகக்

கலந்து கொண்டனர். பீடாதிபதிகள் சார்பில் உரை யாற்றிய இ.பெர்னாட் அவர்கள்...

மல்விகை ஏப்ரல் 2012 ❀ 9

“பெரும்பாலானவர்கள் இங்கு கல்விச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவே உள்ளனர். நூல்கள் எழுதப்பட வேண்டும் - ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும்... வாசிக்கப்பட வேண்டும் என்பது பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். கடந்த காலங்களில் கல்வி தொடர்பாக அவர் கொண்டிருந்த பொறுப்புக்களில் அவர் எவ்வளவு கரிசனையோடு செயற்பட்டாரென்பதை நானறிவேன். அந்தத் தன்மைகள் அவரது இலக்கியங்களிலும் பிரதிபலிப்பதைக் காண்கிறேன்” என்றார்.

லண்டன் எஸ்.தங்கவேல் பேசுகையில்...

“ஒரு காலத்தில் நாங்கள் இருவரும் பெயர் பெற்ற கணித ஆசிரியர்களாக ஒரு பாடசாலையில் கற்பித்தோம். நாட்டில் ஏற்பட்ட சமூகமற்ற நிலை காரணமாக நான் புலம்பெயர்ந்து முப்பது வருடங்களின் பின்வந்து மிகச் சிரமப்பட்டு எனது நண்பனைத் தேடியெடுத்த போது அவர் திருகோணமலை வலயக் கல்விப் பணிப்பாளராக இருக்கிறார். தொழில் ரீதியாக ஒரு ஆசிரியர் ஒரு கல்விப் பணிப்பாளராக வருவது அப்படி ஒன்றும் பெரிய விஷயமல்ல. ஆனால் அவர் ஒரு எழுத்தாளராகவும் இருப்பதுதான் பெரிய விஷயம். இன்னும் ஒரு முப்பது வருடம் சென்றாலும் என்னால் ஒரு எழுத்தாளனாக வர முடியாது. ஆனால் எழுத்தை நேசிப்பவனாக, அதற்கு உதவுபவனாக நிச்சயமாக இருக்க முடியும்” என்றார். அவரே முதற் பிரதியையும் பெற்று தனது நட்பை வலியுறுத்திக் கொண்டார்.

பிரதம அதிதியாகக் கலந்துகொண்டு சிறப்புரையாற்றிய திக்குவல்லை கமால்...

“சுற்றி வளைக்காமல் நேரடியாகவே விடயத்திற்கு வந்துவிடுவது இவரது கதைகளில் காணப்படும் தனிச் சிறப்பாகும். இயல்பு வெளிப்பாடான எழுத்து நடையோட்டம் அதற்கு மேலும் கைகொடுக்கிறது. கதைகளுக்கான கருக்கள் தேடி அவர் எங்கும் அலைந்து திரியவில்லை. நாளாந்த வாழ்விலும் தொழில் வாழ்விலும் இருந்து கருக்களைக் கண்டெடுக்கிறார். பக்கம் பக்கமாகக் கதையாடல் செய்யவில்லை. கடடிறுக்கமான உண்மையான சிறுகதைகளாக ஒவ்வொன்றும் காணப்படுகின்றன...

போர்க்காலத்திலும் பிற்போர் காலத்திலும் எழுதப்பட்டுள்ள இக்கதைகள் காலயதார்த்தத்தைப் பதிவு செய்யும் படைப்பாளியின் பொறுப்பிலிருந்து முருகுப்பிள்ளை அப்பால் செல்லவில்லை என்பதை மெய்ப்பிக்கின்றது. இரட்டை அர்த்தம் தொனிக் கும் நூலின் மகுடம், வாழ்வின் மீதான நம்பிக்கையூட்டும் இலக்கியத்தின் அடிச் சரடை வலியுறுத்துகிறது” என்றார்.

ஏற்புரை வழங்கிய நூலாசிரியர் “நான் அவ்வப்போது எழுதியதுண்மை. என்னை யொரு பெரும் எழுத்தாளனாகவே என்றுமே கருதியதும் கிடையாது. ஒரு வாய்ப்பு அமைந்ததால் சில கதைகளைத் தொகுத்து வெளியிட்டேன்” என்று அடக்கமாகத் தெரிவித்தார்.

விழாவுக்கு வந்திருந்த அத்தனை பேரும் வரிசையாக வந்து புத்தகம் வாங்கியமை கண்கொள்ளாக் காட்சியாக அமைந்தது.

ஒருநாள் காலைப் பொழுது அப்பொழுதுதான் விடிந்திருந்தது. ஆபிரிக்க நாடான ஸாம்பியாவில் அமைந்திருந்த சிறிய அழகிய நகரான கிட்வே (Kitwe)யின் மையத்தில் அமைந்திருந்த தனது ஓர் அறை கொண்ட சிறிய வீட்டின் உள்ளே காய்ந்த ரொட்டித் துண்டொன்றை அவசர அவசரமாகப் பிய்த்து வாயினுள் போட்டு மென்றபடி தன் வேலைக்கு கிளம்பிக் கொண்டிருந்தான், அந்த ஆபிரிக்கன். அவன் பெயர் மான்ஸா (Mwansa).

அவனும் அவனது மனைவி டோரத்தியும் தான் பிளவுபட்ட சுவர் கொண்ட அந்தப் பழைய வீட்டில் வாழ்ந்து வந்தார்கள். அவன் மனைவி டோரத்தியும் இந்திய குடும்பமொன்றின் வீட்டில் வேலைக்காரியாகப் பணி புரிந்து வந்தாள். அவளும் அன்று காலையிலேயே தன் வேலைக்கு சென்று விட்டாள்.

தவம்

- உஷா ஜவாகர் - அவுஸ்திரேலியா

மான்ஸா வண்ணப்பூச்செல்லாம் கழன்று கொட்டியிருந்த சுவரில் மாட்டியிருந்த கரை உடைந்திருந்த கண்ணாடியில் தன் முகத்தை ஒருமுறை அழகு பார்த்துக் கொண்டான். அவனையுமறியாமல் அவனது கை அவன் வலப்பக்க டிரவுஸரின் பாக்கட்டில் கிடந்த உடைந்த சீப்பை எடுத்துக் கொண்டது. அந்தச் சீப்பைக் கொண்டு அவசர அவசரமாகச் சுருண்டு கிடந்த தன் குட்டையான தலைமயிரைச் சீவிக் கொண்டான்.

டோரத்தி வேலை செய்யும் முதலாளி அம்மா குடுத்த பழைய பவுடர் டின்னைத் திறந்து தன் கையில் சிறிதளவு புவுடரை எடுத்து முகத்தில் பூசிக் கொண்டான். அப்படியே கண்ணாடியில் எட்டிப் பார்த்துவிட்டு, ‘இப்போதைக்கு இந்த அவங்காரம் போதும்!’ என்று நினைத்துக் கொண்டு வீட்டின் கதவைச் சாத்திக் கொண்டு வேலைக்குக் கிளம்பினான்.

அவனுக்கு உள்ளூர் மனவருத்தம் கடவுள் தன்னைக் கறுப்பனாயும், குட்டை மயிருடனும் படைத்து விட்டார் என்று. அவ்வப்போது அந்த வருத்தத்தை தன் நண்பர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வான்.

போதாக்குறைக்கு தன் பற்கள் வேறு சற்று முன்னீட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன என்கிற கவலையும் அவன் மனதை அரித்துக் கொண்டிருந்தது.

மான்ஸாவை முதல்முதலாகப் பார்ப்பவர் எவரும் அவனுக்கு 35 வயதென்று சட்டென்று மதிப்பிட்டு விட மாட்டார்கள். மெலிந்த அவனது உடலும், வாடிய தோற்றமும் அவனது வயதைச் சற்றே கூட்டியே காட்டின. அப்போதுதான் காலை 6.30 மணியாகியிருந்தது. சற்றே இருண்டு கறுத்திருந்த வானம் 'இந்தா மழையைப் பொழியப் போகிறேன்' என்கிற மாதிரி பயமுறுத்திக் கொண்டிருந்தது.

'இப்ப வெளிக்கிட்டு ஒன்றரை மணித்தியாலம் வேகமாக நடந்தாதான் கிட்வே சிட்டி கவுன்ஸிலுக்கு (Kitwe City Council) நேரத்திற்குப் போய்ச் சேரமுடியும்' என்று நினைத்த மான்ஸா வேக வேகமாக நடக்கத் தொடங்கினான். எவ்வளவுதான் வேகமாக அவன் நடக்க முயன்றாலும் அவனது ஒருகால் நீண்டும், ஒருகால் குட்டையாகவும் இருந்ததால் அது அவனது நடையின் வேகத்தை மிகவும் பாதித்தது.

எப்படியோ எட்டு மணிக்கு சில நிமிடங்கள் பிந்தித்தான் அவன் அன்று கவுன்ஸிலை அடைந்த போது அவனது சூப்பவைஸர் அங்கு இல்லாததால் அவனுக்கு திட்டு ஏதும் விழவில்லை.

கவுன்ஸிலின் வெளிப்பக்க யன்னலை கழுவித் துடைப்பதும், கவுன்ஸி

லில் டாய்லெட்டுகளைத் துப்பரவாக வைத்திருப்பதும் தான் அவனது தலையாய கடமை. அவன் யன்னல்களை கழுவி விட்டு நிமிர்ந்தால் அவை வெள்ளி டம்ளர் போல் மின்னும். டாய்லெட் நிலத்தை அவன் ஈரத்துணி கொண்டு தேய்த்தால் தரையில் முகம் பார்க்கக் கூடியளவிற்கு அந்தத் தரையெல்லாம் 'புளபுள' வென்று மின்னும்.

அவனது வேலையின் திறமையைப் பார்த்த கனகரட்னம் என்ற இலங்கைத் தமிழர் "மான்ஸா நீ பின்னேரம் 5 மணிக்கு வேலை முடிஞ்சு போகேக்கை அப்பிட்யே என்ற வீட்டையும் வந்து கிளின் பண்ணித் தாறியா? நான் உனக்கு அதுக்கு வேறயா சம்பளம் போட்டுத் தாறன்" என்று அழைப்பு விடுத்தார்.

கவுன்ஸிலில் திரு. கனகரட்னம் கணக்காளராக வேலை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். எப்போதுமே வரவை மிஞ்சிய செலவால் அவஸ்தைப்படும் மான்ஸாவும் "அதுக் கென்ன Bonna இண்டைக்குப் பின்னேரத்திலிருந்து நான் உங்களின்ரை வீட்டை வந்து வேலை செய்றன்" என்று ஆனந்தத்துடன் பதிலளித்தான். அப்படிக்கூறும்போதே அவன் முகம் சந்தோஷத்தால் பளபளத்தது. கண்களில் நன்றி என்னும் ஒளி மின்னி மிண்ணி மறைந்தது.

அன்று அவனுக்கு சந்தோஷமான நாளாகவே கழிந்தது. அவனது சூப்பவைசரும் அவனைக் கூப்பிட்டு "இண்டைக்கு டொய்லட் நிலம் எல்லாம்

வடிவா கிளின் பண்ணியிருக்கிறாய். வெரிசூட்!" என்று சொல்லிவிட்டுச் சென்றார்.

அன்று அவனுக்கு நேரம் போனதே தெரியவில்லை. மத்தியானம் லஞ்ச் டைம் ஆகிவிட்டது. காலையில் வரும்போதே தனது பையினுள் வாங்கி வைத்திருந்த பாணைக் கையிலெடுத்துக் கொண்டான். 'கான் டீனில் கோக் போத்தல் ஒண்டு வாங்குவோமா?' என்று தனக்குள் யோசித்தவன், பிறகு தனது மனதை மாற்றிக் கொண்டான்.

கோக் வாங்குவதென்றால் 30 இங்குவே (ngwe) செலவாகும். அதை அப்பிட்யே சேர்த்து வைத்தால் தன் கட்டிலுக்கடியில் ஒளித்து வைத்திருக்கும் பைநிரம்பிவிடும். இப்போது சில காலமாகவே அவன் இயன்றளவிற்கு பணத்தைச் சேமித்து வருகிறான். அன்றைய அவனது மதிய உணவுக்கு தன்னுடைய பாணை தன் நண்பன் டேவிட்டின் கோக்கை தொட்டுத் தொட்டு சாப்பிட்டு முடித்து விட்டான். பின்னேரம் 5 மணியளவில் கவுன்சில் வேலை முடிந்ததும், கனகரட்னம் ஐயாவின் வீடு நோக்கி, 'விறுவிறு' வென்று நடக்கத் தொடங்கினான்.

அரைமணி நேரம் நடந்தபின் கனகரட்னம் ஐயாவின் வீட்டைச் சென்றடைந்தான். அப்பிட்யே வீட்டின் பின்பக்கத்தின் வலது மூலையில் அமைந்திருந்த 'சேர்வண்ட் டாய்லெட்' டினுள் சென்று தனது ஆபீஸ்

ஷர்ட்டைக் கழற்றிவிட்டு வீட்டிலிருந்து கொண்டு வந்திருந்த பையுள் தன் கையைவிட்டு ஒரு மஞ்சள்நிற ஷர்ட்டை வெளியே எடுத்து அதை ஒருமுறை உதறிவிட்டு அணிந்து கொண்டான்.

அந்த ஷர்ட்டின் பின்பக்க காலரிலும், வலது தோள்பட்டையிலும், முன்பக்கத்திலும் சேர்த்து மொத்தம் மூன்று கிழிசல்கள் ஆங்காங்கே தென்பட்டன. அந்தக் கிழிசல்களைப் பார்த்ததும், 'ஒரு புது ஷர்ட்டை அடுத்த மாதம் வாங்கலாமா?' என ஒருகணம் யோசித்தான்.

திருமணம் செய்து பத்து வருடங்களாகியும் இன்னமும் குழந்தை இல்லாததால் டோரதி ஒரு நல்ல டாக்டரிடம் காட்டி வைத்தியம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். மான்ஸா தான் புது ஷர்ட்டை வாங்க முயன்றால் டோரதியின் வைத்தியம் பணத் தட்டுப்பாட்டால் பாதியிலேயே நின்றுவிடக்கூடும் என்று நினைத்துவிட்டு ஷர்ட்டை வாங்கும் எண்ணத்தை உடனடியாக கைவிட்டுவிட்டான்.

அவனுக்கும் டோரதிக்கும் தான் குழந்தை என்றால் எவ்வளவு ஆசை! டோரதி ஒரு குழந்தைப் பெற வேண்டும்; அதை தன்மடியில் போட்டுக் கொஞ்ச வேண்டும்; பாலூட்டி சீராட்டி தன் இதயத்து அன்பையெல்லாம் கொட்டி அதை வளர்க்க வேண்டும் என்பதுதான் மான்ஸாவின் நெடுநாள ஆசை.

அதற்காகத்தான் ஒரு துணிப்பையில் அவ்வப்போது தான் சேமிக்கும் பணத்தையெல்லாம் போட்டு வைத்து அவனது கட்டிலின் வலது மூலையின் கீழ் அந்தத் துணிப்பையை ஒளித்து வைத்திருந்தான்.

தப்பித் தவறி தன் வீட்டினுள் திருடன் யாராவது நுழைந்து தன் காசுப்பையை திருடிக்கொண்டு போய்விட்டால் என்ன செய்வது? என்ற பயம் அவனது உள்ளத்தின் ஒரு மூலையில் ஒளிந்திருந்தது. தன் குழந்தை பெறும் ஆசைக்காக ஷர்ட் வாங்கும் எண்ணத்தைக் கைவிட்டு விட்டு மான்ஸா சேர்வண்டி டாய் லெட் கதவைத் திறந்துகொண்டு வெளியே வந்து, கனகரட்னம் ஐயாவின் குசினிக் கதவை 'படபட' வென்று தட்டினான்.

அவன் குசினிக் கதவைத் தட்டும் சத்தம் கேட்டு கனகரட்ன ஐயாவின் மனைவி மாலதி வந்து கதவைத் திறந்தாள். மாலதியிடம் தன்னை அறி முகப்படுத்திய மான்ஸா, "மேடம்! நான் என்ன வேலை செய்ய?" என்று தலையைக் குனிந்து, கைகள் இரண்டையும் தன் மார்புக்குக் குறுக்காக கட்டியபடி மிகவும் பணிவுடன் கேட்டான். "இப்போதைக்கு குசினியை கிளீன் பண்ணிவிட்டு, நான் ஊற வைத்திருக்கும் இந்த இரண்டு முழுக் கோழிகளையும் வெட்டித்தா! மிச்ச வேலையைப் பிறகு சொல்றன்!" என்றபடி மாலதி உள்ளே சென்றாள்.

னான். குசினியை சுத்தப்படுத்தி விட்டு, இரண்டு முழுக்கோழிகளையும் வெட்டத் தொடங்கினான். மாலதி எறியுமாறு கூறிய கோழித் தோலையும், கோழியின் கால்களின் பகுதியையும் தனக்கென ஒரு சிறிய பாலித்தீன் பையில் கட்டிக்கொண்டான். இந்தக் கோழித் தோலை வைத்து தக்காளி போட்டு ஒரு கறி வைத்துக்கொண்டால் இரவு சீமாவுடன் அந்தக் கறியைத் தொட்டுக் கொண்டு உணவருந்தலாம் எனத் தனக்குள் திட்டமிட்டுக் கொண்டான்.

ஸாம்பிய மக்களின் பிரதான உணவு சீமா ஆகும். சோளத்தை நன்கு காய வைத்து, இடித்து மாவாக் குவார். அந்த மா 'மில்லி மீல்' என்று அழைக்கப்படும். தண்ணீரை நன்கு கொதிக்க வைத்தபின் மில்லி மீலை சுடுநீரில் கொட்டிக் கிண்டும்போது வரும் கறியை 'சீமா' என அழைப்பார்கள். சீமாவை சிறு சிறு உருண்டைகளாகப் பிடித்து கறியுடன் உண்பார்கள்.

இடையே மாலதி வந்து, "மான்ஸா! உனக்கு கோப்பி போட்டுத் தரவா?" எனக் கேட்டாள். "இல்லை மேடம்! கோப்பி குடித்தால் குழந்தை பிறக்காது என்று நந்தா மேடம் சொன்னவ. ஆனபடியா எனக்கு கோப்பி வேண்டாம்" என்று மான்ஸா மறுத்து விட்டான்.

'ஒரு குழந்தையைப் பெற இவன் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறான். கட

வுளே! இவனது விருப்பப்படி இவனுக்குக் கெதியில் ஒரு குழந்தை பிறக்கட்டும்' என்று நினைத்துக் கொண்ட மாலதி, மான்ஸாவுக்கு இரண்டு பில் கட்டுகளைக் கொடுத்து விட்டு தங்கள் வீட்டிற்கு வந்திருந்த விருந்தினர்களை உபசரிக்க சில பிஸ்கட்டுகளையும் கோப்பியையும் எடுத்துச் சென்றாள்.

அன்று இரவு எட்டு மணிவரை வேலை செய்துவிட்டு, வேலை செய்த தற்கான கூலியையும், தனது கோழித் தோலையும் தன் வீட்டிற்கு எடுத்துச் சென்றான், மான்ஸா. அன்றிரவு அவன் தன் வீட்டை சென்றடைந்த போது இரவு ஒன்பதரை மணியாகி விட்டது.

தன் வேலையை முடித்துவிட்டு வந்து களைத்துப் போய் நிலத்தில் ஒரு போர்வையை போட்டு உறங்கிய டோரதியை கனிவுடன் பார்த்தான் மான்ஸா.

அவளை மெல்லத் தட்டி எழுப்பி, "டோரதி, டோரதி! எழுப்பி. உனக்கு பத்து அல்லது பதினைஞ்சு நிமிடத்தில் சீமாவும் கிண்டி, கனகரட்னம் ஐயா வீட்டிலிருந்து கொண்டு வந்த கோழித் தோலில் கறியும் வைச்சுத் தாறன்; சாப்பிட்டு விட்டுப்படு, என்ன?" என்று மிகவும் மென்மையான குரலில் கூறினான்.

அவன் அப்படி அவளை எழுப்பும் போதே அவனது தொண்டை கரகரத்தது. கண்களின் ஓரம் கண்ணீர் வழிந்தது. 'இவள் என்னைக் கலியாணம் கட்டி என்ன சுகத்தைக் கண்டாள்? கிழமையில் ஆறு நாட்கள் வேலைக்குப் போனாலும் சரி, போகா விட்டா

லும் சரி வீட்டில் வறுமைதான். கஷ்டம் தான்! ஒரு பிள்ளை பிறந்தாலாவது சந்தோஷமாயிருப்பாள். இன்னும் அதற்கான நேரம் பிறக்கேலைப் போலும்' என்று மனம் வருந்தியவன், தன் மனதைத் தேற்றிக் கொண்டான்.

உப்பு டப்பாவைத் திறந்து பார்த்தான். உப்பு டப்பாவில் பெயருக்குக் கூட ஒரு கரண்டி உப்பு இல்லை.

பக்கத்து வீட்டில் வசிக்கும் கப்பாஸாவின் வீட்டுக் கதவைத் தட்டி சிறிது உப்பும், தக்காளி ஒன்றையும் கடனாகப் பெற்றுக்கொண்டான், மான்ஸா. அவற்றைக் கடனாகப் பெறும்போதே,

"கப்பாஸா! நாளைக்கே நான் எல்லாவற்றையும் கடையில் வாங்கி திருப்பித் தந்துவிடுவேன்" என்று கூறி விட்டு 'மளமள' வென்று சாக்கோல் அடுப்பை மூட்டி சீமாவையும் கிண்டி, கோழித்தோல் கறியையும் தயார் செய்தான்.

சீமாவும் கோழிக்கறியும் தயாரானதும் டோரதியின் கோப்பையில் அந்த உணவைப் பரிமாறிவிட்டு டோரதியை எழுப்பி உணவருந்தச் செய்தான்.

அவள் தூக்கக் கலக்கத்துடன் பாதி உணவை உண்டு விட்டு, களைப்பு மிகுதியால் படுத்து விட்டாள். அவளது கோப்பையையும் கழுவி வைத்து விட்டு, அவள் வசதியாகப் படுத்துறங்க ஒரு பழைய தலையணையை அவள் தலைக்குக் கீழே வைத்துவிட்டு, அவள் தூங்கும் அழகை மெய்மறந்து நின்று பார்த்து ரசித்துவிட்டு, அவன் தூங்கப்

போகும் போது நடுச்சாமம் கழிந்து விட்டிருந்தது.

அடுத்த நாளும் மான்ஸா கவுன்சில் வேலையை முடித்துவிட்டு, கனகரட்னம் ஐயாவின் வீட்டை நோக்கி எட்டி நடைபோட்டான். போகும் போது தெருவோரக் கடை ஒன்றில் ஒரு பையன் விற்றுக்கொண்டிருந்த சிறிய கச்சான் பாக்கெட் அவனது கண்கள் இரண்டையும் வெகுவாக கவர்ந்தது. 25 இங்வே கொடுத்து கச்சான் பாக்கெட்டை வாங்கி தன் பையினுள் வைத்துக் கொண்டான்.

கனகரட்னம் ஐயாவின் வீட்டில் அன்று பின்னேரம் விருந்தினர்களை அழைத்திருந்தார் போலும். மாலதி மேடத்தின் உத்தரவுப்படி அவன் வீட்டுக்கூடம், குளியலறை, குசினி எல்லா வற்றையும் கூட்டி விட்டு ஈரத்துணி கொண்டு நிலம் முழுவதையும் துடைத்துவிட்டு நிமிர்ந்தான். அவன் முகத்தில் தெரிந்த களைப்பை உணர்ந்த மாலதி அவனுக்குச் சுடச்சுட தேநீரைப் போட்டுக் கொடுத்து விட்டு தன் அறையினுள் சென்று விட்டான்.

மான்ஸாவும் தான் ஆசையாக வாங்கி வைத்திருந்த சிறிய கச்சான் பாக்கெட்டில் மறக்காது பாதியை தன் மனைவிக்கு என வேறாக எடுத்து வைத்துவிட்டு, தன் பங்கிலிருந்து 5,6 கச்சான்களை வாயிற் போட்டு கடித்துச் சுவைத்தான்.

‘ஆஹா என்ன சுவை இந்தக் கச்சானின் சுவை’. அவன் தன்னை மறந்திருந்த வேளையில்,

“Why did you steal our peanuts?”

என்று அவனை யாரோ வெருட்டும் சத்தம் கேட்டு இவ்வுலகிற்கு வந்தான் மான்ஸா.

அவன் முன்னே தன் கண்கள் இரண்டையும் பெரிதாக்கி அவனை நோக்கி வெறித்துப் பார்த்தபடி குற்றச்சாட்டை வீசியபடி நின்றிருந்தான், மாலதியின் புத்து வயதே நிரம்பிய அருமைப் புத்திரி ரமா.

ரமாவின் குற்றச்சாட்டைக் கேட்டதும் வெட்கம், கோபம், ஆத்திரம், ஆற்றாமை என எல்லா உணர்வுகளும் அவன் உள்ளத்துள் பொங்கி பொங்கி எழுந்து அடங்கின. கண்களில் இருந்து வடியும் கண்ணீர்த் துளிகளைத் துடைத்தபடி, “Madam we come here to work only, not to steal from you!” என அவனும் சற்றுச் சூடாகவே பதிலளித்தான்.

தங்கள் அறையினுள் இருந்தபடி பின் முற்றத்தில் அரங்கேறிய இந்தக் காட்சியைக் கண்டு பதைத்துப் போய் மாலதி உடனேயே ஓடிவந்து, “Mansa please forgive her” என்று கூறிவிட்டு, தன் மகளிடம் இனிமேல் இப்படியெல்லாம் மற்றவர் மனம் வருந்தப் பேசக்கூடாது. அப்படிப் பேசினாய் என்றால் நடப்பதைப் பாரு! என்று கூறி ரமாவின் தலையில் இரண்டு குட்டு குட்டி விட்டு, ரமாவை அப்பால் இழுத்துச் சென்றான்.

அன்றைய பின்னேரம் பொழுதை மிகவும் கவலையுடன் கழித்த மான்ஸா, இரவு ஒன்பதரை போல் தன்

வீட்டிற்குச் சென்று சாப்பிடாமலேயே படுத்துவிட்டான். அடுத்தநாள் காலை மான்ஸா வேலைக்குச் சென்று விட்டான். துயில் எழுந்த டோரத்திக்கு தலை சுற்றுவது போலிருந்தது. போதா குறைக்கு ‘உவ்வே உவ்வே’ என்ற சத்தத்துடன் வாந்தியும் எடுத்து விட்டான். அவளுக்கு ஏதோ புரிவது போலிருந்தது. புரியாதது போலவும் இருந்தது. இரண்டும் கெட்டான் நிலை.

பத்து வருடங்களாக கண் திறக்காத கடவுள் இப்போது கண்ணைத் திறந்து விட்டாரா? என்ன...!

அவளது அழகு வதனமெல்லாம் ஆனந்தக் களிப்பால் பூரித்தது. சந்தோஷ ரேகைகள் அவள் முகமெங்கும் குறுக்கும் நெடுக்குமாகப் படர்ந்து ஓடின. கண்கள் இரண்டும் மகிழ்ச்சி என்னும் ஒளி கொண்டு வைரம் போல் மின்னி, மின்னி ஒளிர்ந்தன.

மிக உயர்ந்த மலையொன்றின் உச்சியில் ஏறிநின்றி “நான் அம்மாவாகி விட்டேன். நான் அம்மாவாகி விட்டேன்” என்று ஒங்கிக் குரல் எழுப்ப வேண்டும் போலிருந்தது. “நீ அம்மாவாகி விட்டாய்! நீ அம்மாவாகி விட்டாய்!” என ஏழு கடல்களும் மிக மிக இனிமையாக இராகமிசைத்தபடி பாடுவது போலவும், அந்த மதுர கீதத்தை எட்டாத வானம் இரசிப்பது போலவும் பிரமை உண்டாயிற்று.

ஆனந்தத்தின் உச்சம் தந்த களிப்பு போடு அன்றே டாக்டரிடம் சென்று தான் தாய்மை அடைந்திருந்ததை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டாள், டோரதி.

தான் தாய்மையடைந்த சேதியை எல்லையில்லா எதிர்பார்ப்பு னும், பூரிப்புடனும் தன் கணவனிடம் சொல்லி அவனை மட்டில்லா ஆனந்தத்தில் ஆழ்த்துவதற்காக வாசற்கதவையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள், டோரதி.

வழக்கம் போல் அதிகாலையிலே சிட்டி கவுன்சிலுக்கு வேலைக்குப் புறப்பட்ட மான்ஸா, பணம் பற்றாக்குறையால் அன்று மதியம் சாப்பிடவில்லை. அவன் நண்பன் எட்வர்ட் தந்த கரைத்துண்டுப் பாணால் அவனது அகோரப் பசியைத் தணிக்க முடியவில்லை.

மான்ஸாவினது சூப்பவைசர் அவனை அழைத்து, “3வது மாடியில் உள்ள வெளிப்புற யன்னல்களை துப்பரவாகத் துடைத்துவிடு! சரியான ஊத்தையாக இருக்கு. இண்டைக்குப் பின்னேரம் 4 மணியளவில் லுசாக் சாவிலிருந்து மந்திரி ஒருவர் கவுன்சில் மீட்டிங் ஒன்றிற்கு வருகிறார். எல்லா யன்னல்களும் பளபளவென்று மின்ன வேண்டும்! எட்வட்டையும் துணைக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போ என்ன!” என்றார்.

“ஓம் சேர்!” என்று பவ்வியமாக தலையைக் குனிந்து, இரு கைகளையும் கட்டியபடி பதில் கூறினான், மான்ஸா.

நீண்ட காலமாக எதிர்பார்த்திருந்த அந்த மகிழ்ச்சியான செய்தியைக் கணவனுக்குச் சொல்லி மகிழ, வீட்டில் டோரதி காத்துக்கொண்டிருந்தாள்.

‘நிழல் தேடும் கால்கள்’

கவிதை நூல் பற்றிய ஒரு விமர்சனம்

கருகிக் கரைந்த மூச்சுக்கள்

- சந்திரகாந்தா முருகானந்தன்

- வெலிகம ரிம்ஸா முஹம்மத்

காலத்தின் மாய வீச்சில்
கரைந்துவிட்ட எம் மூச்சின்
நினைவில் பெருகும் குருதியும்
மௌனக் கல்லறைகளுமின்றி
மரணித்த இன்னுயிர்களும்
முடிவுறுத்தப்பட்ட இடத்தினை
உருவம் கொடுத்து நினைக்கையில்
மனது வெந்து கரைந்துருகிறது.

அந்தக் கணங்களை மனதில்
உருவகப்படுத்திப் பார்க்கையில்
உருகி ஒழுகிடும் கண்கள்
பலிபீடத்தின் எச்சம் தானுமற்ற
வெறும் சாம்பல் மேடுகளையும்
செங்கருதி உலர்ந்த தரைகளையும்
வெறித்துப் பார்த்து வெதும்புகின்றன.

கருகிச் சாம்பல் மேட்டில்
கலந்து போன மன்னுயிர்களை
இனி எப்போது எங்கு காண்பது?
முற்றுப் புள்ளியாகிப் போய்விட்ட
முகங்களை நினைத்துப் பார்க்கிறேன்
கோபம் வெறுப்பு ஆற்றாமை
இவற்றை விட என்ன இருக்கிறது
மீதமாய் இன்று என்னிடம்?

மல்கை ஏப்ரல் 2012 18

தென்கிழக்கு பல்கலைக்கழகம், பல கவிஞர்களின் உருவாக்கத்திற்கு கருவாயிருந்து, மெல்ல வளர்கையிலே குருவாயிருந்து அவர்களை வேர்விட்டுப் பிரகாசிக்கச் செய்திருப்பதில் சந்தோஷமாக மார்தட்டிக் கொள்ளலாம். அந்த வகையில் கவிஞர் நிந்தவூர் ஷிபிலியின் மூன்றாவது கவிதை நூலான ‘நிழல் தேடும் கால்கள்’ அண்மையில் வெளியிடப்பட்டது.

வனிதைகளைப் பற்றியே யோசிக்கும் இளைஞர்கள் மத்தியில் மிக வித்தியாசமாக கவிதைகளை நேசிக்கும் இக்கவிஞரின் ‘நிழல் தேடும் கால்கள்’ சமுத்திரம் சூழ்ந்த இலங்கைத் தீவில் தரித்திரமாய் இடம்பெற்று, சரித்திரம் படைத்திருக்கும் இன ரீதியான பாராட்டத்தையும், அதனால் ஊற்றெடுக்கும் கண்களின் நீரோட்டத்தையும், அவலமாகிப் போன சமூகத்தையும், சுமுகமாய் இல்லாத நாட்டின் சூழ்நிலையையும், ஆங்காங்கே காதலைப் பற்றியும் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

‘எம்மைச் சூழ்ந்த...’ எனக் கவிஞர் என்னுரையில் எழுதியிருப்பதிலிருந்து அவை எத்தகைய தாக்கத்தையும், ஏக்கத்தையும் ஏற்படுத்தி அவர் மனதைப் புரட்சி செய்தது என்பதையும், வரட்சியாயிருக்கும் சில வாசகரின் மனதிலும் நர்த்தனம் செய்யும் என்பதையும் வாசித்தால் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

‘இன்னும் வெளுக்கவில்லை’ என்ற கவிதையில் “நினைவுகளில் நிழலாடும் சில துளி நம்பிக்கைகளால் மட்டுமே நீள்கின்றன எம் சுவாச நிமிசங்கள்” எனும் வரிகள் மக்களது உள்ளத்திலே ஆழமாக ஊடுருவி, நீளமான வலி தந்து அதிர்வலைகளை ஏற்படுத்துகிறது.

கவிதைகளிலே கற்கண்டு சொற்கொண்டு அவர் யாத்துள்ள வசனங்கள் இயல்பாகவே இதயத்தைத் தூண்டில் போட்டு இழுப்பதுடன், எழுத்து நடை எளிமையாகவும், இனிமையாகவும் இருக்கின்றது. ஒரு கருவை மனதில் விதைப்பதற்கு இலகுவான உத்திகளை, கத்தியால் சொருகுவது போல தடம்பதிக்க வேண்டும். அவை வாசகர்கள் உள்ளத்தில் இடம்பிடித்து, மீண்டும் மீண்டும் வாசிக்க இதயம் அவர்களிடமே அடம்பிடிக்க வேண்டும். ‘நீயா பிரமையா’ எனும் கவிதையில் உள்ள வரிகளில் மேற்சொன்ன கருத்தை நிதர்சனமாகக் காணலாம்.

மல்கை மார்ச் ஏப்ரல் 19

மண்ணிலே பெண்ணாய்ப் பிறந்து துன்பங்களையே சொந்தமாய் ஏற்று வாழும் அபலைகளின் சிந்திப்புகள் எப்படிப்பட்டவை என்பதை 'நானும் ஒரு பெண்', 'திசைகளின் வாசல்களில் தடுப்புகள்' என்ற கவிதைகளில் சந்திக்கலாம். மோதல் தந்த காதல் பற்றி 'அர்த்தமில்லாத அவஸ்தை', 'அறுந்து போன சிறகுகள்' என்பவற்றில் தரிசிக்கலாம். வார்த்தையாடல்களை அள்ளியெடுத்து ருசிக்கலாம்.

படைப்பாளிகளின் இலக்கியத் தேடல் களுக்கு இவரின் முத்தான கவிதைகள் நிச்சயம் சத்தாக இருக்கும். ஷிப்லியின் முன்னோடிக் கவி வரிகளுக்குள் முச்செடுத்தால் இளம் படைப்பாளிகளின் திறமைக்கு களம் அமைத்துத் தரக்கூடிய கண்ணாடியாகவும் அது இருக்கும்.

“தன் குழந்தை தன் மார்பில் முதற் பால் அருந்தும் போது தாய் அனுபவிக்கின்ற சுகமான வலி போலவே ஒரு கவிஞன் தனது எழுத்தின் மீதான மோசமான முதல் விமர்சனத்தின் போதும் அடைந்து கொள்கின்றான். அதற்காக வலிக்கிறது என்று சொல்லி எந்த ஒரு தாயும் தன் குழந்தைக்குப் பால் கொடுக்க மறுத்தது கிடையாது. இது போலத்தான் மற்றையதும்...” என்ற தென்கிழக்கு பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் எம்.எஸ்.எம். அஸாரினதும், மொழித்துறைத் தலைவர் அ.ப.மு.அஷ்ரப் அவர்கள், “தனது சமூகத்தின் பிறதொரு முகத்தினை அவர் இங்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியிருப்பது பாராட்டுக்குரியது. பல்வேறு கவிஞர்களும் பல முறை பேசிப் பேசி அலுத்த விடயங்களானாலும் ஷிப்லியின் கைகளில் அவை

புதியதொரு பொலிவினைப் பெற்றிருக்கின்றன...” மற்றும் வ.ஐ.ச.ஜெயபாலனின் “தன்னைச் சூழ பிளவுண்டு மோதும் அச்சுறுத்தப்பட்ட ஒரு சூழலில் அன்றாட முரண்பாடுகளின் பாதிப்புகளுக்குள் அமிழ்ந்து விடாமல் நிமிர்வதுதான் ஒரு கவிஞனுக்குப் பெருமை. அந்தப் பெருமை கவிஞர் ஷிப்லிக்கு நிறையவே வாய்த்திருக்கிறது” என்ற அணிந்துரைகளால் புத்தகம் புதுப்பொலிவுடன் பிரகாசிக்கிறது.

எழுத்தை தன் கழுத்தாகவே கருதும் ஷிப்லி, சுமார் ஒரு தசாப்த காலமாக இலக்கியத்துக்குள் தன்னை தொலைத்தவர். தேசிய பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், வானொலி உட்பட இணைய சஞ்சிகைகளிலும் எழுதி வருவதோடு, முகாமைத்துவத்தை விஷேட பாடமாகப் பயிலும் தென்கிழக்கு பல்கலைக்கழகத்தின் மாணவர். எதிர்கால இலக்கிய உலகத்தில் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக மிளிர் வேண்டும். காத்திரமான பல படைப்புகளைத் தந்து அவர் பெயர் இன்னும் ஒளிர வேண்டும்.

புத்தாண்டில் சந்திரா செலுத்த வேண்டுகளா?

புதிய ஆண்டு பிறந்து விட்டது. தயவு செய்து சந்தாக்களைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளவும்.

மனந்திறந்து மல்லிகையுடன் ஒத்துழையுங்கள். ஏனெனில் மல்லிகை உங்கள் ஒவ்வொருவரினதும் இலக்கியக் குரலாகும்.

அசட்டை செய்வோருக்கு முன்னறிவித்தலின்றி இதழ் நிறுத்தப்படும்.

குறுங்கதை

யடான்...!

- வேல் அமுதன்

கலியாணம் நடந்தேறி மூன்று மாதம் பறந்தோடி விட்டன.

ஒரு சில நாட்களிற் சீடி (CD) தருவதாக வீடியோக் கலைஞன் வாக்களித்த போதும், இன்று நாளை என இழுபறியாகிறது. கனடாச் சம்பந்தி போன் கோல் மேல் கோல் அடித்து, சீடிப் பிரதியைக் கேட்டபடி. இரண்டு மூன்று தடவைகள் கனடா மாப்பிள்ளையும் தனது பிரபல வர்த்தகர் ரைவமுத்து மாமாவிடம் “மாமா சீடியைப் பார்க்கத் தாத்தா பாட்டி கேட்கினம். பிறென்சும் கேட்டபடி. சுறுக்காச் சீடியை அனுப்புங்கோ” எனக் கேட்டிருந்தார்.

வைரமுத்தருக்குப் பெரிய தலைக்குனிவு! வைரமுத்து வீடியோக் கலைஞரிடம் போய் வரவில்லை அன்று. போனார்; கேட்டார். ஆனால், போன போதெல்லாம், “அவர் வீட்டில் இல்லை. நீங்க வந்ததாகச் சொல்லுறம்” என்ற பதில் மாத்திரமே கலைஞர் பக்கத்தில் இருந்து கிடைத்தது.

ஒருபக்கம் கனடா மாப்பிள்ளை! மறுபக்கம் வீடியோக் கலைஞன்! வைரமுத்தருக்கு இருபக்கமும் இடி. வைரமுத்து தனது நடத்தையிற் தவறு ஏதாவது நடந்திருக்குமா? எனப் பின்னோக்கிப் பார்வையிட்டார்... முற்பணமாக ஐம் பதினாயிரம் கேட்டதற்குத் தான் இருபத்தைந்தாயிரம் மாத்திரம் அரைகுறை மனத்தோடு கொடுத்தது நினைவுக்கு வந்தது.

இன்னொரு பிழையையும் விட்டதாக உணர்ந்தார். கலியாணச் சாப்பாடு நடந்தபோது, வீடியோக் கலைஞரையும் வரவழைத்து சாப்பாடு வழங்கப் பட்டதை அவதானித்த வைரமுத்து, “ஆர் வீடியோக்காரருக்குச் சாப்பாடு குடுக்கச் சொன்னது? ஐஞ்சு பேர். ஐயாயிரம் ரூபா. அநியாயம்!” என இரையச் சாப்பிட்டதும், சாப்பிடாததுமாகத் தலைகுனிந்தபடி வீடியோக்காரர் வெளியேறியதும் ஞாபகத்திற்கு வந்தது.

நான்காம் மாதம் ஒரு போன்கோல் வர்த்தகருக்கு வந்தது. “இண்டைக்கு டீவீடி கசட்டையும், புகைப்பட அல்பங்களையும் கொண்டு வருவம். மீதிப் பணம் ஒரு லட்சத்து இருபத்து ஐயாயிரம் ரெடியாக வைச்சிருங்கோ” எனச் சொல்லப்பட்டது. வைரமுத்துவுக்குப் பணப் பிரச்சினை இல்லையே! பணத்தைச் செலுத்தி, கசட்டையும், அல்பங்களையும் பெற்றுக் கொண்டார்.

ஆனால், புகைப்படங்கள் தரம் படான்! டீவீடி கசெற் வலு வலு படான்!

குறைவன் சிரிக்கிறார் - சிரிப்பு 3

- யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்

எனது வீட்டை ஒருமுறை பார்த்து வரலாமென்ப புறப்படேன். வெயில் எரித்துத் தின்று கொண்டிருந்தது. அனைத்துமே நீர்த்தன்மையைப் பறிகொடுத்துக் கொண்டிருந்தன. அந்தப் பூமி பாலை நிலமாகி விடுமோ என்ற பயம் என்னைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டு உலுக்கியது.

ஒருகாலத்தில் இந்தப் பிரதேசம் பாலைவனமாகும் சாத்தியப்பாடு இருப்பதாகப் பரபரப்பான செய்திகள் வெளியானதும் அதைத் தடுப்பதற்கு முன்னெடுக்க வேண்டிய செயற்பாடுகள் பற்றிப் பலரும் அக்கறையுடன் பேசியும் எழுதியும் விழிப்புணர்வு ஊட்டியதும் நினைவிலிருந்தாலேயே அந்தப் பயம் தலை நீட்டியது.

அன்று ஏற்பட்ட விழிப்பு படிப்படியாக அகன்றுவிட அனைவரும் உறங்க ஆரம்பித்து விட்டனர். ஒவ்வொருவரும் தத்தமது முன்னேற்றம், ஆதாயம் ஆகியன பற்றிய கருத்தாயிருந்தனர். 'சமுதாயம் எக்கேடு கெட்டாலென்ன? எதிர்காலத்தில் எந்த இடர் வந்தாலென்ன? என்ன துன்பம் நேர்ந்தாலென்ன? எமக்கு அதனால் பாதிப்பில்லையே!' என்பது தான் அனைவரதும் எண்ணமாயிருந்தது.

இந்தப் பிரதேசம் பாலைவனமாகி விடுமா?

கவலையுடன் கடவுளைப் பார்த்தேன். அவர் அக்கறையுடன் ஓர் உரையாடலைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்.

என்ன அதிசயம்!

செடி கொடிகளும் மரங்களும் உரையாடிக் கொண்டிருந்தன. இவை இப்படிப் பேசிக் கொள்வதாகச் சிறுவர் கதைகளில் படித்திருக்கிறேன். இங்கே உண்மையிலேயே அவைகளுக்குள் உரையாடல் நடைபெறுகிறது. உடலை விட்டுப் பிரிந்ததால் எனக்கும் அது கேட்கிறது.

“பார் இந்த மனிதர்களை. எங்களை நட்டு வளர்த்தார்கள். இப்பொழுது ஈவிரக்க மில்லாமல் வெட்டிச் சாய்க்கிறார்கள்.”

தெருவோர வேலிகளில் நின்ற பூவரசு மரங்களை வெட்டுவதைப் பார்த்து சற்று உட்பக்கமாக நின்ற மரமொன்று கூறியது.

“அவர்கள் போக்குவரத்திற்கு இந்தத் தெரு போதாதாம். அதனால் வீதியை அகலிக்கப் போகிறார்கள். அதற்காகத்தான் வெட்டுகிறார்கள்.” பக்கத்தில் நின்ற செடியின் பதில்.

மல்விகை ஏப்ரல் 2012 22

“அப்படியென்றால் சற்றுத் தள்ளி மீண்டும் நடப்போகிறார்களா?”

“அப்படியாகத் தெரியவில்லை. அந்த வீட்டுக்காரர் மதில் கட்டப் போகிறார் போலிருக்கிறது. கல், மணல், சீமெந்து என்றெல்லாம் வாங்கி ஆயத்தம் செய்கிறார். அதற்கு அடுத்த வீட்டுக்காரர் தூண் நட்டு முடகம்பி அடிக்கப் போகிறார். இந்தப்புறம் உள்ள வீட்டைப் பார். தூண் நட்டு தகரவேலி போடப் போகிறார். ஒருவரும் மரம் நட்டு வேலி போடப்போவதாகத் தெரியவில்லை.”

“ஏன் இப்படிச் செய்கிறார்கள்? எங்கள் மேல் என்ன வெறுப்பு?”

செடியின் பதிலைக் கேட்ட மரம் கவலையோடு கேட்டது.

“நாங்கள் வளர்ந்து மின்கம்பி, தந்திக்கம்பி எல்லாவற்றுக்கும் இடையூறாய் நிற்கிறோமாம். எங்களைச் சீர்செய்து பராமரிப்பது கஷ்டமாயிருப்பதோடு செலவும் அதிகமாகிறதாம். அதைவிட நாங்கள் இலைகளைச் சொரிந்து குப்பை கொட்டுகிறோமாம்.”

“அடப் படுபாவி மனிதர்களே! நாங்கள் உங்களுக்கு எவ்வளவு பயனுள்ளவர்களாயிருந்தோம். இந்தப் பூமியைப் பாதுகாக்க எவ்வளவு உதவுகிறோம். நாங்கள் குப்பை கொட்டுகிறோமா? நீங்கள் அசுத்தமாக்கும் காற்றைத் தூய்மையாக்குவதே நாங்கள் தான். எங்கள் வேர் ஈறான முழு உடலையும் உங்களுக்குப் பயன்படுத்தத் தாரை வாரக்கின்றோம். மண்ணைக் கிளறிக் கிளறி எடுக்கும் சண்ணக்கல்லும், கல்லும், மணலும் எவ்வளவு காலம் கிடைக்கப் போகின்றன? எண்ணெய் எவ்வளவு காலம் கிடைக்கும்? மரங்களின் பயன் அதன் பின்பு தெரியும்.” மரம் குமுறியது.

“என்ன பிதற்றுகிறாய்?” அருகில் நின்ற மரமொன்று எள்ளி நகையாடியது.

“நான் பிதற்றுகிறேனா?”

“இல்லாமல் என்ன? நாங்கள் வளர அதற்கேற்ற சுவாத்தியம் தேவையென்பது தெரியாமல் எங்கள் பயன் பின்னர் தெரியும் என்கிறாயே. இவர்களின் செயல்களால் கால நிலையும் சுவாத்தியமும் மாறிவிட எங்களால் இப்பிரதேசத்தில் வளர முடியாது போகப் போகிறது?”

“பின்னர் தெரியும் என்றுதானே கூறினேன். நாங்கள் மீண்டும் வளர்ந்து பயன் கொடுப்போமென்று கூறவில்லையே.”

முதலில் பேசிய மரம் தான் கூறியது சரிதானென்று நியாயப்படுத்தியது. இதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த செடி, “நீங்கள் பேசுவதைப் பார்த்தால் நாங்கள் இனி வளர முடியாதென்று நீங்கள் அபிப்பிராயப்படுவது போலிருக்கிறதே” என்று பீதியுடன் கேட்டது.

“நீங்கள்தான் நாங்கள் மனிதர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு இடையூறாயிருப்பதாய்க் கூறினீர்களே! அவர்களும் செடி கொடி, மரங்கள், பாரிய மரங்கள் என்று எந்த வேறுபாடுமில்லாமல் வெட்டித் தள்ளுகிறார்கள். இயற்கை இந்த உலகம் சரிவர இயங்குவதற்கானவற்றை இயற்கையாகவே உருவாக்கியுள்ளது. அவற்றை ஏதோ காரணத்திற்காகச் சிதைக்கும் போது பதல் டாக ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்பது மனிதனுக்குத் தெரிய வேண்டும்.”

“நீ என்ன சொல்கிறாய்?”

“மரங்களை வெட்டும் போது புதிதாக மரங்களை நடவேண்டும். திட்டம் மட்டும்

மல்விகை ஏப்ரல் 2012 23

போட்டுப் பிரயோசனமில்லை. அது சரியாக நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறதா என்று கண்காணிக்க வேண்டும். விதி திருத்தம் காலம் தீண்டுகொண்டு போகிறது. வெட்டப்பட்டவர்கள் போக எஞ்சியுள்ள எங்கள் நிலையைப் பார், ஒவ்வொரு வாசலும் செல்லும் போதும் ஒவ்வொரு முறையும் காற்று விசும் போதும் மண், கல் என்று கொட்டும் போதும் தாசிகளும்பி எம்மில் எப்படிப் பழந்திருக்கிறது தென்று பார். காற்றில் நீக்காமல் தூசு கலந்திருக்கிறது."

மரத்தையே மேற்கொண்டு கதைக்க வந்தது சேடி இடையறிந்தது.

"நூலுடைய மருக்க தீ தெளிக்க வாய். ஆனால் அகற்றும் பணம் செலவு செய்ய வேண்டுமே. அவன் ஏன் வீணாகச் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று நினைப்பதும் சரியானதே."

"மனிதர்களுக்கு இதனால் எவ்வளவு பாதிப்பு ஏற்படுகிறது என்பது அறியுங்கள் தெரியும். சமூகத்தின் மேலான அக்கறை மீண்டும் அவனை இப்படி நடக்க வைக்கிறது. இயற்கை என்பதென்ன நன்மை களைத் தகைந்துச் செய்கிறதென்பது மனிதர்களுக்குத் தெரியும், அதைக் கதைக்கும் போது என்ன செய்த வேண்டும் என்பதைக் கண்டறியும் ஆற்றலும் அவன்முன்னே. ஆனால் மற்றவர்களும் தன் எதிர்காலம் எந்ததும் அப்படியும் பாதிப்புகள் குறித்து அக்கறைப்படாத ஒரு சமூகம் பனித ழுள்ளே மறந்துக் கிட்டுகிறது. பெரிய தேசம் என்றே குழல் பாதிக்காத வகையில் செயற்பட முடிகின்றன."

"அதுமட்டுமல்ல, ஒன்றுக்காக கவந்தாலோசித்துச் செயற்படும் மனப்பக்குவம் மனிதர்களிடம் இல்லை. ஒவ்வொருவரும் தன் தன் ழுறைமைப் பற்றித்தான் அக்கறைப்படுவான். தொழிற்சாலை வைத்திருப்பவன் குழல் மாசடைவதைப் பற்றிச் சிந்திக்க மாட்டான். மாசடையாது காப்பதற்குச் செலவு செய்வது வீணென்று கருதுவான். முற்காலத்தில் நெல் விதைத்து வயல் வேலை செய்வதும், பால் பெறவும் மாடுகளை வளர்ப்பார்கள். வைக்கோல் தவற்றிற்கு உணவாகும். அதன் கழிவுகளும் சாணமும் வயலுக்கு உரமாகும். வாழை இலையில் உணவையிட்டுச் சாப்பிட்டால் மிஞ்சும் உணவு மிருகங்களுக்கும் பறவைகளுக்கும் உணவாகும், வாழையிலை ஆடு மாடுகளுக்குத் தீவனமாகும்.

வருந்துவின் திரைப்படம்

கனல் இலக்கிய உலகில் தனது சிறுகதைகள் மூலம் சிறப்பிடம் பெற்றவர் சி. பழநி

திரு. த. ஆனந்தசுந்தர்

சமீபத்தில் தம்மம் விட்டு வைத்து விட்டார்

அவ்வளவு விரிவாக கதையை எழுதி வைக்காத தம்மம் மனிதர்களை ஆழ்ந்து சிந்தித்துக் கொடுக்கின்றது.

தமிழ்நாடு

விடு என்று சிறு வட்டத்தில் சாத்தியமான மீள் கழிவி முறை தராமல் பாடு என்ற பெரிய வட்டங்களாகிய போது சாத்தியப்படாது போகிறது அக்கறைமில்லையும் கயறல் முயே காணங்களாகி விட்டன."

"உண்மைதான். ஒரு தலைமைத்துவத்தின் கீழ் இயங்கும் காரியாலயம் கனிவேயே, இது அவர்களுடைய வேலை. எங்களுடைய வேலைமில்லை என்பது

போன்ற எல்லை வகுப்புகள் காணப்படுகிறதே. விதி தப்பரவு செய்வதன் வாய்க் காஜம் சுகதானக இருக்க வேண்டுமென்று எண்ண மாட்டான். இந்த மனிதன் உணவையும் குழிவடை பல் செய்து தானும் குழியும் போகிறான்."

அவற்றின் உரைமடலால் உற்றுக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த என்னைப் பார்த்து இறைவன் சிரித்தார்.

மார்ச்சு மிஷன் சிந்திப்புகள்

சேருபவர்கள் தவணத்தியு ...

ஆண்டுச் சுந்தா 600/-
தனிப்பிரதி 40/-
ஆண்டு மலர் 200/-

தொல்காப்பியம் மூலக்கலை கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளும் போது வந்தித் தொல்காப்பியர்களுக்கு:

Domini Jeeva 072014004231, Hatton National Bank, 599 Street, Colombo - 11

கவிஞர்கள் குழுப்பவர்கள் Domini Jeeva எனக் குறிப்பிடவும். கவிஞர்கள் அனுப்புகின்ற முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியது, **Domini Jeeva** எனக் குறிப்பிட்டு இதைப் பெறும் முன்னாலே பிள்ளைகளை வெறுத்தவர் கருத்துப்பாக வழக்கு சட்டம், காக்ககட்டாள அனுப்புகள் Domini Jeeva, Hatton National Bank எனக் குறிப்பிட்டு அனுப்பவும்.

தனித்தனி இதழ்களைப் பெற விரும்புவோர் செய்து குழு தபய தலைவரை யனுப்பிவம் பெறும் கொள்வனவு.

தொல்காப்பியம் மூலக்கலை முன்னாள் :
2011/12, மார்ச்சு மிஷன் விதி, தொல்காப்பியம் 12, தொல்காப்பியம் : 3320021

“**இச்சர்** உங்களை அதிபர் உடனே வரட்டாம்!”

“சரி! இந்தா வாறேண்டு சொல்லு” ஆய்வுகூடத்தில் பரிசோதனை ஒன்றைச் செய்து காட்டிக் கொண்டிருந்த ஸரீனா **இச்சர்** வாஷ்பேசினில் கழுவிட கைகளை அவசரத்தில் சேலைத் தலைப்பிலே துடைத்துக் கொண்டு காரியாலயத்தை நோக்கி நடந்தாள்.

அது ஒரு சிறிய கலவன் பாடசாலை. முதலாம் வகுப்பு முதல் பதினோராம் வகுப்பு வரைக்கும் இருந்தாலும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாகவே இருந்தது. வெகு அண்மையில்தான் அந்தப் “பாடசாலையில் இருந்து அதன் அதிபர் மற்றும் ஆசிரியர்கள் பலர் இடமாற்றம் கிடைத்துச் செல்ல, அவர்களுக்குப் பதிலாக புதிய ஆசிரியர்கள் சிலர் வந்திருந்தனர். அவ்வாறு புதிதாக வந்த ஆசிரியைகளில் ஒருத்திதான் ஸரீனா **இச்சர்**.

ஓர் உறவையும்

கிரு

ஓசல்போஷ்களும்!

- மதுர் மொகமட் ராபி

“இங்க வாங்க **இச்சர்**! நாந்தான் வரச்சொன்னேன்” என்று அழைத்தார் மரியம் ஆசிரியை. ஆசிரியர்கள் புதிதாய் நியமிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அதிபரின் வெற்றிடம் மட்டும் இன்னும் நிரப்பப்படாமலே இருந்தது. அதனால் புதிய அதிபர் ஒருவர் வரும் வரை முன்பிருந்த அதிபருக்கு மிகவும் ஒத்தாசையாக இருந்து வந்தவரான மரியம் ஆசிரியையே இன்னும் கடமை அதிபராக இயங்கிக் கொண்டிருந்தார்.

“என்ன **இச்சர்**, ஏதும் அவசரமா?”

“அது... ஒண்ணுமில்ல. நீங்கதானே பத்தாம் ஆண்டுக்கு க்ளாஸ் **இச்சர்**? உங்கட க்ளாஸ்ல யாரோ ஓராள் செல்போன் கொண்டு வந்திருக்காங்களாம். அது இப்ப வகுப்புலதான் இருக்குதாம்.” என்று விட்டு நிறுத்தினார், மரியம்.

“அப்படியா? புதினமாயிருக்கு. அதுகள்... அப்படி...”

“இப்ப உள்ள பிரச்சினைகள் தெரியுந்தானே? முந்தி அவர் எங்கட அதிபர் இருந்த காலத்தில என்டா இப்பிடயான விசயத்துக்கு என்ன நடந்திருக்குத் தெரியுமா?”

“...”

“நானும் அவருக்குக் கீழே இருந்து வேலை செய்தவதான். இப்ப கூட நிர்

வாகத்துல ஏதாவது சிக்கல் என்டா தன பால் சேர்கிட்ட போஸ்ல கேட்டுத்தான் நடத்துறேன் தெரியுமா?”

“அப்ப இதையும் அவருக்கிட்டயே கேட்டிருக்கலாமே” என்று வாய்வரை வந்த கேள்வியை வெளியே கூறாமல், “சரி, இப்ப என்ன செய்யலாம்?” என்று கேட்டாள் ஸரீனா.

“அது வந்து நேரடியாகப் போய்க் கேட்டால் செல்போனை ஒளிச்சிருங்கள் தெரியுந்தானே? வேற ஏதாவது காரணத்தைச் சொல்லித் தந்திரமாகத்தான் சாமானை வெளியே எடுக்க வேணும். கொஞ்சம் வாநீங்களா போய்ப் புடிப்போம் ஆக்களை?”

“ஓ! செய்யலாமே. ஆனா உங்களுக்கு ஷாவராத் தெரியுமா **இச்சர்** அங்க போன் இருக்குதெண்டு? யார் வந்து உங்களுக்குச் சொன்னது?”

“ம்ஹும்!” மரியம் **இச்சரி**மிருந்து பெருமூச்சொன்று வெளிப்பட்டது. தன் முன்னே அமர்ந்திருந்த ஸரீனாவைத் தீர்க்கமாகப் பார்த்தார் அவர்.

“இங்க பாருங்க ஸரீனா! நான் ஒரு நாளைக்கென்றாலும் தனபால் சேருகிட்ட இருந்து வேலையும் பிள்ளைகள கண்டு பிடிக்கிற சைக்கோலொஜியும் பழகினவ சரியா? நீங்க அந்த வகுப்புக்குக் க்ளாஸ் **இச்சர்**. இருந்தும் ஒங்களால அந்தப் பிள்ளைகள்ற நடவடிக்கைகள கண்டு பிடிக்க முடியல்ல. ஆனா நான் இஞ்ச ஒபிசுக்குள்ள இருந்து எழும்பாமலே புடிச்சிட்டன் பார்த்தீங்களா?” அவவின் முகத்தில் பெருமிதம் தாளவில்லை.

இச்சர் ஸரீனாவுக்கு பற்றிக்கொண்டு வந்தது.

பழைய அதிபர் தனபாலின் கதையை இந்தப் பாடசாலைக்கு மாற்றலாகி வருமுன்பே நன்கு அறிந்திருந்தாள் ஸரீனா. மரியம் **இச்சர்** சொல்வது போல் அதிபர் தனபால் திறமையும் கண்டிப்பு முள்ள நிர்வாகிதான். ஆரம்ப காலத்தில் லிருந்தே மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்த இந்தப் பாடசாலையை இன்றுள்ள சிறந்த நிலைக்கு உயர்த்தியவர் அவர்தான்.

அதேவேளை அதிபர் தனபால் எவ்வளவு சிறந்த நிர்வாகியோ அவ்வளவு முசட்டுப் பேர்வழியும் கூட. பாடசாலை நிர்வாக விடயங்களில் சிறு சமரசம் தானும் செய்யாமல் ஓர் இராட்சசன் போன்று நடந்து கொள்பவர். தனக்குக் கீழே பணிபுரிந்த ஆசிரியர்களை அர சாங்க ஊழியர்களாக அல்லாமல் தனது அடிமைச் சேவகர்களாகவே நடாத்தி வந்தவர்தான் அவர். அதிலும் தன்னைத் சுற்றி ஒரு துதி பாடும் சிறுவட்டத்தை அமைத்துக் கொண்டு பாடசாலையை நடாத்தியவர். தன்னைச் சந்திக்கவரும் பெற்றோர்களைக்கூட அதிகார தொனியில்தான் அணுகுவார்.

ஆசிரியர்களும் மனிதர்கள்தானே. அவர்களுக்கும் உணர்வுகள், வாழ்க்கைத் தேவைகள், அபிலாசைகள் இருக்கும் என்பதெல்லாம் அவருடைய அக ராதியில் கிடையாது. அவருக்கு வேண்டியதெல்லாம் தான் நினைப்பதை தனக்குக் கீழே இருப்பவர்கள் இயந்திர மனிதர்கள் போன்று நிறைவேற்ற வேண்டும்

என்பது மட்டுமே. பொதுவாக ஒரு பாட சாலையைத் தரிசிக்க வருகின்ற கல்வி அதிகாரிகள் குழுவை நினைத்து அதிபரும் ஆசிரியர்களும் தான், 'என்னென்ன குறைகளைக் கண்டுபிடிக்கப் போகிறார்கள்' என்று நினைத்து பயப்படுவது வழமை. ஆனால் தனபால் அதிபரின் பாடசாலையில் மட்டும் வருகின்ற அதிகாரிகளுக்குத்தான் அந்தப் பயம் இருக்குமென்றால் பார்த்துக் கொள்ளக் களேன். அந்தளவுக்கு ஆசிரியர்களை யெல்லாம் வருத்திச் சாறு பிழிந்து எல்லாவற்றையும் மிகவும் சரியாக வைத்திருப்பார்.

ஆனால் இவ்வளவும் சரியாகச் செய்து வந்தவரான அதிபர் தனபாலுக்கு அவரது இறுதிக் காலத்தில் கிடைத்த பரிசு எது தெரியுமா? இந்தப் பகுதியிலிருக்கும் பெற்றோர்களும் பொதுமக்களும் இணைந்து நடாத்திய ஆர்ப்பாட்டமொன்றின் இறுதியில் அடித்துத் தூர்த்தப்படாத குறையாக பாடசாலையை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டதுதான் என்றால் உங்களால் நம்ப முடிகின்றதா சொல்லுங்கள்?

“என்ன கவனிக்கிறீர்களா ஸரீனா?”

“ம்ம்! சரி, சந்தோசம் மரியம் டீச்சர். ஆனா நான் ஸயன்ஸ் லேபுக்குள்ள பிள்ளைகளை ஆபத்தான கெமிக்கல் களோட தனிய விட்டுட்டு இங்க வந்திருக்கிறதை நீங்க இங்கிருந்தே அறிஞ்சிருக்க மாட்டீங்க எண்டு நெனைக்கிறேன். கொஞ்சமிருங்க, நான் போய் பரிசோதனையை முடிச்ச வச்சுட்டே வாறேன்” என்று எழுந்து செல்லும்

ஸரீனாவை முறைத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் மரியம் டீச்சர்.

* * *

இடைவேளை முடிவதற்கு இன்னும் சிறிது நேரமே இருந்தது.

சிறிய வகுப்பு மாணவர்கள் பாடசாலை வளாகம் முற்றத்திலே ஓடித் துரத்தி விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் இரைச்சல் காதைப் பிளந்தது. ஆசிரியர்கள் சிலர் ஓய்வெடுக்கும் அறையிலே ஒன்றாக அமர்ந்திருந்தார்கள்.

“சே! இதுகள் என்ன சத்தத்தை யப்பா போடுதுகள்? காது வச்ச இருக்கேலாமா கிடக்கு?” என்று வடையைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டே பேச்சை ஆரம்பித்தாள் பாலர் வகுப்புக்குப் படிப்பிக்கும் மத்பா டீச்சர்.

“இப்ப இடைவேளைதானே? இந்த நேரத்துல இப்பிடி அதுகள் சத்தம் போட்டு கத்தி விளையாடினாத்தான் டீச்சர் வகுப்புல பாடம் நடத்தும்போது கொஞ்சம் அமைதியா இருக்குங்கள்” என்றார் நெவில்லன் மாஸ்டர் புன் சிரிப்போடு.

“நீங்க இப்பிடிச் சொல்றீங்க நெவி? இதுகள் எப்ப பார்த்தாலும் கதைச்சுக் கொண்டானே இருக்குதுகள். அண்டைக்குப் பார்த்தீங்கதானே நம்ம மீலாத விழா பங்சன்ல! அதுவரைக்கும் பேசாம இருந்திட்டு சரியா சீ.பீ. கெஸ்ட்டும் வந்து மேடைக்கு ஏற எப்பிடிக்கதைச்சுச் சத்தம் போட்டு நம்ம மானத்தை வாங்கிச்சுகுளெண்டு!”

“அது சரி டீச்சர், ஆனா அதுக்கு நாங்களும் ஒரு காரணம் தெரியுமா?” என்று இடைமறித்தார் நெவில்லன். அவர் ஒரு வர்த்தகப் பட்டதாரி ஆசிரியர். ஆனால் தனது சேவைக் காலம் முழுவதும் கிராமப்புறங்களிலேயே கற்பித்து வருபவர்.

“பங்ஷன் ஆரம்பிக்க வேண்டியது காலை 9 மணிக்கு. நாங்க 8 மணிக்கே கொண்டுவரப் புகூல் பிள்ளைகளை ஹோலில இருத்தாட்டி வைச்சிட்டம். அதுவும் வாயே திறக்கக் கூடாதெண்டு அமத்தி வேற வைச்சிருந்தோம். சீ.பீ. கெஸ்ட்டு வந்தது 9.40க்கு. கிட்டத்தட்ட ஒண்டரை மணித்தியாலம் ஒரே இடத்தில் குந்த வச்ச பக்கத்துல இருக்கிற அவன்ட வயதொத்தவனோட பேசாத என்று அதட்டி வைச்சா எப்படி இருப்பான்?”

“அப்ப? நீங்க சொல்றதைப் பார்த்தா ஹோலில கிடந்து அதுகளைச் சுமமா கத்திட்டிருக்க விட்டிருக்கணும்றீங்களா? நல்ல கதை இது!” என்றாள் தூங்கும் வேளை தவிர மற்ற நேரமெல்லாம் பிரம்புடன் அலையும் சுகைரா டீச்சர்.

“ஓம் டீச்சர்! சீ.பீ. கெஸ்ட்டு வரும் வரைக்கும் பிள்ளைகளை பக்கத்தில் நல்லாப் பேசிட்டிருக்க விட்டிருந்தா, ஒண்டரை அவர்ல கிட்டத்தட்ட பேச வேண்டியதையெல்லாம் பேசித் தீர்த்து ஆவலடங்கியிருந்திருப்பான். பிறகு பங்ஷன் ஸ்டார்ட் ஆகினவுடனே “பேசாதா!” என்று அதட்டியிருந்தால் தன்னால அடங்கி அமைதியாகியிருப்பான்!”

சுகைராவின் முகத்தில் ஈயாடவில்லை.

“அண்டைக்கு நாங்கள் என்ன செய்தோம்? இதை அப்பிடயே தலைகீழாகச் செய்தோம். அதுதான் அவனுக்கு பிரம்போட அதுக்குள்ள நாங்க சுத்தித் திரியும் மட்டும் அடங்கியிருந்திட்டு டீச்சர்ஸ் மேடையேறினதும் அப்பிடிக்கு முறிட்டான்கள்.”

“அது மட்டுமில்ல, வளர்ந்த டீனேஜ் பிள்ளைகளையும் அதுகள்ள வயசு, இன்றைய வெளியுலக நிலைமைகள், குடும்பச் சூழ்நிலைகளையெல்லாம் அறிஞ்சுதான் நாங்க கட்டுப்படுத்த வேணும். சுமமா பிரம்பைத் தூக்கிட்டு எப்ப பார்த்தாலும் அதுகளைக் குறை சொல்லிட்டுத் திரிஞ்சாப் போதாது.”

“அப்ப அதுகளோட சேர்ந்து, ‘வொய் தீஸ்... கொலை வெறி கொலை வெறிடீ!’ பாடிட்டுத் திரியச் சொல்றீங்க போல” என்று சுகைரா நெவில் மாஸ்டரை ஒரு முறை முறைக்க, கலகல் வெனச் சிரித்தாள், கிறிஸ்தவம் கற்பிக்கும் கலிஸ்டா டீச்சர்.

“வை நொட்? நீங்க பாடாட்டியும் பரவாயில்ல. இப்படி ஒரு டேஸ்ட் அவனுக்குள்ள இருக்கு என்று தெரிஞ்சுக் கொள்ளவாவது அந்த பாட்டைப் பத்தி அறியத்தான் வேணும். அப்பதான் அவனுகளைப் பற்றி அறிஞ்சு ஈஸியா ஹேண்டில் பண்ணலாம்!”

“நெவில் சேர், நீங்க சொல்றது சரிதான். இப்ப இருக்கிற பிள்ளைகள் கொஞ்சம் அதுகள்ள போக்கில் விட்டுத்

தான் பிடிக்க வேணும். இன்னும் நம்ம டீச்சர்ஸ்ல சில பேர் புதிய டீச்சிங் மெதட்ஸ்க்கு வராம அந்தக் காலத்துலய இருக்கிறாங்க தெரியுமா?" என்றான் புதிதாக கல்வியியல் கல்லூரியிலிருந்து ஆசிரியர் நியமனம் பெற்ற ஸமீர்.

“உண்மையாவா ஸமீர்?”

“பிறகு என்ன? அண்டைக்கு டவுண்ட் என்ட் ரெண்டாம் வகுப்புப் படிக்கிற மகன்ற டீச்சரைச் சந்திச்சேன். கொஞ்சம் கேளுங்க நெவில் ஸேர், அவன்னைப் பார்த்துட்டு கேட்டாவே ஒரு கேள்வி! ஓ...ஹஹஹ... ஹா!”

“அப்பிடி என்ன கேட்டா? உங்களுக்கு எப்பிடி இவ்வளவு அழகான பிள்ளையென்டா?” மடக்கினாள் கலிஸ்டா.

“ஹலோ..! இந்த நக்கல்தானே கூடாது! அவ கேட்டா, ஏன் ஓங்கட மகளை இடது கையால எழுதப் பழக்கி இருக்கிறீங்க என்று?”

“நீங்க அதுக்கு என்ன சொன்னீங்க ஸமீர்?”

“என்னத்தைச் சொல்றது? எடுயுக் கேஷன் சைக்கோலொஜி சரியாகத் தெரியாத டீச்சர்களும் இருக்கிறாங்களே என்று கவலைதான் வந்தது”

“ஏன், அவவுக்கு மனித மூளையில உள்ள வலது இடது அரைக்கோளங்களைப் பத்தித் தெரியாதா? நீங்க உங்கட கொலிஜ் சைக்கோலொஜி நோட்ஸ்ல இருந்து லெக்சர் ஒண்டை

அங்க எடுத்து விட்டிருக்கலாமே ஸமீர்?” என்று சிரித்தாள் ஸமீர்.

“அதாவது பரவாயில்ல... டீச்சர்! இன்னொரு கேள்வியும் கேட்டா அவ! “ஏன் வலது கையாலதானே பிள்ளை சாப்பிடுது. அதுபோல எல்லாத்தையுமே வலது கைக்கே பழக்கியிருக்கலாமே” என்று! அந்த டீச்சர் பத்து வருசமா ப்ரைமரிக்குப் படிப்பிக்கிறாவாம்”

“அட! எந்த ஸ்கூல்ல... ஸமீர் இதெல்லாம்?” ஆச்சரியமாய் கேட்டாள் கலிஸ்டா.

பதில் சொன்னான் ஸமீர்.

“ஓ! அந்த ப்ளூ சாறிகள்? அவங்க தானே மத் தவங்களுக்குக் கெல்லாம் நொட்டை பிடிக்கிற ஆக்கள். அம்மா, அப்பா, அம்மம்மாக்கெல்லாம் இன்டர் விப்டு வச்ச பிள்ளைகளைச் சேர்க்கிற வங்க. சுத்தியிருக்கிற ஏரியாவுல உள்ள கெட்டிக்காரப் பிள்ளைகளைப் போய் டவுண்ட் ஸ்கூல்கள்ல போய் குவியுது. அதுகளுக்கே படிப்பிக்க இவ்வளவு பாடு பட்டா நாங்க எவ்வளவோ மேல் தெரியுமா?”

“உங்களுக்குத் தெரியுமா? அங்க இரண்டாம் வகுப்புப் பிள்ளைக்கு இங்லீஷ் க்ளாஸ் ஒண்டு போட்டு அதில டிக்டேஷனுக்கு குடுத்திருக்கிற சொல் எது தெரியுமா? University! இது எப்படியிருக்கு?”

“அது அந்தச் சின்னப் பிள்ளைக்கு விளங்குமா? பொருந்துதா இல்லையா என்டெல்லாம் பற்றி அவங்களுக்கு அக்கறையில்ல. அதுகன்ற உள்ளார்ந்த

திறமைகளை படிப்படியாத் தூக்கி விடாம பிஞ்சுகளை வெறும் மனனம் செய்கின்ற மெஷினுகளா மாத்திரதுதான் டீச்சர்களற வேலையாகிட்டுது” என்றார் நெவில் மாஸ்டர்.

“என்ன சேர் நீங்க சொல்றதைப் பார்த்தா என்னமோ தனியே டீச்சர்மார் தான் பிழை என்ற மாதிரி இருக்கே. வெளிநாடுகள்ல இருக்கிற மாதிரி படிப்புகளைக் கொண்டு வாறாங்க... ஆனா அதுக்கேத்த மாதிரியான வசதிகள் எல்லா ஸ்கூல்லயும் இருக்கா என்ன?”

“நீங்க சொல்றது சரி, கலிஸ்டா. இங்க உள்ள நம்ம கீழைத்தேய கலா சாரத்துக்கு ஏத்த மாதிரியான தொழில் கல்வியை இந்த அரசாங்கம் தெரிவு செய்யாம எங்கேயோ இருக்கிற இதைப் பத்தியெல்லாம் அறியாத சில எஜமானர்கள் சிபாரிசு செய்யுற ஸிஸ்டைத்தான் இறக்குமதி செய்யுறாங்க. அதற்கும் கூட அரைகுறை வசதிகளை, ஏற்பாடுகளை மட்டும் வச்சகிட்டு இங்க அறிமுகப் படுத்தி பழசும் இல்லாமல் போய் புதுசும் சரிவராமலாகி கடைசியில தோல்வியில தான் முடியப் போகுது.”

“சே! நம்மட பிள்ளைகள்ற எதிர காலத்தை நெனைச்சா பயமாயிருக்கு டாப்பா?”

“சரி, அதெல்லாம் பிறகு பயப்படலாம். முதல்ல இன்டவெல் முடிய பெல்லை அடிக்கச் சொல்லுங்கடாப்பா” என்றபடி ஓய்வறையினுள்ளே நுழைந்த கடமை அதிபர் மரியம் டீச்சர், “நெவில் சேர், சுகைரா டீச்சர் நீங்க ரெண்டு

பேரும் கொஞ்சம் கூட நின்று ஸமீர்னா வோட டீச்சரின் வகுப்பு செல்போன் விசயத்தைப் பாருங்க! ஒருவரையும் இடையில் ஸ்கூல்லருந்து போக விடாதீங்க!” என்று கேட்டார்.

இடைவேளை நிறைவு மணி ஒலித்து ஓய்ந்தது. ஆசிரியர்கள் அனைவரும் கலைந்து தத்தம் வகுப்புகளுக்குச் செல்லலானார்கள்.

* * *

“பத்தாம் வகுப்புப் பிள்ளைகள் எல்லாரும் புத்தகங்களை எல்லாம் பேக்ல எடுத்து வைங்க பார்ப்போம்!”

“ஏன் டீச்சர், இண்டைக்கு ஸ்கூல் நேரத்தோட விடப்போகுதா?”

“இல்ல... ஆங்! உங்களளை மட்டும் தான் அனுப்பப் போறோம்!”

“ஹைய்யா! டேய் சதீக் ஸ்கூல் விடப் போவுதா! போல் வச்சிருக்கியா?”

“யேய்! சத்தம்! எல்லாரும் அவர வர்ர பேக்குகளைத் தோளில போடு... வரிசையா ஸ்டாப். றூமுக்கு நட!”

அவர்கள் தங்களுக்குள்ளே கசமுசு வென்று குழப்பமாய் பேசிக்கொண்டு வந்தார்கள்.

“நெவில் சேர், ஸ்டாப் றூமுக்குள்ள பிள்ளைகள் வந்ததும் எல்லாரையும் உள்ளெடுத்து பேக்குகளையெல்லாம் கழற்றி மேசைக்கு எடுங்க. ஆம்பளப் பிள்ளைகளை வேறயா பொம்பிளைப் புள்ளைகளை வேறயா தனித்தனி

வரிசையா நிப்பாட்டி வைங்க. சுமமா எதையோ காணல்ல என்று சொல்லி போக்குகளைச் செக் பண்ணலாம்.”

மற்றவர்கள் தயாராக ஸரீனா யிடும் சிறிது தயங்கினாள்.

“மரியம் டீச்சர், நான் இப்பவும் உங்களுக்குக்கிட்ட கேட்கிறேன். என்ட வகுப்புல அப்படியான பிள்ளைகள் யாரும் இல்ல. அதுகள் வளர்ந்த பிள்ளைகள். இப்பிடி செக் பண்ணது வந்து அவ்வளவு.. அவங்களுக்குக்கிட்ட இருக்கிறது ஷுவர்தானா டீச்சர்?”

“ஸரீனா! நீங்க இங்க வந்து கொஞ்ச காலந்தான் சரியா? நான் இஞ்ச பத்து வருசமா இருக்கிறேன் தெரியுமா? என்ட ஸேர்வீஸ் தெரியுமா ஒங்களுக்கு? நான் நிச்சயமாச் சொல்றேன். அது அது களுக்கிட்டதான் இருக்கு. சுமமா ஆத்திரத்தைக் கிளப்பாம நான் சொன்னதைச் செய்யங்க பார்ப்போம்!”

“சரி டீச்சர், நீங்க சொன்னாச் சரி தான்”

“ஸரீனா டீச்சர், என்ட கெஸ்ஸிப்படி அது அங்க உள்ள பொம்பிளைப் பிள்ளைகளுக்கிட்ட யாருக்கிட்டயோ தான் இருக்கு. நானும் வேணும்டா வந்து நிக்கிறேன். நீங்க செக் பண்ண ரெடியாகிற நேரம் நான் பொம்பிளைப் பிள்ளைகளுக்குப் பின்னால நின்று நோட் பண்ணேன்! எதுக்கும் நெவில் சேரை விட்டு பொடியன்களை நோட் பண்ணச் சொல்லுங்க. அதுகள்ள ரியாக்ஷனலயே தெரிஞ்சும். இதை எப்படியும் புடிச்சாக வேணும். இப்பிடித்தான் தன

பால் சேர் ஒருமுறை...”

“அதெல்லாம் இருக்கட்டும்! இப்ப வாங்க நீங்க சொன்னதைச் செய்யலாம்” என்றபடி வேகமாய் நகர்ந்தாள் ஸரீனா. தன்னுடைய வகுப்புப் பிள்ளைகளைத் திருடர்களைப் போல நடாத்துகின்றோமே எனும் கோபம் அவளுக்கு.

ஆசிரியர் ஓய்வறையினுள்ளே கம்பி வலை அடித்திருந்த யன்னலோரமாக மாணவர்கள் தங்களுக்குள்ளே பேசிக் கொண்டு குழப்பமாக நின்றிருந்தார்கள்.

ஸரீனாவுக்குக்குச் சொல்வதற்கே சங்கடமாகத்தானிருந்தது.

“பிள்ளைகள் உங்கட பேக்கை யெல்லாம் கழற்றி மேசையில வைங்க. இங்க ஒரு டீச்சர்ல சின்னப் பேர்ஸ் ஒண்டைக் காணெல்லயாம். மத்த வகுப்புகள்ல எல்லாம் பார்த்தாச்சு... எனக்குத் தெரியும் நீங்க எடுத்திருக்க மாட்டீங்க. சுமமா எதுக்கும் உங்கனோடதுகளையும் ஒருக்காப் பார்த்திடுவோமே என்ன?” என்று ஒப்புக்குக் கேட்டாள் ஸரீனா டீச்சர்.

“ஸரீனா இங்க கொஞ்சம் வாங்க!” மரியம் டீச்சர் ஸரீனாவைத் தனியாக அழைத்துச் சென்று, “பொம்பிளைப் பிள்ளைகள்ள பேக்லதான் இருக்கு விசயம்! நீங்க வீணா பொடியன்களில மெனக்கெட வேணாம்!”

“எப்படி டீச்சர் அவ்வளவு நிச்சயமாச் சொல்றீங்க?” என்று வாய் தவறிக் கேட்டுவிட்ட பின்புதான் “ஆண்டவனே! திரும்பவும் ஸேர்வீஸ்... தனபால் ஸேர்.. அது இது என்று மனுஷி ஆரம்பிச்சிடப்

போகுதே” என்று நாக்கைக் கடித்துக் கொண்டாள் ஸரீனா.

“அதுவா? இப்ப நீங்க உள்ளே நின்று கதைச்சிட்டிருக்கும் போது அப்போது சொன்னபடி உங்க கேள்ஸ்குப்பின்னால நிண்டு அதுகள் ரெண்டுக்கும் தெரியாம கதைச்சிட்டிருந்ததை கேட்டேன்.”

“யாரு? என்ன கதைச்சதுகள் டீச்சர்?”

“வேற யாரு? அந்த ஹஸானாவும் ஜெனிபரும்தான்! அந்தா! நம்மட போன் மாட்டப் போகுதுடி பாரு! என்று தங்களுக்குள்ளே கிசுகிச என்று பேசிக் கொண்டிருந்ததை இந்தக் காதால கேட்டேன். அவளுகள்தான் ஸரீனா ஆக்கள். இந்த வயசலயே போனும் ஆக்களும். ஆட்டக்காரிகள்!”

“என்ன மரியம் டீச்சர், வளர்ந்த பிள்ளைகளை டீச்சர்ஸ் நாங்களே இப்பிடிச் சொல்லலாமா?”

“சுமமா இருங்க ஸரீனா! உங்களுக்குத் தெரியாது. அதுகள் ரெண்டு பேருக்கும் சின்ன வகுப்பில இருந்தே பாடம் எடுத்திருக்கேன். பார்த்திட்டுத்தான் வாறேன். இப்ப வளர்ந்து, பார்க்கக் கொஞ்சம் வடிவா வந்ததும் அவளுகள் ரெண்டு பேருக்கும் திமிர்! எது படிப்பிச்சாலும் கேள்வி கேக்கிறதும், புதிசா ஏதும் சொல்றதும்... பெரிய கெட்டிக்காரிகளென்ற திமிர். இண்டைக்கு மாட்டட்டும்” என்று கழுத்து நாளமெல்லாம் புடைக்கக் கறுவிக் கொண்டே மீண்டும் ஆசிரியர் ஓய்வறைக்குள் வேகமாய்

போனார் மரியம் டீச்சர்.

“சரி... சரி, பொடியன்கள் எல்லாரும் வகுப்புக்குத் திரும்பிப் போங்க!” என்று கட்டளையிட்ட மரியம், பையன்கள் பேக்குகளை எடுக்க ஆரம்பித்ததும், “இல்ல... இல்ல! பேக்குகளை வச்சிட்டுப் போங்க... பிறகு வந்து எடுக்கலாம்” என்றார்.

ஆனால் பையன்கள் அதற்கு உடன்படவில்லை. பேக்குகளை எடுத்துச் செல்லாவிட்டால் தாங்களும் இங்கே இருக்கத்தான் வேண்டும் எனக்கூறி அடம் பிடித்தனர். இப்போது என்ன செய்வது என்று புரியவில்லை மரியம் டீச்சருக்கு.

“இருங்கடா வாறேன்! உங்களுக்கும்...!” அப்படியே விட்டு விட்டு மீண்டும் ஸரீனாவிடம் வந்து, “ஸரீனா, இவனுகள் ஏன் பேக்கை விட்டுட்டுப் போக மாட்டேனென்றான்கள். ஒருவேளை அந்த ஆட்டக்காரிகள் இவனுகளிட்டத்தான் போனைக் குடுத்து வச்சிருக்கிறாளுகளோ?”

“... ”

“சரி, பரவாயில்லை. அவனுக்கும் இருக்கட்டும். நாம செக் பண்ணுவோம். எப்படியும் மாட்டத்தானே போறாங்க” என்று மரியம் டீச்சரே களத்தில் இறங்கி பேக்குகளைத் கிளறத் தொடங்கினார்.

அவளுக்கு உதவியாக வேறு வழி யின்றி சுகைரா டீச்சரும் ஸரீனாவும் தேடலில் இறங்கினார்கள்.

மற்ற மாணவிகளின் பேக்குகளை

யென்னை? சுவை சட்டும்தான் பார்த்து விட்டு நல்லாணுவிலும் நெனி ரினாதும் புத்தகம் சாப்பிட்டு மட்டும் ஒவ்வொரு புத்தகமாக வெளிப்படுத்துவது பார்த்துக் கொண்டிருந்தது யரியம். சிறிதிரந்த அண்ணலும் யரியம் சச்சரின் மூலத்தையும் மையவளமும் அண்ணலும் பற்றி யென்றிருந்தனர்.

அப்போது நல்லாணுவின் மேல் வகை தளவிலே யென்றிருந்த யரியம் சச்சரின் மூலம் சட்டி சாப்பிடுகிறதது.

"அந்தப் சாயன் இங்கு கடை மேல் குடி ஜெயந்த னாரீனா மச்சர்! சப்படி? நான் சொன்னேனில்லா!" என்று நல்லாணுவின் மேல்க்கிரிந்து மையை எடுக்காமலே சொக்கிரித்தும் மரியம் சச்சர் நல்லாணுவின் புத்தகம் சாப்பிட்டு மட்டும் பக்கற்றலவில் ஒன்று சென்னை வடிவில் படைத்துத் துருக்கிக் கொண்டிருந்ததை எல்லோருக்கும் தெரியுமாறு உயர்ந்த வேறு காட்டினார்.

"இந்தப் இங்கே புறம் ஒவ்வொரு ஜெயந்த மச்சர்" என்னான் கவைய அலவன் மாட்டிய நெனி சின கெசைல் மேய்க்கின மைட் மய்யர் ஒன்று சென்னை மல்லின் வடிவத்திலே மனை தத்து தள்ளிக் கொண்டு தெரிந்தது.

"அப்போது யரியம் வடிவத்தை ஒன்று வேறு மைட்டும் காங்கினோ?" என்று மல்லைல் மடித்தார். தனமால் அடிபிடும் மனவியல் மய்யரி பெற்ற யரியம் சச்சர்.

எல்லோரும் நகருவதும் வடித்துக் கொண்டு காத்திருந்தார்கள். அங்கு மாரை அடியை நினைத்தது.

இரண்டு பெரிய மேட்டுகளின் சாப்பிக்கற்றல்களும் மேலையில் எவர்த்து ஒவ்வொரு திறம்கப்பட்ட மெசாயில் ஒவ்வொரு புடம் வந்து விடுகிறது. சார் பேரை மனமால் ஏர்ணம் திடிப்பு பெய்க வடிவான மரியம் சச்சரின் செய்து இரு விணையாட்டுக் கருத்தெய்வமேயிசிகள்

வானொலிக் குயிலின் குழம்பிற்கு -
மல்லிகையின் தாய்ப்பாண அஞ்சலி

புகழ் பூத்த வானொலிக் கலைஞரான திருமதி. ராஜேஸ்வரி சண்முகம் அவர்கள் நம்பைய விட்டு சரிபத்தில் மறைந்து விட்டார்.

அன்னாருக்கு இறுதி அஞ்சலிகைய மல்லிகை தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றது.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இவரது உருவப்படம் மல்லிகையில் அடடைப்படமாக வெளிவந்துள்ளது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆசிரியர்

இரகசைக் குறிப்பு:

சிறுகதைத் தொகுப்பு

ச. சுவசேகரம்

சிறுகதைத் தொகுப்பு

'குழந்தையும் தேசமும்'

- மா.பாலசிங்கம்

பொழிவுகள் செய்தும் நன்மற்றுக் காணப்படும் இன்னொரு கதை மாற்றியமைக்கக் தன் பணிகளை அர்ப்பணித்துள்ள சிறுகதையாளர் சி. சுவசேகரத்தை, தமிழிலக் கியச் சூழல்: சிறுகதையோடு இணைத்துப் பார்ப்பது மிகக் குறைவு! சுட்டுரை, கவிதை, நாடகம் ஆகிய கலை இலக்கியத் துறையளவில் இவர் அதிர் அக்கமைய ஊர்ந்திர் செவ்வப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதை, இத்தகைய ஆற்றும்படுத்தலுக்கு - அவர் இலக்காகி இருப்பதற்கு - சந்து சக்தி எல்லாம் ஆனால், சி. சுவசேகரம் சிறுகதைகளையும் படைந்துள்ளார்! இருபத்தி நான்கு சிறுகதைகளைத் தமிழ்ச் சிறுகதை வாகசனனுக்கும் நன்றிக்குறிதார். இதில் இருபத்திரெண்டு சிறுகதைகளைக் கொழும்பு, தேசிய கலை இலக்கியப் பரவை தொகுத்துக் 'குழந்தையும் தேசமும்' என்ற தலைப்பில் தூலாக வெளியிட்டுள்ளது. இத்தொகுப்பை வாசிக்கும் வாசகன், நிர்வாக சி. சுவசேகரத்தையும் சுழத்து முன்னணிக் சிறுகதைப் படைப்பாளிகளின் பட்டியலில் சேர்க்கக் நன்றாள். சிறுகதையின் சிறுநூலர் எனப் புகழப்பட்ட மெளலி அப்படியென்ன நூற்றுக் கணக்கான சிறுகதை களையா படைத்தார்? இல்லையே! எண்ணிக்கையால்; சிறுகதை யொன்று வாசகனுக்குக் கடந்தும் செய்தியும், எடுத்தலாற்பின் தேர்த்தியும் நூற்றுக்கணக்கான இரப்பை நிர்வாகிக்கும். அய்லே! சனாய்கல் 'குழந்தையும் தேசமும்' தொகுப்பின் சிறுகதைகளில் பெய்தது, சி. சுவசேகரத்தின் சிறுகதை!

படைப்பு வல்லமைக்குக் கட்டியங் கூறுகின்றன.

இத்தொகுப்பின் சிறுகதைகள் 1985 ஆண்டுக்கும் 2011 ஆம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் படைக்கப்பட்டு, தாயகம், புதியபூமி, பனிமலர், புது வசந்தம் ஆகிய ஏடுகளில் வெளிவந்தவை. பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதன், நுண்மான் நுழைபுலத் தேடலையுடைய முன்னுரையை வழங்கியுள்ளார்.

‘குழந்தையும் தேசமும்’ தொகுப்பின் சிறுகதைகள் தமிழ் மட்டுமல்லாது, சிங்கள மக்களின் வாழ்வின் கூறுகளுக்குள்ளும் வாசகனை அழைத்துச் சென்று புதிய களங்களைக் காண வைப்பதால், சமகாலத்தில் வெளிவந்து குவிந்து கொண்டிருக்கும் சிறுகதைத் தொகுப்புகளிலிருந்து வித்தியாசப்படுகிறது. ஈழத்து இனப் பிரச்சினையின் வெக்கை, வடக்குக் கிழக்கில் மட்டுமல்ல, கண்டி மலையகப் பகுதிகளையும் கட வைப்பதைச் சில சிறுகதைகள் தொட்டுக் காட்டுகின்றன. தரப்படுத்தலால் தமிழ் உயர்கல்வி மாணவருக்கு ஏற்பட்டுள்ள சிக்கல்கள், பல்கலைக் கழகத்தில் கக்கும் பேரினவாதம், பெண்ணியம் போன்ற சமகால இலங்கையர் பிரச்சினைகள் தொனிப் பொருள்களாகச் சிறுகதைகளில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

தனது சமுதாயத்துக்கு தான் சொல்ல வேண்டியதை எடுத்துரைப்பதற்குச் சி.சிவசேகரம் கையாளும் எடுத்துரைப்பு நடை சிக்கலற்றதாகவும், நேரடியானதாகவும், ஆழமானதாகவும் இருக்கின்றது. பிரதேச வழக்கு கூடுதலாகக் கையாளப்படா விட்டாலும் கதைஞர் தனக்கு மிகவும் பரிச்சயமான

வார்த்தைகளால் சிறுகதைகளைக் கட்டியெழுப்பியுள்ளார். இத்தன்மையை பெரும்பாலும் கையாண்டவர்கள் மௌனியும் சாந்தனுமெனலாம். இவ்விருவரது சிறுகதைகளிலும் பேச்சு வழக்கு மிகவும் அரிதாகவே கையாளப்படுவதுண்டு.

சொந்த மண்ணிலிருந்து தூக்கியெறியப்பட்ட எம்மவரால் மணிக்கிராம், உண்டியல்களின் மூலம் அனுப்பப்படும்; பணத்தின் பின்புலத்தை நாம் எண்ணிப் பார்க்கின்றோமா? அந்நியக் கோலம், சுவாத்தியம், வர்க்கப் பிரிப்பு இவைகளோடு புலம்பெயர்ந்தோர் அழாக் குறையாகக் குமைந்து கொண்டதான் காலத்தைக் கடத்துகின்றனர். அந்த வகையில் சொந்த மண்ணின் சுகங்களை இழந்த இவர்கள் சபிக்கப்பட்டவர்கள்தான்! அதற்கு மாற்றுக் கருத்து எழாது! தாயின் கெஞ்சுதலால், புலம் பெயர்ந்து வெளிநாட்டில் வாழும் கிரன் கோயிலுக்குப் போகிறான். அங்கு அவன் வித்தியாசமான கோலங்களைக் காண்கிறான். ஐயரின் பூனூலுக்கு மேலாகச் சட்டையும், ஸ்வெற்றரும்... கஸெற் மேள வாத்தியத்தை இசைத்தது. இவையனைத்தையும் கண்டு கொள்ளாது தாயின் வேண்டுகோளை நிறைவேற்றப் போனபோது, ஐயர் வேறு அலுவலில் நிற்கிறார். நண்பனோடு கிரன் பியர் குடிக்கப்ப்புக்குப் போகிறான். இது யார் தலையெழுத்து? இத்தகைய சபிக்கப்பட்டவர்கள் எப்படி உருவாக்கப்பட்டார்கள்? இதற்கான ஊக்கிகளைத் தேடியறிந்து ஒரு வாசகன் அவைகளை நிர்மூலமாக்க முயன்றானாகில் நிச்சயம் ‘சபிக்கப்பட்டவர்கள்’ சிறுகதை காலத்தைக் கடந்து நிற்கும்.

ஏறத்தாழ ஒன்றரை நூற்றாண்டாக இலங்கையைத் தன்னாதிக்கத்தில் வைத்

திருந்த பிரித்தானியாவின் லண்டன் நகரின் நிகழ்வு ‘ஐயரும் அவதாரமும்’ என்ற சிறுகதை. சைவக் கோயில் ஐயர்கள் சமஸ்கிருத மந்திரங்களை உச்சாடனம் செய்து தெய்வங்களுக்கு அர்ச்சனை செய்கின்றனர். அடியார்களுக்கு அர்த்தம் புரியுமோ? ஆனால், சுந்தர ராஜேஸ்வர ஐயருக்குத் தான் உச்சாடனம் செய்யும் சமஸ்கிருதத்தில் சந்தேகம் ஏற்பட்டு விட்டது. இதற்கு வேராகியது சமஸ்கிருதத்தைக் கரைத்துக் குடித்த பகவான் திரிகால ஞானி ஸ்வர்ணயோனந்த ஜோதி அடிகளார் எமது ஐயரின் கோயிலுக்கு வருகை தருவதுதான்! அவர் கோயிலுக்குச் சென்று வழிபடுவதோடு மட்டும் நிறுத்திக் கொள்ளமாட்டார். ஐயர்மாரின் சமஸ்கிருத உச்சரிப்பிலும் பிழை காண்பார். எச்சரிப்பார். அப்படித் தனக்கும் ஏற்படலாமென எண்ணித் தான் கலக்கமடைகிறார். ஐயர் இல்லத்திலும் இதே பொருள் பேசு பொருளாகியது. மறுநாள் அடிகளார் கோயில் வாசலில் வந்திறங்குகிறார். பூஜைக்கு ஆயத்தம் செய்ய ஐயர் போகிறார். நிர்வாகிகள் அவரை அழைக்கின்றனர்.

“அவருடைய காலைக் கழுவி உள்ளுக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போக வேணும்” என ஐயருக்குச் சொல்கின்றனர். “அந்த விசநாதன் தில்லைச் சபாபதியின்ரை காலை விட எவற்ற காலையும் நான் கழுவினதில்லை” என ஐயர் மறுத்துத் திரும்பிப் போகிறார். அடிகளாரும் ஐயரை ஏசி ஏசி காரில் ஏறிக் கொள்கிறார். சமஸ்கிருத உச்சரிப்பில் பிழை கண்டுபிடிக்கப்படுமெனத்தான் வாசகர்கள் எதிர் பார்த்திருப்பார்! ஆனால், கதைஞர் இச்சிறுகதைப் போக்கின் திசையை மாற்றி விட்டார். ஏன்? ஐயர் பாத்திரப் படைப்பு துணிச்சலான ஒரு சமுதாய உருவாக்கத்துக்குக் கைகொடுக்கும். காவியுடை அணிந்த சுவாமிகள், அடிகளார்கள் நடத்

தும் லீலைகள் இப்போ அம்பலத்துக்கு வந்துவிட்டனவே!

கடுகான விடயத்தையும் எழுத்தாளன் எழுத்தாற்றலால் வாசகனை ஊன்றி வாசிக்க வைக்கலாமென்பதை ‘இக்கரையும் அக்கரையும்’ வெளிப்படுத்துகிறது. சி.சிவசேகரத்தின் எடுத்துரைப்பே இந்த வெற்றியை இக்கதைக்கு ஏற்படுத்தியுள்ளது. மிகவும் சுவாரஸ்யமாகவுள்ளது. வட்டுக் கோட்டைதான் உலகமென வாழ்ந்து கொண்டிருந்த திருநாவுக்கரசு என்ற அப்பர், மும்முறை மெல்பேர்ன் (அவுஸ்திரேலியா) சென்று வந்த அநுபவசாலியான அவர் மனைவி கமலத்தின் நோயின் நிமித்தம் வேண்டா வெறுப்பாக மெல்பேர்ன் செல்கிறார். இன்றுள்ள இலங்கைத் தமிழ்ச் சூழலில் இதில் ஆச்சரியமேதுமில்லை! கொழும்பில் கால் பதிக் கத் தவியாத் தவித்தவர்கள் இன்று உலகையெல்லாம் வலம் வந்து கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்களில் ஒருவராக இந்த அப்பரை வைத்துக் கொள்வோமே! ஆரைத்தான் ஆசைவிட்டது. மெல்பேர்ன் போன மனிசன் வீட்டுக்குள் அடங்கிக் கிடக்காது பேரனின் உதவியோடு சுதந்திரப் பறவையாகத் திரிந்து, அந்நகரத்தைத் தனக்குப் பிடிபட வைக்கின்றது. பின் கொழும்புக்கு திரும்பியதும் ஒரு சுற்றுலா வழிகாட்டியின் நிலைக்கு மிதந்து, மனைவி கமலத்துக்கும் வழிகாட்டியாகிறார். முயற்சியால் எதையும் சாதிக்கலாம், சூழல் மனதை மாற்றக்கூடியது என்பவைகளை ‘இக்கரையும் அக்கரையும்’ புகட்டுகின்றது.

இத்தொகுப்பின் மற்றொரு அதி அற்புதமான சிறுகதை, ‘ஓடும் வண்டியில் ஒரு பாடல்’ என்றது! இப்படித்தான் வாழ வேண்டுமென மானுடத்துக்கு எப்போது சுட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனால், எப்படியும் வாழலாமென்ற போக்கே மானுடத்தைச்

சாமியாட வைக்கின்றது. ஓடும் புகையிர தத்தில், பாட்டுப் பாடித் தனது சீவியத்துக் குச் சம்பாதிக்கும் பாடகன், தனது நெஞ் சுக்கு விரோதமாக வாழ்கிறான். 'நாங்கள் துவேஷம் பிடித்தவர்களில்லை... ஆனால், அந்த மாதிரிப் பாட்டுப் பாடினால் அந்த நாட்களிற்பலர் கூடுதலாகப் பணம் தரு வார்கள்!' எனத் தன் செயலுக்கான காரணத்தைக் கூறுகிறான். வழிகாட்டிகள் திசைமாறி நின்றால், அவர்களது ஏவலுக் காகக் காத்து நிற்பவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? இந்த பாடகனை உருவாக்கியவர்களும் அந்த வசதி வாய்ப்புகள் கொண்ட வழிகாட்டிகளே!

சிங்கள இனத்துக்குள் சாதியம் இல்லையென்பது வேற்றினத்தவரின் கணிப்பு. அதற்கு வலுவூட்டுகிறது, 'பாட சாலை வாங்கு' என்ற சிறுகதை. சலவைத் தொழில் செய்வோர் சிங்கள இனத்தில் 'ரதா' என்ற சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள். இச்சாதியைச் சேர்ந்த மாணவனை உயர் சாதியைச் சேர்ந்த தனது மகனின் பக்கத்தில் இருத்தக் கூடா தென உபஅதிபரிடம் சிங்களத் தந்தையொருவர் கேட்கிறார். இதை உபஅதிபர் மறுத்து, சிங்கள சாதியத்தின் வலுவின்மையைப் பிரசித்தப்படுத்தி; வாசகனிடம் மனங்குளிர்ந்த சபாஷ் பெறுகிறார். இதே விடயத்தைத் தமிழ்ச் சூழலுக்குள் வைத்துப் பார்த்தாலும் முடிவு இப்படித்தான் அமையுமென்பதை முற்போக்குவாதிகளும் ஏற்கத்தான் வேண்டும்!

'குமாரி' என்ற சிறுகதை இன்றைய பெண்ணியத்துக்குள் வைத்துப் பார்க்கத் தக்கது. பெண்ணால் சொந்தக் காலில் நிற்க முடியுமென்பதை நிறுவுகின்றது. ஒரு வேலைக்காரி என்ற நிலையில் வைக்காது, குடும்பத்தில் ஒருத்தியாகவே பாசங் காட்டிய குடும்பத்தை விட்டகன்று சுயதொழி

லில் ஈடுபடுகிறாள், வேலைக்காரி குமாரி. இத்தகைய முன்னோடிகள் பல்கிப் பெருகினால் தேசமும் செழிப்பாகும். பெண் சம்பந்தப்படும் போது, எமது சமூகம் பாலியல் கோணத்தில் குடும்பத்தையே சந்தேகத்துக்குள்ளாக்கும் அவலத்தையும் இச்சிறுகதை தெரியப்படுத்துகின்றது.

முன்னாள் மேன்மை தங்கிய ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்க தயாரித்த, இலங்கை இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வுப் பொதிக்குள் எதுவுமில்லையென தம்பரின் இரும்புப் பெட்டியைப் புலனாய்வு செய்து கருத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. அப்படியிருந்தும் இன்றும் கூட, தீர்வுப் பொதியை ஏற்காது விட்டது குற்றமெனச் சஞ்சலப்படும் செந்தமிழர்கள் எம்மத்தியில் இருக்கத்தான் செய்கின்றனர்!

- இப்படியாகக் 'குழந்தையும் தேசமும்' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பின் இருபத்தியிரண்டு சிறுகதைகளிலும் தமிழ் பேசும் வாசகனுக்குத் தேவையான பல செய்திகள் உள்ளன. அத்தோடு, சோஷலிசநாடென ஒரு காலத்தில் உரத்துப் பேச நவசீனத்தில் விபசாரம், குப்பைத் தொட்டிக்குள் வீசி எறியப்பட்ட உணவை எடுத்து உண்ணும் சமூக ஏழ்மை இருப்பதையும் இத்தொகுப்பு அறிய வைக்கின்றது.

ஆக, குழந்தையும் தேசமும் விரிந்த களத்தையுடைய, பரந்த சிந்தனைகளுக்கூரிய சிறுகதைகளையுடைய தொகுப்பாகும். படித்துப் பகிர்வது பயனுள்ள மக்கள் பணி எனலாம். இந்நூலாசிரியர் சி.சிவசேகரம் சிறுகதை படைப்பைத் தொடர வேண்டுமென்பது முற்போக்குச் சிறுகதை வாசகரின் வேண்டுகோளாகும்.

தொடர்புகளுக்கு : தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை, கொழும்பு 6.

கியூபாவின் நண்பன் எர்னஸ்ட் ஹெமிங்வேயின் வயது முதிர்ந்த மனிதனும் கடலும்

- இரா.சடகோபன்

ஆங்கில இலக்கியத்திலும் உலக இலக்கியத்திலும் ஆழக்கால் பதித்த ஆரோக்கியமான படைப்பாளிகளில் முன் வரிசையில் வைத்துப் பார்க்கப்படுவர்தான் எர்னஸ்ட் ஹெமிங்வே (Ernest Hemingway). இவரது காலம் 1891-1961 வரையிலானது. இவர் எத்தனையோ பல படைப்புகளை சிருஷ்டித்திருந்த போதும் இவர் இறுதியாகப் படைத்த (The Old man and the Sea) 'வயது முதிர்ந்த மனிதனும் கடலும்' என்ற குறுநாவலே இவருக்குப் பெரும் புகழைப் பெற்றுக் கொடுத்தது. இந்த நாவலின் தாக்கத்தையும் இதுவரை இவர் செய்திருந்த இலக்கியப் பணிகளுக்காகவும் சேர்த்து 1954ஆம் ஆண்டின் இலக்கியத்துக்கான நோபல் பரிசு இவருக்கு வழங்கப்பட்டது.

மேற்படி 'வயது முதிர்ந்த மனிதனும் கடலும்' என்ற நாவல் 1951ஆம் ஆண்டு கியூபா நாட்டின் கடலோரக் கிராமத்தில் வாழ்ந்த வயது முதிர்ந்த ஒரு ஏழை மீன்வனின் வாழ்க்கை அனுபவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டதாகும். இவர் 1925ஆம் ஆண்டு தனது முதல் படைப்பான The Torrents of Spring என்ற நாவலின் மூலம் எழுத்துலகில் பிரவேசித்தார். இக்கதை ஒரு மிகச் சாதாரணமான குடும்பமொன்றின் பிரச்சினைகளை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்டது. இது ஒரு வெற்றிப் படைப்பாக அப்போது கருதப்படவில்லை. எனினும் இதனைத் தொடர்ந்து அதே ஆண்டிலேயே இவரால் எழுதப்பட்ட The Sun also Rises என்ற நாவலே இவர் எத்தகைய படைப்பாளி என்று திரும்பிப் பார்க்க வைத்து எழுத்துலகில் இவருக்கு ஒரு அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்தது. இக்கதை மாட்டுச் சண்டை மற்றும் அதனுடன் தொடர்புபட்ட மக்களின் பிரச்சினைகளை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்டது.

இலக்கிய விமர்சகர்களின் கூற்றின் படியும் ஹெமிங்வேயின் சுயசரிதையை எழுதிய ஜெப்ரி மேயரின் அபிப்பிராயத்தின்படியும் அவரது எல்லாப் படைப்புகளையும் விட மேற்படி The Sun also Rises என்ற படைப்பே சிறப்பானது என்பது பலரதும் கருத்தாகும். அதன்பின் அவர் ஐந்து நாவல்களையும் மூன்று சிறுகதைத் தொகுப்புகளையும் வெளியிட்டுள்ளார். இவர் தனது வாழ்க்கையை ஒரு போர் வீரனாகவே ஆரம்பித்தார்.

இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தில் முன்னணிப் படையில் இணைந்து போர் புரிந்தார். அதன் காரணமாக பல உயிராபத்துக்களைச் சந்தித்து உயிர் தப்ப வேண்டியிருந்தது. அவர் மிகுந்த துணிச்சல் மிக்கவராக இருந்து பல்வேறு சிக்கல்களை எதிர்கொண்டு மீண்டவராக இருந்தபோதும் இவர் 1961ஆம் ஆண்டு தற்கொலை செய்து கொண்டு தன் வாழ்வை முடித்துக் கொண்டமை இன்னமும் விளங்கிக்கொள்ள முடியாத ஒரு புதிராகவே உள்ளது.

ஹெமிங்வே தனது அதிகமான காலத்தை கியூபாவில் கழித்ததுடன் கியூபப் புரட்சியின் ஆதரவாளராகவும் இருந்தார். அதன் காரணமாக அமெரிக்காவின் எப்.பி.ஐ. (F.B.I) உளவுப் படையினர் இவர் தொடர்பிலான கடிதக்கோவை ஒன்றை பராமரித்து வந்ததுடன் இவரைப் பின் தொடர்ந்து உளவு பார்ப்பதிலும் ஈடுபட்டனர். இது இவருக்கு பெரிதும் மனஉளைச்சலைத் தருவதாக இருந்தது. இவரது மரணத்துக்கும் இந்த விவகாரத்துக்கும் சம்பந்தம் இருக்கலாம் என ஒரு சந்தேகம் காணப்படுகின்றது. 1940ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் ஹெமிங்வே கியூபாவிலேயே வசித்து வந்தார். அவருக்கு அந்நாட்டில் வீடு ஒன்றும் சொந்தமாக இருந்ததுடன் கியூபாவின் புரட்சித் தலைவர் பிடெல் காஸ்ட்ரோவுடனும் மற்றும் கியூபப் புரட்சியின் முன்னணித் தலைவர்களுடனும் அவர் நெருங்கிய சம்பந்தம் வைத்திருந்தார். அவரின் மரணத்தின் பின்னர் கொம்யூனிஸ்ட் கியூபா அவருக்கு உயர் கௌரவத்தையும் கண்ணீர் அஞ்சலியையும் செலுத்தி வீர

வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டது. இன்றுங்கூட கியூப மக்கள் ஹெமிங்வேயை தமது உற்ற நண்பனாகவே கருதுகின்றனர்.

‘வயது முதிர்ந்த மனிதனும் கடலும்’ என்ற கதையின் பிரதான கதை மாந்தன் சந்தியாகோ என்ற வயது முதிர்ந்த மீனவன் ஆவான். அவன் மீன் பிடிப்பதற்காக கடலில் நீண்ட தூரம் செல்கிறான். ஒருமுறை அவன் கடலுக்குச் சென்று எவ்வளவு முயற்சித்தும் மீன்கள் அகப்படவே இல்லை. இப்படிப் பல நாட்கள் அல்ல 84 நாட்களாக முயற்சித்தும் பலன் கிடைக்கவில்லை. அவனுக்கு மீன் பிடிப்படவில்லை மீன் பிடிப்பதற்கு உதவியாக ஒரு சிறுவனே கடமையாற்றினான். மீன் ஒன்றும் கிடைக்காமல் 40 நாட்களைக் கடந்த போது சிறுவனின் தந்தை அச்சிறுவனை முதியவரிடம் இருந்து பிரித்து வேறு ஒரு மீன்பிடிப் படகில் வேலைக்குச் சேர்த்து விட்டார்.

ஆனால் சந்தியாகோ 85ஆவது நாள் மீன் பிடிக்கச் சென்றபோது ஒரு விசித்திர சம்பவம் நிகழ்ந்தது. முதியவரின் வலையில் ஒரு விசாலமான பெரிய மீன் சிக்கிக் கொண்டது. அந்த மீனை கடலில் இருந்து தூக்கி படகுக்குள் போடவோ, அல்லது அதனை இழுத்துக் கொண்டு கரை சேரவோ முதியவரால் முடியாமல் அத்தனை கனமாக அந்தமீன் இருந்தது. மாறாக அந்த கொழுத்த மீன் முதியவரையும் படகையும் மேலும் மேலும் ஆழ் கடல் நோக்கி இழுத்துச் சென்றது. சில தினங்கள் இவ்விதம் போராடிய பின்னர் மீனின் நிறை குறைவது போலும், அதன் சலனங்கள் அற்றுப் போனது போலவும்

உணர்வு மீனவனுக்கு ஏற்பட்டது. அவன் தனது படகை கரைநோக்கி செலுத்தக் கூடியதாகவும் இருந்தது. ஒருவாறு அவன் படகைக் கரை சேர்த்தான். ஆனால் இறுதியிலும் அவனுக்கு சோகம் தான் காத்திருந்தது. அவன் கரை சேர்த்திருந்தது மீனை அல்ல. ஒரு பெரிய மீனின் எலும்புக் கூட்டை மட்டும் தான்.

இந்தக் கதை ஒரு உண்மையான அனுபவக் கதை என்றும் இதனை கியூபா மீனவனான மனுவல் உலிபாரி மொன்டிஸ்பான் என்றவனிடம் இருந்துதான் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டதாகவும் பின்னர் ஹெமிங்வே தெரிவித்துள்ளார்.

“என்னால் இக்கதையை தற்செயலாகவே கேட்க நேர்ந்தது. ஒருநாள் காலை யில் நான் கடலுக்குச் செல்வதற்கு எனது படகை தயார்படுத்திக் கொண்டிருந்தேன். அப்போதுதான் அந்த வயது முதிர்ந்த மீனவனைச் சந்தித்தேன். என்னுடன் உரையாட விரும்பிய அவன் எனக்கு தான் பெற்ற அனுபவத்தைக் கூறினான். அவன் தன் அனுபவத்தை மிகச் சோகத்துடன் என்னுடன் பகிர்ந்து கொண்டான். அவன் முகம் உணர்ச்சியால் கொப்பளித்துப் பொங்குவதை நான் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். இறுதியில் அவன் கண்களில் இருந்து சில கண்ணீர்த் துளிகளும் சிந்தியபோது அவன் கதை என இதயத்தைத் தொட்டது. நான் வீட்டுக்குச் சென்றவுடன் அக்கதையை அந்த மீனவனின் உணர்வுடனேயே எழுத ஆரம்பித்தேன்.

ஆனால் நான் எழுதியது அப்படியே அவன் கூறிய கதையை அல்ல. அவனுடைய அனுபவப் பகிர்வின் ஊடாக நான்

சிந்தித்த கதையையே எழுதினேன். நல்ல திறமைசாலியான பத்திரிகையாளன் ஒருவன், தான் தெரிந்து கொண்ட செய்தியை அப்படியே உள்ளது உள்ளபடி எழுதமாட்டான். வாசகர்களின் மனதை ஊடுருவும் விதத்தில் அந்த செய்தியை தத்தமது அனுபவம் போல் உணரும் விதத்தில் தேவையானதை சேர்த்தும், தவிர்க்க வேண்டியதைத் தவிர்த்தும் வாசகன் கண் முன்னே ஒரு நாடகம் நடப்பதைப் போல் கதை சொல்வான். நானும் கூட அத்தகைய ஒரு பத்திரிகை நிருபனாகவே என்னைக் கருதுகிறேன். உலகப் புகழ் பெற்ற ஓவியர்களான பிக்காஸோ, கோயா போன்றவர்கள் கூட பத்திரிகை நிருபர்கள் போன்றவர்கள்தான். அவர்கள் யுத்தத்தைப் பற்றியும் யுத்தத்தின் அழிவுகளையும், கொடூரத் தன்மைகளையும் வெளிப்படுத்தும் வகையில் படைத்துள்ள ஓவியங்கள் எத்தகைய உன்னதமான செய்திகளைக் கூறுகின்றன? அவர்கள் வண்ண வண்ண மைகளையும் தூரிகைகளையும் அந்தச் செய்திகளைச் சொல்லப் பயன்படுத்தினார்கள். நான் என் பேனாவைப் பயன்படுத்துகிறேன். அவ்வளவுதான் வேறுபாடு.

வயது முதிர்ந்த மீனவன் என்னிடம் சொன்ன விடயம் ஒரு உருக்கமான சம்பவம் மாத்திரம்தான். அது ஒரு சிறுகதை பாகவோ, நாவலாகவோ வரவேண்டுமானால் அது எழுத்தாளன் கையிலேயே தங்கியுள்ளது. அவனது சிந்தனை, கற்பனைத் திறன், சிருஷ்டி ஆற்றல், அனுபவ முதிர்ச்சி, ஆழ்ந்த அறிவு என்பன படைப்பாற்றலுக்குள் புகுந்து ஒரு படைப்புக்கு உயிர்ப்பொருளை வழங்குகின்றன. ஒரு

கதை நேர்த்தியாக அமைய வேண்டுமாயின் அதனை மிகத் தெளிவாக குற்றங் குறைகள் நீக்கப்பட்டு குறித்த எல்லைக்கப்பால் நீட்டப்படாமல் கூறப்பட வேண்டுமென்பது மிக அவசியமான அம்சமாகும்.

அந்த வயது முதிர்ந்த மீனவன் முன்னெப்போதும் கண்டிராத பெரிய மீன் ஒன்றைப் பிடித்தான். அந்த மீனுக்கும் அவனுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட போராட்டத்தின் பின் ஒருவாறு வலையுடன் சேர்த்து மீனை படகில் பிணைத்து விட்டான். இந்தக் கதையில் வில்லன்களாகக் காட்டப்படுபவர்கள் சுறா மீன்கள். அவன் பிடித்த மீனுடன் ஏற்பட்ட போராட்டத்தில் அவன் வெற்றி பெற்றாலும் சுறாக்களிடம் தோற்றுப் போகிறான். சுறாக்கள் பிடிப்பட்ட மீனைப் பின் தொடர்ந்து வந்து அதனைக் கடித்துச் சாப்பிட்டு விடுகின்றன. இங்கு வில்லன்களாக சித்திரிக்கப்படுபவர்கள் வேறு யாருமல்ல. வருமான வரி அறவீட்டுத் திணைக்களத்தின் அதிகாரிகள்தான். மனிதர்கள் மிகச் சிரமப்பட்டு உழைத்துச் சேர்க்கும் பணத்தை அந்த உழைப்பில் கொஞ்சமும் பங்கு கொள்ளாத இந்த வருமான வரி அறவிடும் அதிகாரிகள் பறித்துக் கொள்கிறார்கள். இத்தகைய விடயங்களை அந்த வயது முதிர்ந்த மீனவன் சொல்லவில்லை. அவை கதாசிரியனாகிய என்னுடைய கருத்துக்களே.

நான் இந்தக் கதையை எழுதுவதற்கு ஒரு உத்தியைக் கையாண்டுள்ளேன். அந்த உத்தியானது கடலில் மிதக்கும் பனிப்பாறையின் தாற்பரியம் போன்றது ஆகும். அந்தத் தாற்பரியத்தை

பின்வருமாறு விளக்கலாம். மிதக்கும் பனிப்பாறையின் எட்டில் ஒரு பங்கு மட்டுமே நீருக்கு வெளியில் தெரியும். மிச்சம் ஏழு பங்கு நீருக்கடியில் மூழ்கி இருக்கும். கியூபாவின் மீனவ சமூகத்தின் பிரச்சினைகள், கடல் வாழ்க்கை, மீன்பிடித்தல் ஆகிய அம்சங்களுடன் அவர்களுடனான எனது வாழ்க்கை அனுபவத்தையும் சேர்த்து ஒரு பெரிய நீண்ட கதையை என்னால் எழுதியிருக்க முடியும். ஆனால் இந்தக் கதையை நான் எழுதும்போது அவற்றையெல்லாம் ஒருபுறம் ஒதுக்கி வைத்து விட்டு இந்தக் கதைக்கு வை அவசியமோ அவற்றை மட்டுமே நான் எடுத்துக் கொண்டேன். அத்தகைய அவசியமானவைகளுடன் எனது அனுபவம் பெற்ற அறிவு என்பனவும் இணைந்ததே இக்கதை. கடலில் மிதக்கும் பனிப்பாறையின் கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் இருக்கும் எட்டில் ஏழு மடங்கு நேரடியாக உங்கள் கண்களுக்குப் புலப்படாமல் இக்கதையில் மறைந்திருக்கும் எனது அனுபவமும் பட்டறிவுமாகும்.

பல்வேறு மொழிகளிலுமுள்ள இலக்கியங்களில் சில மட்டுமே மீண்டும் மீண்டும் வாசிக்கப்படுவையாகவும் பேசப்படுவனவாகவும் உள்ளன. அவ்விதம் சிலாகித்துப் பேசப்படுபவர்களில் எர்னஸ்ட் ஹெமிங்வேயும் ஒருவர். இத்தகைய இலக்கியங்கள் தமிழ் மொழியில் மொழி பெயர்க்கப்படல் வேண்டும். நாம் வாய்விட்டு இவை பற்றி பேசுவதன் மூலம்தான் நமது இலக்கியத்தையும் செழுமைப்படுத்திக் கொள்ள முடியும். அல்லது நாம் எழுதியவற்றை நாமே படித்து பெருமைப்பட்டுக் கொண்டு தொடர்ந்தும் குண்டுச் சட்டிக்குள் குதிரை ஓட்டுபவர்களாகவே இருந்து கொண்டிருப்போம்.

உள்ளக்கால் பொருத்தும் ஒழுக்கம் உடலாக்கல்
உள்ளக்கால் எல்லாம் உடலாம். (204)

**துரைவி
துரைவி
DURAVI**

துரைவி வீருது - 2012

2012 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இலங்கையில் வெளிவரும் பின்வரும் துறை சார்ந்த சீறந்த நூல் ஒன்றுக்கு வருடந்தோறும் துரைவி வீருது வழங்க துரைவி நிறுவனம் தீர்மானித்துள்ளது.

அதன் பிரகாரம் 2012 ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் வெளிவந்த கலை இலக்கிய விமர்சன, ஆய்வு கோட்பாடு சார்ந்த நூலுக்கும், மற்றும் மொழிபெயர்ப்பு, நூலுக்கும் துரைவி வீருதாக நூல் ஒன்றுக்கு தலா ரூபா 5000/= பணப்பரிசில் வழங்கப்படும்.

கலை இலக்கிய விமர்சனம், ஆய்வு கோட்பாடு
கலை இலக்கிய விமர்சனம், ஆய்வு, கோட்பாடுகள் போன்ற வகையான ஆக்கங்கள் கொண்ட நூலாக இருத்தல் வேண்டும்.

மொழிபெயர்ப்பு
மொழிபெயர்ப்பு என்னும் பொழுது மூலப்படைப்பு உலகின் எந்த மொழியிலும் வெளிவந்தாக இருக்கலாம்.

வீசிகள்
வீருதுக்காக அனுப்பப்படும் நூல்கள் இலங்கையில் பதிப்பிக்கப்பட்டு, இலங்கையில் ISBN இலக்கம் பெற்று இருத்தல் வேண்டும்.

நூலாசிரியர் - மொழிபெயர்ப்பாளர் இலங்கையில் வசிப்பவராக இருத்தல் வேண்டும்.

நூலாசிரியர் - மொழிபெயர்ப்பாளர் பற்றிய விபரக் கொத்து சமர்ப்பிக்கப்படும் நூலுடன் இணைத்து அனுப்பப்பட வேண்டும்.

ஒவ்வொரு நூலின் மூன்று பிரதிகள் அனுப்பப்படல் வேண்டும்.

நூல்களின் பிரதிகள் நேரடியாகவோ தபால் மூலமாகவோ டிசம்பர் இறுதிக்குள் கீழ் கண்ட விவரத்திற்கு சேர்ப்பிக்கப்படல் வேண்டும்.

துரைவி,
வீஜயா எட்டோர்ஸ்,
85, ஸ்ரீ இராட்ணஜோதி சரவணமுத்து மாவத்தை,
கொழும்பு - 13.

Durai Visvanathan
85, Sir Ratnajothy Saravananutha Mawatha, Colombo - 13, Sri Lanka. Tel : 331896.
85, ஸ்ரீ இராட்ணஜோதி சரவணமுத்து மாவத்தை, கொழும்பு - 13

அதிகாலை அனுங்கிக் கொண்டு எழும்புகின்றேன். “ஊருக்கு வந்தால் அதுவும் சனிக்கிழமையில் கூட ஏழு எட்டு மணி வரைக்குமாவது தூங்க விடுகிறார்கள் இல்லை” என்றபடி, தூக்கக் கலக்கத்துடன் கண் முழித்து எட்டிப் பார்க்கிறேன். வாசலில் கண்கள் கலங்கியபடி மயில்வாகனத்தார். அவர் எங்கள் அப்பாவின் அக்காவை மணந்தவர். என்னுடைய ஊகப்படி அது முதலைக் கண்ணீர். கண்களில் வெளிச்சக் கீற்று ‘டாஷ்’ அடிக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய ஒளி அவருடைய மொட்டையில் இருந்துதான் தெறித்திருக்க வேண்டும். இன்னும் சூரிய ஒளி நன்றாகப் பரவாத போதும் அவர் தலை பளபளத்துக் கொண்டிருந்தது. என்னைப் பொறுத்த வரையில் கபடம், போலி, பொறாமை இவற்றின் மொத்த உருவம்தான் மயில் வாகனத்தார். அவருடைய குரல் அரை குறையாகக் காதில் விழுகிறது, “என்னுடைய மகனுக்கு முப்பத்தினாலு வயதாகுது, ஒரு இடமும் சரி வருகுதில்லை. கலியாணம் நடக்காது போலே!”

எனக்கு அவருடைய தோற்றம், நடத்தை எதுவும் பிடிப்பதில்லை, முன்பு எமக்கும் அம்மாவுக்கும் செய்த புறக்கணிப்புக்களும் கூட அதுக்கு காரணமாக அமையலாம். மீண்டும் போர்வையை இழுத்து விட்டுக் கொண்டு தூங்கி விடுகிறேன்.

முழுமையான தூக்கம் கலைந்தவுடன் அம்மாவைக் கேட்கிறேன், “முதலைக் கண்ணன் என்னவாமணை, ஏதோ மோனுக்கு கலியாணம் நடக்கேலை எண்டு அழுத மாதிரிக் கிடக்கு!”

அம்மா சொல்கின்றா, “அப்பிடிக்கதைக்காத தம்பி, அதுகளும் நான் வளர்த்த பிள்ளையள்தானே, எல்லாரும் பிள்ளையை நக்கல் அடிக்கினமாம், முத்தின பலாக் காய் எண்டு. எனக்குத் தெரிஞ்ச நல்ல இடமொன்று இருக்கு. நான்தான் பேசிச் செய்து வைக்கப் போறன்”

“நீ பட்டும் தெளிய மாட்டாய்”

அம்மாவுக்குச் சொல்லி விட்டு நான் ஊர் சுற்றப் புறப்படுகிறேன்.

அம்மா ஒருவரின் தனி முயற்சியில் கலியாண வேலைகள் அரங்கேறிக் கொண்டிருந்த சமயம் சீதனப் பிரச்சினை ஒன்று வெடிக்கிறது, கலியாண மாப்பிளை கோவிந்தன் விம்மியபடி சொன்னார் :
“அத்தை எனக்கு இப்பிடி ஒரு கலியாணம் வேண்டாம் அத்தை.”

பாவ மன்னிப்பு

- க.முரளிதரன்

தன்னை அனுபவ இலக்கியவாதி யாகக் காட்டிக் கொள்ளும் எதிர் வீட்டு சுவாஸ்திகன் அன்றைய மாலை மைதானத்தில் தனது இலக்கியப் பாணியி

லேயே சொல்கிறார். “பேடிக்கு கலியாண மாம், கோடி சீதனமாம்.”

அது அவ்வாறிருக்க, இங்கே அம்மா, கோவிந்தனை சமாதானப்படுத்தி வெற்றி கரமாக தனது தலைமையில் திரு மணத்தை முடித்து வைக்கின்றா. அப்பாவுக்கும் பெரு மகிழ்ச்சி. தனது அக்காவின் பிள்ளைகள், தனது பிள்ளைகள் என அவர் ஒருபோதும் பிரித்துப் பார்த்த தில்லை. ஊரவர்களுக்கும் இது தெரியும். “இந்த மனுஷன் மிதிச்சா புல்லு கூட சாகாது” என்று அவர்கள் தமக்குள் சொல்லிக் கொள்வர்.

ஆனாலும் அன்று இடம்பெற்ற புறக் கணிப்புகளை அம்மா எதிர்பார்த்திருக்க வில்லை. அப்பா முன்னிறுத்தப்பட்டாலும் அம்மா மாற்றாளர் தானே, கலியாண உப சாரத்தில் அம்மாவும் நாங்களும் புறக் கணிக்கப்படுகிறோம்.

அம்மா வீட்டில் வந்து சொல்கின்றா. “அப்பாநர் சந்தோஷத்தைப் பார்த்தியள் தானே, அந்த மனுஷனுக்காக எல்லாத் தையும் பொறுத்துக் கொள்ளுவம்.”

எனக்கும் அண்ணாவுக்கும் என்றால் சரியான ஆத்திரம், சரி ஏதோ நடக்கட்டும் என்று பேசாமல் இருந்து விடுகின்றோம்.

ஆண்டுகள் இரண்டு வெகு வேகமாகச் சுழன்று விட மனிதர்களின் தோற்றங்களுடன் மனங்களும் மாறுகின்றன. செய்த உதவிகளும் றறக்கப்படுகின்றன.

இப்போதெல்லாம் மயில்வாகனத்தார் வீட்டுப் பக்கம் வருவதில்லை, கதைப்பது மில்லை.

என்ன தவறிழைத்தோம் என்று ஆராய்ந்த வேளையில் ஒன்று விளங்கியது.

“மொக்கன் கிரிக்கெட்தான் கதி என்று திரியிறான், எங்க நல்லா வரப் போறான்” என்று மயில்வாகனத்தார் கருதிய எனது அண்ணா இன்று பத்திரிகைத் துறையில் உயர்ந்து விருட்சமாகி நின்றான்.

அது பொறுக்காத மயில்வாகனத்தார் பொறாமைத் தீயில் வெந்தார். குந்தகங்கள் விளைவித்தார். “உந்தச் சின்னப் பயலுகளினர் இலக்கிய விழாக்களுக்கு நான் போய் கையைக் கட்டிக் கொண்டு நிற்கவோ” என்றார்.

எதிரிக்கு எதிரி நண்பன் என்பது போல அண்ணாவின் பத்திரிகை, அப்பாவுக்கு பின்நின்று கல் அடிக்கும் அனைவரும் குருவிச்சையாக மயில்வாகனத்தூடன் ஓட்டிக் கொள்ள, மயில்வாகனத்தாரே தலைமை தாங்கி நின்று அண்ணாவின் பத்திரிகையின் வளர்ச்சியை முறியடிக்கும் கூட்டணியில் மும்முரமாக நிற்கின்றார். பல்வேறு சதிகள் புரிகின்றார். முன்பு சொந்த மகளைப் பேடி எனக் கூறிய சுவாஸ்திகனுடன் நல்லுறவு பேணுகின்றார். சகுனிகளின் பகடைக் காய்கள் உருட்டப்படுகின்றன. பொய்யான சாட்சிகளை உருவாக்கி தமக்கு தீங்கு விளைவிப்பதாக காவல் நிலைய முறைப்பாடு வரைக்கும் செல்கின்றார் மயில்வாகனத்தார். வேறு பத்திரிகைகளில் அப்பாவைப் பற்றிய அவதூறான செய்திகள், அநாவசியமற்ற விமர்சனங்கள் யாவும் சுவாஸ்த

மனங்கொண்டு சொல்லப்படுவது அல்ல. அந்த நூலை படிக்கத் துண்டுகின்ற, உட்கேசல், வெளியிலிருந்து பார்க்கின்ற பொழுது தெரிகின்ற அந்த நூலின் அகச் சூழலையும் குறிக்கும்.

கிருஷ்ணானந்தனின் நூலின் தளக் கோலம் சிறப்பாக இருக்கின்றது. ஆனால் அந்நூலின் அட்டைப்படத்தில் இடம்பிடித்துள்ள உலகப் பிரபல நவீன ஓவியர் பபிலோ பிக்காஸோ (Pablo Picasso)வின் Girl with a Mandolin (1910) என்ற ஓவியத்திற்கும் இந்த நூலின் உள்ளடக்கத்திற்குமிடையிலான பொருத்தப்பாடு நமது கேள்விக்கு உட்படுகிறது. கிருஷ்ணானந்தனின் இந்த நூல், ஓவியம் சம்பந்தமான நூலாக இருந்திருந்தால் அந்த ஓவியம் பொருத்தமாக இருந்திருக்கும். அதைத் தவிர்த்து அந்த நூலில் இடம்பெற்றுள்ள பெரும்பாலான கதைகளுக்கு உள் ஓவியங்களை வரைந்துள்ள கௌதமன் போன்ற நம் நாட்டு ஓவியரைக் கொண்டு பொருத்தமான அட்டைப்படத்தினை உருவாக்கி இருக்கலாம்.

மேலும், இன்றைய கணணி இணையத்தள சூழலில் திறந்த வெளியாக கிராபிக் கலையின் பயன்பாட்டுக்காகப் பல படங்கள், ஓவியங்கள் காணப்படுகின்றன. அவைகளைத் தம் தேவைக்காகப் பலர் பயன்படுத்திக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அவ்வாறு பயன்படுத்தப்படும் பொழுது, ஆக்கத் திறனுடனும், பொருத்தப்பாட்டுடனும் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இல்லையென்றால் வெறுமனே அலங்காரக் கவர்ச்சி நிலையிலும், பொருத்தப்பாடுமின்மையாக அவை எஞ்சி விடும். இக்குறைகளை மீறிப் பார்த்தோமானால், இந்த நூலின் தளக்கோலம்,

உள் ஓவியங்கள் மற்றும் அட்டைப்பட நிறத் தெரிவு சிறப்பாக இருக்கின்றன.

இனி, இந்த நூலில் அமையப் பெற்றுள்ள சிறுகதைகளின் கட்டமைப்பைப் பற்றிச் சிறிது சொல்ல வேண்டும். பெரும்பாலான இவரது கதைகள் சிறுகதைக் குரிய கட்டமைப்புடன் வெளிப்பட்டிருப்பது திருப்தி அளிக்கின்றது. ஆனால் ஒரு சில கதைகள் நாவலாக எழுதப்பட வேண்டிய கதைகளாவும், அவசர அவசரமாக முடிக்கின்ற கதைகளாகவும் வெளிப்பட்டிருக்கின்றன. அக்கதைகளை அவர் சீரமைப்படுத்தி இருக்கலாம்.

அடுத்து படித்திருத்தல் (Proof Reading) தொடர்புடையது. அச்சுத்துறையில் (பல்வேறான அச்ச முறைகளில் ஒன்றான இணைத்தளம் உட்பட) அச்சுப்பிழை என்பது பெரும் பிரச்சினையாகவே இருக்கின்றது. நூலை உருவாக்குபவர்கள் எவ்வளவுதான் கவனமாக இருப்பினும் (இது தனிப்பட்ட நிலையில் நின்று புரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஓர் அனுபவம்) அச்சுப் பிழை தனது கைவரிசையைக் காட்டி விடுகிறது. ஆனால், ஒரு படைப்பாளி தனது படைப்பின் கட்டமைப்பைச் சிதைத்து விடுகின்ற, குழப்பி விடுகின்ற, மயக்கத்தை ஏற்படுத்தி விடுகின்ற, அப்படைப்பாளி கொண்டிருக்கும் மாறான ஒரு கருத்தை ஏற்படுத்துகின்ற வகையிலான பிழைகள் வாராமல் பார்த்துக் கொள்வது நல்லது. உதாரணத்திற்கு இத்தொகுப்பில் அமைந்துள்ள 'நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே' என்ற கதையில் மாதவன் என்ற பாத்திரத்தை விளக்கும் பொழுது கதை சொல்லி அவர் என விளிக்க, திடீரென்று "அந்தப் பிள்ளைக்கே அவளைக் கட்டிக் கொடுக்கக்கூடிய பிடிவாதக்காரர்தான் மாதவன்" (பக். 10)

என ஒருமையில் விளிப்பதும், 'விதிகளே விதியாக' எனும் கதையில் தங்கராசா சைக்கிளில் சிவராசாவைத் தேடிப் போகிறார். ஆனால் கதையின் அந்த இடத்தில் 'சிவராசாவின் கால்கள் சைக்கிள் பெடலை மிதித்தாலும் சிந்தனை எங்கோ போய்க்கொண்டிருக்கிறது' (பக். 30) என்ற வரிகள் வாசகனை தடுமாற வைத்து விடுகின்றன.

இவ்வாறான நுண்ணிய முறையிலான இடறல்களைக் கண்டுபிடித்து விடுகின்ற அளவான அவதானம் இன்றைய வாசக நிலைக்கு அதிக அளவில் இருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. அதேசமயம் அத்தகைய பிழைகளை சரி செய்து அல்லது அப்பிழையை அப்படியே வைத்துக்கொண்டு அப்பிரதிக்குப் படைப்பாளி கொண்டிராத ஒரு புதிய அர்த்தத்தை அல்லது ஒரு புதிய பிரதியை அப்பிரதிக்குள்ளே கட்டமைக்கும் பார்வையும் இன்றைய அந்த வாசக நிலைக்கு உண்டு என்பதும் இங்கு உபரியாக சொல்ல வேண்டிய செய்தி.

இனி இவரது பிரதிகளின் உள்ளடக்கங்களைப் பற்றி பேசுவதற்கு முன்னதாக, ஒரு சிறு குறிப்பு சொல்ல வேண்டும். அதாவது கிருஷ்ணானந்தனின் இத்தொகுப்புக்கு வழங்கப்பட்ட பதிப்புரை, அணிந்துரை பின் அட்டைக் குறிப்பு எதையுமே வாசிக்காது, இவரது கதைகளின் உள்ளடக்கத்தைப் பற்றி பேச விழைக்கிறேன். இதற்குக் காரணம் இவரது கதைகளைப் பற்றிய எனது புரிதலின் பலங்கள் மற்றும் பலஹனிங்களை நானே கண்டு கொள்ளத்தான்.

அவ்வாறான நிலையில் நின்று அவரது 15 கதைகளையும் நோக்குமிடத்து,

பின்வரும் சாரம்சத்தில் அவரது பெரும்பாலான கதைகளின் உள்ளடக்கங்களை அடக்கி விடலாம்.

வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்பு, புலம் பெயர்வு என்பன யாழ்ப்பாணச் சமூக கட்டமைப்பில், செய்யும் தொழிலால் ஒதுக்கப்பட்ட சமூக மக்களின் வாழ்வியலில், அவர்தம் சமூக நடத்தையில் ஏற்படுத்திய மாற்றங்களைப் பற்றி பேசுகின்றன எனலாம். ஈழத்து தமிழ்ச் சிறுகதைப் போக்கில் இதுவரை காலம் ஒடுக்கப்பட்ட சமூக மக்களின் வாழ்வியல் என்பது ஒடுக்கியவர்களுக்கு எதிரான போராட்டத்தைப் பதிவு செய்து வந்துள்ளன. அத்தோடு ஒதுக்கப்பட்டவர்களின் மீதான வன்முறை என்பது பகிரங்கமாகவும், மிக நுண்ணிய முறையிலும் பதிவு செய்யப்பட்டு வந்துள்ளது. ஆனால் கிருஷ்ணானந்தனின் இக்கதைகளில் அந்தப் போராட்டத்தைப் பற்றிய பிரஸ்தாபிப்பு என்பது உரத்த குரலில் ஒலிக்காது, ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் வாழ்வியலில் கடந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட சமூக அரசியல், பொருளாதார மாற்றங்களின் காரணமாக, அச்சமூகத்தின் உள்நிலையில் எதிர்கொள்ளப்பட்ட விளைவுகளைப் பற்றியும், அவ்விளைவுகள் அவர்தம் சமூக நடத்தையில் ஏற்படுத்திய பாரிய, நுண்ணிய மாற்றங்களை விலாவாரியாகச் சொல்வது என்பதோடு, இதுவரை காலம் அந்த மாற்றங்களின் விளைவுகளை ஏல்வே சொன்ன தளத்திலிருந்து சற்று மாறுபட்ட தளத்தில் சொல்லி இருப்பது என்பதே கிருஷ்ணானந்தனின் தனித்துவமாக எனக்குப் பட்டது.

அதேவேளை 'உறவு' என்ற கதையில் உயர்சாதி எனச் சொல்லப்படும் சமூகக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்,

மலேசியா - சிங்கப்பூர் மண்ணி
லிருந்து நவீன தமிழ் கலை இலக்கியத்
துறைக்கு காத்திரமானதும், கணிசமானது
மான பங்களிப்பு வந்து கொண்டிருக்கும்
காலகட்டம் இது. கடந்த காலங்களில்
நவீன தமிழ் கலை இலக்கியத் துறை
சார்ந்த ஆய்வுகளில் இந்த நாடுகளின்
இலங்கை உட்பட கலை இலக்கிய பங்
களிப்பைப் பற்றி அவ்வாய்வுகளில் கடைசி
யாக சிறு பகுதியாக இலங்கை, மலே
சியா, சிங்கப்பூர் முயற்சிகள் என மிகச்
சுருக்கமாகப் பார்க்கப் பட்டது. ஆனால்,
அதற்கு பிற்கால காட்டத்தில் இலங்கை,
மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளில்
ஏற்பட்ட சமூக, அரசியல் பொருளாதார
மற்றங்களின் காரணமாக நவீன தமிழ்
கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு காத்திர
மானதும், கணிசமான அளவுக்கு அந்த
நாடுகளிலிருந்து நவீன கலை இலக்கியப்
பங்களிப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது
அன்று சுருக்கமாக அம்முன்று நாடுகளின்
நவீன தமிழ் கலை இலக்கிய முயற்சி
களை பற்றி பேசிக் கொண்டிருந்த
நிலையை மாற்றி விட்டது எனலாம்.

அந்த வகையில் இலங்கையில்
நவீன தமிழ் கலை இலக்கிய வளர்ச்சி
யைப் பற்றி நாம் அறிந்த ஒன்று. ஆனால்,
இன்னும் நம்மிடையே மலேசியா - சிங்கப்
பூர் மண்ணில் நடந்தேறும் நவீன கலை
இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றி பரவலான
அறிதல் இல்லை என்றே சொல்ல வேண்
டும். பீர்முஹம்மது, ஜெயந்தி சங்கர்,
ரெ.கார்த்திகேசு, இளங்கோவன், அக்கினி
என்போர் மலேசியா - சிங்கப்பூர் நவீன
தமிழ் கலை பங்களிப்பாளர்களாக உட
னடியாக எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறார்
கள். (இவர்களை போல் கணிசமானவர்கள்
இருக்கிறார்கள். உடனடியாக நினைவுக்கு

வந்தவர்களை மட்டுமே குறிப்பிட்டுள்
ளேன்.) அத்தோடு கணினியில் தமிழைக்
கொண்டு வந்தவர்களில் முதன்மையான
வரான சிங்கப்பூரில் வாழ்ந்த அமரர்
நா.கோவிந்தசாமி அவர்கள் இங்கு விசேட
மாகக் குறிப்பிட வேண்டிய ஒருவர்.

இவ்வாறாக மலேசிய மண்ணிலிருந்து
நவீன தமிழ் கலை இலக்கிய செயற்பட்
டாளர்களாக இயங்கி கொண்டிருப்பதான்
நவீன் மனோகரன். 'வல்லினம் எனும் சிறு
சஞ்சிகை மூலமும், தனது படைப்புகளின்
மூலமும் நவீன கலை இலக்கிய உலகின்
கவனத்தை கவர்ந்தவர். அவரது முதலா
வது கவிதைத் தொகுதி வல்லினம் வெளி
யீடாக 2009ஆம் 'சர்வம் ப்ரம்மாஸ்மி'
எனும் தலைப்பில் வெளிவந்துள்ளது. இத்
தொகுப்பின் முதல் விசேடம் என்று
சொல்வது என்றால் நவீனின் கவிதைகள்
நாம் மேலே குறிப்பிட்ட சிங்கப்பூர் படைப்
பாளியான இளங்கோவன் (இவர் ஒரு
சிறந்த நவீன நாடக ஆசிரியர்) அவர்
களின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பிலும் இடம்
பெற்றியிருப்பதுதான்.

இனி நவீனின் கவிதைகளைப் பற்றிச்
சிறிது பார்ப்போம்.

ஒரு படைப்பாளியின் படைப்புகளை
அங்காங்கே படிக்கின்ற பொழுது அப்
படைப்பாளியை பற்றிய ஒரு முழுமையான
கருத்து நிலைக்கு வருவதற்கு சாத்திய
மிலாது போய் விடுகிறது. ஆனால், ஒரு
படைப்பாளியைப் பற்றிய ஒரு முழுமை
யான கருத்து நிலையை ஏற்படுத்தித் தரு
வது என்றால், அப்படைப்பாளியின்
படைப்புகளை ஓர் சேர படிக்க வாய்ப்பைத்
தருகின்ற அவர் தம் நூல் வடிவம்தான்.

இத் தொகுப்பில் அமைந்துள்ள

நவீனின் கவிதைகளை ஒரே மூச்சிலும்,
பின் இக்கருத்தாலுக்காக மீண்டும் படித்த
பொழுது, அவரது கவிதைகளில் தொடர்ச்
சியான போராட்டக் குரல் ஒன்று கேட்டுக்
கொண்டே இருப்பதாக எனக்குப் பட்டது.

போராட்டம் எனும் பொழுது இயக்கம்,
திரளான மக்கள் கூட்டத்தின் செயற்பாடு
என்பதாக நமக்கு பரிச்சயமான ஒன்றாக
இருக்கிறது. இன்றைய உலகியல் நிலை
யிலே ஒவ்வொரு மனிதனும் போராடிக்
கொண்டுதான் இருக்கிறான். அந்தப்
போராட்டக் குரல் இயக்க வடிவம் பெறாத
தன் காரணமாக நமக்குக் கேட்பதில்லை.
ஆனால் அக்குரல் கலை இலக்கிய வடி
வத்தினூடாக பதிவாகும் பொழுதுதான்,
அவதானத்திற்கு ஆட்படுகிறது. ஏனெனில்
கலை இலக்கிய வடிவம் என்பதுகூட,
போராட்டத்திற்கான ஒரு வன்மையான
ஆயுதம் என்பது நாம் அறிந்த ஓர்
உண்மை. ஆனாலும் அவ்வாறான ஊடகத்
தின் வழியாக ஒலிக்கும் அக்குரல் எந்த
அளவுக்கு சமூக மயப்பட்டது அல்லது
தனிமனித மயப்பட்டது என்ற விசாரணை
தவிர்க்க முடியாமல் எழுகிறது.

இன்றைய உலகியல் நிலையில்
ஆதிக்க சக்திகள்; அரசியல், பண்பாடு,
கலாசாரம், மதம் இப்படியான பெரும்
கதையாடல்களின் காரணமாக எழுகின்ற
கண்காணிப்பு அரசியல், சுய அடை
யாளத்தை அழிக்க முனைதல்,
தொலைந்து போன அடையாளத்தை தேடு
கின்ற ஒரு தீராதத் தேடல் (இத்தேடல்
நிலம் முதற் கொண்டு உடல் வரை
நீளுகிறது) இவை தம்மை சித்திரிக்கின்ற
தன்மையே இன்றைய உலக முழுவதற்கு
மான கலை இலக்கிய படைப்புகளின்
பண்பாக இருக்கிறது. அத்தகைய பண்பு

களை ஒரு படைப்பாளி தன் படைப்பு
களில் பேசி இருக்கிறாரா? என்பதே நாம்
மேலே குறிப்பிட்ட விசாரணையின் விரி
வாக்கம் ஆகிறது.

அவ்வாறான விசாரணையின் தேட
லுடன் நவீனின் கவிதைகளுக்குள் முதல்
வாசிப்புக்காக உள் நுழைக்கின்ற
பொழுது, நாம் மேலே குறிப்பிட்ட இன்
றைய படைப்புகளின் பண்பை ஒரு தனி
மனித நிலையில் நின்று பேசி இருக்கிறார்
என்பதை தெரிய வரும். இதற்குக் கார
ணம் அவரது பெரும்பலான கவிதைகள்
தன்னிலை தளத்தில் நின்று பேசுவதே
காரணமாகுகிறது. ஆனால் ஆழ்ந்த வாசிப்
புக்குப் பின் அவை தம்மில் ஒரு சில
கவிதைகள் தவிர வெறுமனே தனி மனித
புலம்பல்களாக எஞ்சி விடாது, மேற்குறித்த
உலகியல் பண்பானது மனித சமூகத்தின்
மீது ஏற்படுத்தி இருக்கின்ற விளைவுகளை,
தாக்கங்களை எதிர்கொண்ட மனிதர்களின்
பிரதிநிதியாக அக்கவிதைகளில் செயற்படு
கிறார் எனத் தெரிய வருகிறது.

அக்கூற்றை நிரூபிக்கும் வகையிலான
சில கவிதைகளை உதாரணங்களாகப்
பார்ப்போம். 'ஒரு மலர் பறப்பதைப் பற்றி'
(பக் -13) எனும் கவிதை முதல் வாசிப்பில்
வண்ணாத்துப்பூச்சி ஒன்றின் மீதான வன்
முறையாக தெரிந்தாலும், இயற்கையின்
மீது மனிதன் செலுத்துகின்ற வன்முறை
யும், ஒரு சமூகத்தின் அடையாளத்தை
அழிக்க முனைகின்ற ஆதிக்க சக்தி
செயற்பாட்டின் குறியீடாகவும் வெளிப்படு
கிறது.

'அதன் கால்கள் ஒவ்வொன்றையும்.
பிய்த்தெறிந்தேன்' என வரிகளில் நகர்ந்து
'உடலைப் பிதுக்கி
திரவங்களை வெளியேற்றினேன்'

என தொடர்ந்து அக்கவிதை
'ஒரு பூ வண்ணத்திடுபுகிவானது பற்றி
இனி பாடுகிறது தேய்யாது' என மூலம்
பெற்ற பெருமை அக்கவிதைக்கு உறுதியாகி
கிறது.

அதே கவிதைகளின் தொடர்ச்சியையும்
விளைவைமையும் பழைய பாலைமை
குறிப்பிடும் 'பெரும் பாணன்' (பக் - 21)
புறும் கவிதைமைய இப்படி முடிக்கிறது.

'மன்றம் அங்குள் ஒன்றாக கரம்
இயங்கி கிடந்தனது' பற்றிப் பற்றி
அதை எங்கள் ஜிப்பி
கூறும்படி செய்தது பற்றிப் பற்றி
மக்கள் பலவாறுபடி பேசிக்கொண்டனர்.

இன்னொன்றில் 'அதை எங்கள் ஜிப்பி'
என்று சொல்லும் அந்தவது அவர்களில்
ஒன்று நான் பற்றிய அச்சொல்லுடன்
பாணன் குறிக்கிறது என்பது எல்லோர்
முகமும் புரிவின்றி உள்ளது.

நான் ஏன் திரிபிட்டு திரிபிட்டு
இன்றைய பேராட்சிக்குள் குறையை மட்டு
நவீனின் கவிதைகள் பேசுகா அதற்கு
அப்பால் அந்தப் பேராட்சி தீயிற்று எதி
ரான சக்திகள் இறுப்பிடுவதற்கும் பேச
கிறது. இப்போது அப்படிப்பட்ட ஒரு சா
பாணன் தான். மாறாக அவர்களைப்
பெரிய சக்தி கொடுக்கும் ஒரு தந்திர
மாக இருக்கிறது.

அதிகமான இவ்வாறு பேராட்சி
தன் கருவியை மனிதன் கலக்கக்கூறாமல்
பாணன் இயங்கியதை இவர் தவற
வில்லை. பிரா என்ற கேள்வி ஒன்று எழு
கிறது. இக்கவிதையில் இவற்றுள் கவி
தைகள் அந்த கவிதை கேள்வியை இம்
காலம் செய்து விடுகின்றன.

'மலர் பற்றி' என்ற இது
இயற்கையின் சுவை. அருகது தலைப்
பிணை கவிதை ஒன்று.

'மலர் பற்றி' என்ற இது
இயற்கையின் சுவை. அருகது தலைப்
பிணை கவிதை ஒன்று.

'சுவை பிரமம்' என்பது என்பது
மலர் பற்றி தலைப் பிணை கவிதை.
அதுமே பிரமம்' என்றும் அல்லாறே
மலர் பற்றி தலைப் பிணை கவிதை.
மலர் பற்றி தலைப் பிணை கவிதை.
மலர் பற்றி தலைப் பிணை கவிதை.

இவ்வாறு கொள்ளாதது கவிதை
மலர் பற்றி தலைப் பிணை கவிதை.
மலர் பற்றி தலைப் பிணை கவிதை.
மலர் பற்றி தலைப் பிணை கவிதை.

அந்தமைய பெரும் கவிதை
என்பது இன்று என்பது கவிதை கொள்கை
என்பது 'மலர் பற்றி' என்ற இது
கவிதையில்.

'ஒவ்வொரு கவிதை'
ஒவ்வொரு கவிதை
என்ற கவிதையில் கொள்ளுதல் 'மலர்
கொள்கை நினைவுகள் மலர் கொள்கை பற்றி
கொள்கை கொண்டு எனக் கவிதை பாசிக
கும் இவ்வாறு கவிதை, அக்கவிதைக்கு
அதற்காகக் கொடுக்கும் பற்றில் கவி
தை கொள்கை. அதுமே மலர் பற்றி
கொள்கை, அப்படியானால் அக்கவிதை
பற்றி கவிதை அதுமே மலர் பற்றி
கொள்கை, மனித உடல்கள் இக்கவிதை
பற்றி கவிதை அதுமே மலர் பற்றி

கொள்கை கொண்டு மலர் அக்கவிதை
குறிப்புகள் - உடல்கள் நினைவுகள் கவி
தை கொள்கை - மலர் கொள்கை. மலர்
பற்றி கொள்கை.

'மலர் பற்றி' கொள்கை கொண்டு
மலர் கொள்கை நினைவுகள் மலர் கொள்கை
பற்றி மலர் கொள்கை மலர் கொள்கை
கொள்கை கொண்டு மலர் கொள்கை
பற்றி கொள்கை கொள்கை.

மலர் பற்றி கொள்கை கொண்டு
மலர் கொள்கை கொள்கை கொள்கை
கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை
கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை
கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை

மலர் கொள்கை கொண்டு அக்கவிதை
கவிதை கொள்கை கொள்கை கொள்கை
மலர் கொள்கை கொள்கை கொள்கை
மலர் கொள்கை கொள்கை கொள்கை

இவ்வாறு கொள்கை கொண்டு
கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை
கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை
கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை
கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை
கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை
கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை
கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை
கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை
கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை

A. R. R. HAIR DRESSERS

89, Church Road,
Mattakuliya,
Colombo - 15.
Tel : 0112527219

முற்றிலும் கவிதைகள் பெற்று சுவை

எல்லா மொழிக்
கவிதைகளையும்
ஒரு பூச்செண்டுக்குள்
மறைக்கின்றேன்
என் மனதில் தேவதைச் சுணை
அலைமோதுகின்றது

வாழ்வின் வசீகரங்களை
அணைத்து
அதன் இழைகளால்
பின்னப்படுகின்றது
அவளது இருப்பும் அசையும்

அவளுடனான
ஸ்பரிசத்தின் நீட்சி
முழு நாட்களையும்
மெல்லத் தின்று தணிகிறது

அவளது புன்னகையின்
ரேகைகளில்
நட்சத்திரங்களின்
கைவிரல் அடையாளங்கள்
என்னில் அவாவுகின்றன

இருளின் ஆட்சியை
அவளிடமே
கொடுத்துவிடுகிறேன்

உயிர்மை கசிகின்ற என்னுள்
அவளின் தூண்டல்
இன்னும் இன்னும்
என் கனவுகளில் நடக்கின்றது

இதயம்
- எஸ்.வஸ்ம் அக்ரம்

என் அர்ப்பணத்தை
அப்படியே எடுத்து இழுத்து
தனக்குள் பவ்வியமாக
பத்திரப்படுத்தும்
அந்த நொடிக்குள்
கரைகின்றது மனது

என் உணர்வின்
புள்ளிகளில் தங்கும்
அவளின் எல்லைகளில்
வசந்தத்தின் பனிமூட்டம்
தடம் பதிக்கின்றது

நான் தவழுகிறேன்
அவள் கடைசியாக சிந்திய
முத்தத்தை மீட்பதற்கு ...

கே. ஜயதிலக நவீன சிங்கள இலக்கிய முன்னோடிகளில் ஒருவர்

- எம்.எம்.மன்ஸூர்

சிங்கள இலக்கிய உலகிலே மறக்க முடியாத ஒரு பெரிய கே.ஜெயதிலக. மாபெரும் எழுத்தாளரும் படைப்பாளியுமாக விளங்கி அண்மையில் காலஞ்சென்ற நவீன சிங்கள இலக்கிய முன்னோடிகளில் ஒருவராகத் திகழ்ந்த கே.ஜெயதிலக மறைந்த இலக்கியவாதி மாட்டின் விக்கிரமசிங்கவின் இடத்தில் வைத்து மதிக்கப்படுபவர்.

1926ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 27ம் திகதி பிறந்த கே.ஜெயதிலக, தனது ஆரம்பக் கல்வியை ரதாவான கலவன் பாடசாலையில் கற்று வித்தியோதய பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளராக கடமையாற்றியவர். இவர் லண்டன் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரியுமாவார். அதேபோல ஸ்ரீ ஜயவர்தன பல்கலைக்கழகத்தால் பேராசிரியர் பட்டமும் வழங்கி கௌரவிக் கப்பட்ட ஒரு கல்விமானாகவும் இருக்கின்றார். தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் எழுத்தாளர் மத்தியில் கே.ஜெயதிலகவுக்கு அலாதியான ஓர் இடம் உண்டு. சகலரிடமும் அந்நியோன்யமாகவும், அன்பாகவும், பண்பாகவும் பழகும் இயல் குணமுடைய கே.ஜெயதிலகவை சகலரும் மதிப்பும் மரியாதையுடனுமே போற்றி வந்தனர்.

இலங்கையின் தென் மாகாணத்திலே சியனா கோறளை பல கல்விமான்களை, பேராசிரியர்களை, எழுத்தாளர்களைப் படைப்பாளிகளைத் தந்த ஒரு பெறுமை மிக்க ஒரு பிரதேசம். மறைந்த புகழ் பூத்த எழுத்தாளர் மாட்டின் விக்கிரமசிங்கா, மககமசேகர, காலஞ்சென்ற பியசேன, நிஸ்ஸங்க போன்ற அறிஞர்களைத் தோற்றுவித்த ஒரு பிரதேசம் என்பதில் அப்பிரதேசம் பெருமையடைகிறது. இவர்களைத் தவிர இன்னும் பல கல்வியாளர்களும், படித்தவர்களும் தோன்றியுள்ளனர். ஒருகாலத்தில் லேக்ஹவுஸ் நிறுவனத்தின் 'தினமின்', 'சிலுமின்' போன்ற நாளாந்த வாராந்த வெளியீடுகளில் பிரதம ஆசிரியர்களாகக் காணப்பட்டவர்கள் இந்த சியனா கோறளையில் பிறந்தவர்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

அதேபோல சியனா கோறளையில் பிறந்த கே.ஜெயதிலகாவும் இலக்கிய வானில் மின்னும் நட்சத்திரமாகக் காணப்பட்டார். இவர் மூலமாக சிங்கள இலக்கியம், சிங்கள மொழி என்பவற்றுக்கு அளப்பரிய சேவை செய்யப்பட்டு விருத்தி கண்டுள்ளன. அரை நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக நாவல், சிறு கதை, விமர்சனம் என்பனவற்றின் மூலமாக சிங்கள இலக்கியத்தைப் போஷித்தார். அவர் ஒரு தேசியவாதி மாத்திரமல்லாமல் அறிஞர்கள்

வரிசையில் விவேக இடம் வகிக்கிறார். இந் நாட்டில் நடக்கும் காரியங்களை அவர் அவ தானித்து வந்தார். எமது கல்விமான்கள் என்ன செய்கிறார்கள், சாதாரண பொது மக்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பவற்றைப் பொதுமையுடன் அவதானிக்கும் குணமுடையவராக இருந்தார். மாட்டின் விக்கிரமசிங்க போன்றோருடன் பழகியதில் பெற்ற அனுபவங்களைத் தொடர்ந்து கடைபிடிக்கக் கூடியவராக இருந்தார். அவர் சகல அம்சங்களிலும் புதிய பாதையில் பயணிக்க எடுத்த முயற்சிகள்தான் எழுத்தாளர்கள் எவ்வகையிலேனும் அடுத்தவர்களை விட ஒரு விவேக படி முன்னணியில் இருக்க வேண்டும் எனக் கருதியது.

கே.ஜயதிலக அதிகமாக கிராமத்தை நேசித்தார். தற்கால எழுத்தாளர், வாசகர் மத்தியில் இருக்கக் கூடிய குணாதிசயங்கள் அல்லது பொறுப்பு இவரிடம் எவ்வாறு அமைந்தது எனின் அவர் அளவுக்கு அதிகமாக கிராமத்தை நேசித்ததுதான். கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய விடயங்கள் கிராம மக்களிடம் காணப்பட்ட வாழ்க்கை முறைமைகள், நடை உடை பாவனை, கலாச்சாரம் என்பனவற்றைத் தனது எழுத்துக்குள் கொண்டு வந்தார். எமது நாடு இவ்வாறுதான் பயணிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு கோட்பாடு அவரிடம் காணப்பட்டது. சந்தியா தேசிய போன்றவற்றில் அதனைக் காண முடியும். அவரது சிறுகதைகளை வெறுமனே வாசித்து விட்டு தூரப் போடும் ஒன்றல்ல. அவரது கதைகளில் யதார்த்தம் பொதிந்து இருக்கும் மனதிலே ஒரு சலனத்தை ஏற்படுத்தும், சில கவலையை வரவழைக்கும். அதற்கான காரணத்தைக் கண்டறிய வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தி விடும். அதனால்தான் இவரது படைப்புக்கள் சிந்தனைக்குரியன என்று சொல்லப்படுகிறது.

கே.ஜயதிலக நாவல், சிறுகதை, விமர்சனம், கவிதை, நாடகம், காவியம் எனப் பல்வேறு வகையான இலக்கிய வகைகளை சிங்கள இலக்கிய உலகுக்குத் தந்துள்ளார்.

இவர், புஞ்சிராலகே மரணய (புஞ்சிராலயின் மரணம்), ராஜபக்ஷ வலவ்வ, மது சம்பந்தய (மீண்டும் தொடரும்), மாயா மாளிகா (மாய மாளிகை), சரித துனக் (மூன்று பாத் திரங்கள் அல்லது மூன்று வேடங்கள்), தெலொவட்ட நதிய (இரு உலகுக்கு நதி), பியாசக வஸ்து (தந்தையும் செல்வமும்), அப்ரசன்ன கதாவ, பிதா மக, அர்த நவக தாவக், அதிஷ்டானய (இலட்சியம்), புஞ்சிரா, மகல்லகுவே பிரேம கதாவ (ஒரு வயோ திபனின் காதல் கதை) போன்ற நாவல்களையும்,

தொனிம சித்தம (நிறைவுறாத சிற்பம்), அதீரணய, வஜிர சம்பத, புணருப்பத்தி, எக்க கேய் அவுருந்த, தியளிய ஆபச யய் போன்ற சிறுகதைத் தொகுதிகளையும்,

சாஹித்திய இலக்கிய சிந்தனைகள், சமூக முன்னேற்றமும், இலக்கியத்தைப் பற்றியும், இலக்கிய விமர்சனப் போராட்டம், விதியின் விமர்சனம், நவீன சிங்களக் கதைகளுக்கு கலாசாரப் பின்னணிகள், இலக்கிய உருவாக்கத்தின் மூல நூல், நாவலும் சமூகமும், சிங்களப் பேச்சுக் கலையின் வெளிப்பாடு, ஜாதக இலக்கியமும் வெஸ்ஸந்தர நாடகமும், நகராதிபதி போன்ற விமர்சன நூல்களையும் தந்ததோடு சிறுவர் இலக்கிய நூல்களையும் தந்துள்ளார்.

அவை : முன்னோக்குபவர்கள், சிறிய மேகமும் சின்ன மகனும், கிழிஞ்சல் பூனை, ருங், ருங், ருங் ருங், கதை நூல், அண்ணனும் தங்கையும், கடிகாரமும் அழகிய

பள்ளைகளும், காட்டுச் சண்டை, மிஹிபட்ட சுரபுர, பிரபோதயவின் புதினக் கதைகள், ருவன் குமாரி, டிங்கி என்பனவாகும்.

இது தவிர வியங்கியா (மகம சேகர), குதுகொத் ரசனா, புஞ்சி பவே கலவெனா, நவீன சிங்கள இலக்கிய இலக்கண மூல நூல், சீகிரிக் கவிதைகள், நிர்மானம், விமர்சனத்துடன் கவ்சிலுமின மகாகாவியம் - 1, நாட்குறிப்பு, விமர்சனத்துடன் கவ்சிலுமின மகாகாவியம் - 2, புஞ்சி புஞ்சி நுவனினா போன்ற நூல்களையும் தந்துள்ளார்.

இதுதவிர விமர்சன சாஹித்திய சித்த சகராவ, விமர்சன சகித பறவி சந்தேசய, சீகிரி பாடல்கள் போன்ற நூல்கள் பிறமொழிகளுக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. அதே போன்று சில கதைகள் பல்கலைக்கழக பாடத்திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. பயிற்சிச் சிறுகதையாளர்களுக்கு இது பெரிதும் உதவக் கூடியது.

கே.ஜயதிலக எப்பொழுதும் அடுத்தவரின் உதவியை நாட விரும்பாதவர். தனது முயற்சியினாலே சிங்களம், ஆங்கிலம் என்பவற்றை கஷ்டத்துக்கு மத்தியில் கற்றுத் தன்னைச் செம்மைப்படுத்திக் கொண்டவர். இன்றைய காலத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைய பரம்பரையினர் அடுத்தவர்களின் உதவியில்தான் தங்கியிருக்கின்றனர். கே.ஜயதிலகாவின் படைப்புகளை அணு அணுவாக ஆராய வேண்டும், ஆழிந்து படித்து அவர் கூறும் கருத்துக்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர் திறம்படக் கல்வி கற்று அதன் மூலம் எழுத்துப் பணி செய்து தனது நாட்டுக்கு செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்துவிட்டு மங்காப் புகழுடன் மறைந்துள்ளார்.

அவர் பராஜிதயோ (தோல்வி கண்டவர்

கள்) என்ற ஒரு நாவலை எழுதினாலும், 'தனது வாழ்வில் தான் தோல்வி கண்டவன் அல்ல, சமுதாயத்துக்கு ஒவ்வாத கருத்துக்கள் எதனையும் முன்வைக்கவில்லை' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர் ஓர் இலக்கியவாதி என்ற வகையில் எமது சமூக விஞ்ஞானத்தைப் போசிப்பதற்காக கருத்துள்ள வகையில் பங்காற்றியவர். எழுத்தாளர் மாட்டின் விக்கிரம சென்ற வழியில் சென்று யதார்த்தத்தை இலக்கிய சம்பிரதாயங்களில் தனது முத்திரையைப் பதித்தவர் மாத்திரமல்லாமல் எதிர்காலத்திலும் படிக்கக்கூடிய அநேக நூல்களைத் தந்த ஓர் எழுத்தாளர். இலங்கையில் உள்ள சிறந்த நூல்களில் சிரேஷ்ட நூலாக மதிக்கப்படும் 'கவ்சிலுமின்', 'சீகிரியக் கவிதைகள்' போன்றவற்றில் உள்ள அர்த்தங்களை விளக்கும் திறமைகள் அவரிடம் காணப்பட்டது.

கே.ஜயதிலகவைப் பற்றி இன்னும் குறிப்பிடுவதாக இருந்தால் கலாச்சார அமைச்சில் நீண்டகாலம் கலா மண்டல சபையின் தலைவராகவும், இலக்கிய மன்றத்தின் உப தலைவராகவும், வெளியீட்டுச் சபையின் தலைவராகவும் இருந்து இலக்கியத்துக்கும் மொழிக்கும் சேவை செய்துள்ளார். இவர் 16 நாவல்களையும், 8 சிறுகதைத் தொகுதிகளையும், 9 இலக்கிய விமர்சன நூல்களையும், 12 சிறுவர் நூல்களையும், ஒரு நாடக நூலினையும் எழுதி இந்நாட்டு சந்ததியினருக்கு விட்டுச் செல்வதற்கு தனது பேனாவைப் பயன்படுத்தினார். அதுமாத்திரமல்லாமல் மனிதப் பண்புகளை, மனிதத் தன்மையை மதிக்கும் பிள்ளைப் பரம்பரை ஒன்றைத் தோற்றுவிப்பதற்காக கிராமிய மணம் கமழும் பண்புகளுடன் பிள்ளைகள் உருவாக வேண்டும் எனக் கனவு கண்டார். பிள்ளைகளின் தன்மை

களையும், அவர்களது மனங்களைப் புரிந்து கொண்டு பல புத்தகங்களையும், நாவல்கள், சிறுகதை, கவிதை மற்றும் விஞ்ஞானக் கருத்துவேறுபாடு கொண்ட சிந்தனைக் கருத்து வெளிப்பாடு சம்பந்தமாக புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்த தனது பேனாவைப் பயன்படுத்தினார்.

எமது நாட்டில் மூன்று தசாப்த காலமாக மக்கள் எதிர்நோக்கிய பின்னடைவையிட்டு அவர் கவலை கொண்டார். அக்காலத்துக்குள் ஏற்பட்ட கலாச்சாரப் பின்னடைவுகள், ஒழுக்க விழுமியங்களின் வீழ்ச்சி, மனிதத் தன்மை அற்றுப் போனது சம்பந்தமாக எண்ணி அதனைவிட வேறு வழிகளில் எழுத அவரது சிந்தனா சக்தியைச் செலவிட்டார். அத்தகையதொரு யுகபுருஷர் அவர் என்று சொல்லலாம்.

மேலும் நூல் வெளியீடுகளில் அவர் அதிகம் தனது கவனத்தைச் செலுத்தினார். இலங்கை நூல் வெளியீட்டுச் சபையின் ஆரம்பத் தலைவராக இருந்து செயல்பட்டு வந்திருக்கிறார். பின்னர் வெளியீட்டாளராக இன்னும் கற்று முன்வந்து இலங்கையில் நூல் வெளியீட்டுத் துறையை மேலும் விருத்தி செய்து ஒரு நிறுவன கட்டமைப்புக்குள் கொண்டு வருவதற்கு முன்னோடியாகி மாபெரும் சேவையாற்றியுள்ளார். அதனால் எமக்கு இந்நாட்டில் இன்னும் அதிகமான நூல்களை வெளியீடு செய்ய வேண்டிய தேவை இருக்கிறது. அவற்றை வாசகர் மத்தியில் கொண்டு செல்ல வேண்டிய கடப்பாடும் உள்ளது.

சிறந்ததொரு சிங்கள இலக்கிய வாதியை, படைப்பாளியை, கல்விமாண சிங்கள இலக்கிய உலகம் இப்பொழுது இழந்திருக்கிறது. தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு

அது அவ்வளவாகத் தாக்கத்தைத் தராவிட்டாலும் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் அதுவும் படித்தவர்கள் மத்தியில் அதனை ஓர் இழப்பாகவல்லாமல் பேரிழப்பாகவே கருதுகிறார்கள். தமிழ்ப் பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பியை இழந்து அந்த இடத்தை நிரப்ப முடியாமல் தமிழ் இலக்கிய உலகு எத்தகைய தாக்கத்தைப் பெற்றிருக்கிறதோ அதைப் போன்றதொரு தாக்கத்தை கே.ஜயதிலகவின் இழப்பு சிங்கள இலக்கிய உலகில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதுதான் உண்மை. அவர் தனது 85வது வயதில் காலமானார்.

இறுதியாக கே.ஜயதிலக தான் காலமாய்ப் போவதற்கு இரண்டொரு மாதங்களுக்கு முன்னர் எழுதிய கவிதை ஒன்றைத் தந்து இக்கட்டுரையை முடிக்கலாம் என எண்ணுகிறேன். இந்தக் கவிதையைப் படிக்கும்போது வங்கக் கவிஞர் ரவீந்திரநாத் தாகூர் தனது இறுதிநாட்களில் எழுதிய கவிதை ஒன்றை எனக்கு ஞாபகமூட்டுகிறது. உங்களுக்கு எப்படி? படித்துப் பாருங்கள்.

நான் இங்கு வரும்பொழுது
நிலச் சோலையில் பல வர்ண நிற
மலர்கள் மலர்ந்திருந்தன.
எல்லா இடங்களிலும்
வாசனை நிரம்பிக் காணப்பட்டது.
மலர்களால் நிரம்பிய வசந்தம்
எத்தகைய அழகானது.
இப்பொழுது வசந்தம் முடிந்து விட்டது.
மலர் நிரம்பிய கொத்துக்களில்
காய் காய்ப்பதற்குத் துடிக்கிறது
அது சுனியும் போது
சுவை தரும் என்றாலும் அதுவரை
என்னால் காத்திருக்க முடியாது,
நான் உடனடியாகப் போக வேண்டும்.

கடிதங்கள் :

மல்லிகை ஜீவா

ஒரு தனி மனிதனின் அயராது உழைப்பில் முகிழ்ந்ததே மல்லிகை எனலாம்.

மல்லிகைப் பாதையைப் பின்னோக்கிப் பார்த்தால், எந்த அளவுக்குச் சகிப்புத் தன்மையும், பொறுமையும் கையாளப் பெற்றதென்பது நன்கு புலனாகும்.

சஞ்சிகை என்னும் போது, பிரதம ஆசிரியர், உதவி ஆசிரியர், சஞ்சிகைக் குழு என்றெல்லாம் அறிமுகப்படுத்துவது வழக்கம். மல்லிகையோ அவ்வாறின்றி எல்லாப் பொறுப்புக்களும் ஒருவரின் நேரடிப் பார்வையில் வெளிவருகின்ற தென்றால், அஃதொரு மகத்தான சாதனையல்லவா?

அச்சகத்திலிருந்து அஞ்சற் பெட்டி வரை கொண்டு சென்று, மல்லிகை வாசனையை ஈழம் முழுக்கப் பரப்பி வருபவர் மல்லிகை ஜீவா அவர்கள்.

70களில் எச்.எம்.பி.யால் துவக்கப் பெற்ற முஸ்லிம் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் பதுளைப் பிரதிநிதியாக நான் செயற்பட்ட போது, ஒருநாள் ஜீவா அவர்களை எனக்கு அறிமுகஞ் செய்து வைத்தார், திக்குவல்லை கமால்.

அன்று, அலுவல்களுக்கு மத்தியிலும் ஜீவா அவர்கள் இலக்கியம் பேசுவதைக் கேட்டேன்.

கதை, கட்டுரை, பேச்சு என்று பல துறைகளிலும் முத்திரை பதித்த ஜீவா அவர்கள், இன்றும் அதே பாணியில் தளராது பேசுவதையும், எழுதுவதையும் காணும்போது, மகிழ்ச்சியாக இருக்கின்றது.

மல்லிகை வெளியீட்டோடு நின்று விடாமல், மல்லிகைப் பந்தல் புத்தக வெளியீட்டு நிறுவனமொன்றையும் ஆரம்பித்து காரியமாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார்.

கொழும்புக்கு வந்தால், என்னையும் ஒருக்கால் சந்தித்துப் போங்கள் என்று அன்பொழுக்க அழைப்பு விடுக்கும் ஒரே ஒரு எழுத்தாளர் ஜீவா தான்.

மல்லிகை ஜீவாவின் சஞ்சிகைச் சாதனை கின்னஸ் புத்தகத்தில் இடம்பெற வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகின்றேன்.

மல்லிகை ஒரு செடியுமல்ல, கொடியுமல்ல, வைரம் பாய்ந்த ஒரு மரம்.

பதுளை.

சாரணா கையூம்

2012 மார்ச் மாத மல்லிகை இதழ் அட்டைப்படத்தில் மூத்த இலக்கிய வாதி பதுளையைச் சார்ந்த கலா பூஷணம் சாரணாகையும் அவர்களின் புகைப்படத்துடன் வெளியானது மிகவும் மகிழ்ச்சியான விடயமாகும். இதற்கு முன் அமரர் தமிழோவியன் அவர்களின் புகைப்படத்துடனும் மல்லிகை வெளிவந்தது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

இம்மாதம் 24ம் திகதி காலை 10 மணிக்கு பசறையிலுள்ள சனில் சாந்த (சரத்) அவர்கள் சிங்களத்தில் எழுதிய கடு மணல் நூல் வெளியீட்டு விழாவை மிகவும் சிறப்பாக பசறை இலக்கியப் பேரவையினர் பசறை பிரதேச சபைக் கேட்போர் கூடத்தில் ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். இவ்விழாவிற்கு சிறப்பு அதிதிகளாக மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா, திக்குவல்லை கமால், மொகமட் ராசுக் மற்றும் பலர் கலந்து சிறப்பித்தனர். இந்த விழாவில் தமிழ் பேசும் மக்களும், சிங்கள மக்களும் கலந்து கொண்டமை சிறப்பம்சமாகும்.

நூல் வெளியீட்டு விழாவைத் தொடர்ந்து ஐக்கிய தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கம் அதன் பதுளை காரியாலயத்தில் ஊவாவிலுள்ள எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், கலைஞர்கள், ஊடகவியலாளர்கள் மற்றும் இலக்கியப் பிரியர்களின் ஒன்று கூடல் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. இந்த ஒன்று கூடலின் போது டொமினிக்

ஜீவா அவர்கள் மல்லிகையின் வரலாற்றை இரத்தினச் சுருக்கமாக தெளிவுபடுத்தியதோடு, அவரின் போராட்ட வாழ்வு இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு மிகவும் எடுத்துக் காட்டாக அமைந்திருந்ததோடு இந்த ஒன்று கூடலினால் ஊவாவிலுள்ள எழுத்தாளர்கள் 'புத்துணர்ச்சி' யடைந்து எதிர்காலத்தில் சுறுசுறுப்பாக செயல்படக் கூடியதாகவும் அமைந்தது.

இந்த ஒன்று கூடலின் பின் பண்டாரவளையில் அமைந்துள்ள ஊவா சமூக வானொலி சேவையின் தமிழ் நிகழ்ச்சி தயாரிப்பாளர் எம்.அசோக் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்திருந்த தேசத்தின் எதிர்காலம் என்ற நிகழ்ச்சியில் சுமார் ஒன்றரை மணித்தியாலம் நேரடி நேர்காணலில் டொமினிக் ஜீவா, திக்குவல்லை கமால், மொகமட் ராசுக் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர். இந்த நிகழ்ச்சியில் பல பாகங்களிலிருந்தும் பலர் இவர்களுடன் நேரடியாகத் தொடர்பு கொண்டு, மல்லிகை மற்றும் இலக்கியம் சம்பந்தமாகவும் வினாவினார்கள்.

ஊவாவிற்கு விஜயம் செய்து இலக்கியம் சம்பந்தமான நிகழ்வுகளில் கலந்து சிறப்பித்தமை வரலாற்று முக்கியமானதால் இம்மூவர்களுக்கும் இலக்கியப் பிரியர்களின் நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

பதுளை. ஆ.முத்துலிங்கம்

சுவப்புக் கோடு!

- எம்.எம்.ராப்

அழகு மிகுந்த சேலை கட்டி
அதற்கு ஏற்ற பொட்டும் வைத்து
அரை நொடியில் முகம் திருத்தி
அவசரமாய்ப் பள்ளி செல்லும்
உயிருள்ள இயந்திரம் நான்!

அதிகாலை கண்விழித்து
அரையிருட்டில் அடுப்பெரித்து
விடியும்வரை வாசல்கூட்டி
வெளிச்சம்வர கடைக்கு ஓடி
கட்டிலருகே தேனீர் வைத்து
கணவனைத் துயிலெழுப்பும்
கலியுகத்து நளாயினி நான்!

இரவிரவாய்க் குறிப்பெழுதி
இடதுகையால் தொட்டிலாட்டி
குழாய்நீரில் துணி துவைத்து
குளிக்கும்போது அழுது தீர்த்து
படியேறித் துணி உலர்த்தி
பாதம் நோக மடித்து வைக்கும்
பற்றரியில்லா ரோபோ நான்!

குழந்தைகளை வெளிக்கிடுத்தி
குழப்படிக்குப் பதில் கொடுத்து
அவசரத்தில் பவுடர் அப்பி
ஆட்டோவுக்குள் தலை சீவி
கடிகார முள்ளோடும்
சதிராடிப் போராடும்
சாட்டையில்லாப் பம்பரம் நான்

பசி வந்து வயிறு கிள்ள
பானோடு பன்னும் வாங்கி
பாதியிலே கடித்து விழுங்கி
கதவோரம் செருப்புத் தேடி
தெருமுனையில் பஸ் பிடித்து
பந்தயத்துக் குதிரை போலே
பாய்ந்து நானும் ஓடிவந்தால்...
வருகை தரும் பதிவேட்டில்
இரக்கமின்றிச் சிரித்திருக்கும் -
அந்த இதயமில்லாச்
சிவப்புக்கோடு!

இப்படிப் பெண்பார்க்கும் படலத்திற்கு ஈடுகொடுக்க நேர்வது எத்தனை யாவது தடவை என்று ரமாவுக்கு ஞாபகத்திலில்லை. அப்படி ஒரு பழக்கம் அல்லது நடைமுறை தொடங்கி கிட்டத்தட்ட ஒரு யுகமே முடிந்துபோன மாதிரி கணத்த ஒரு மனக்கணக்கு. எத்தனை பேர் வந்து பார்த்தாலும் பதில் ஒன்றுதான். வழமைபோல் பிடிக்கவில்லை என்று முகத்துக்கு நேராகவே சொல்லி விட்டு போய்விடவும் கூடும். அப்படிச் சொல்ல வருகிறவனிடத்தில் என்ன மனோவசியத்தை எதிர்பார்த்து அவளது இந்தக் காத்திருப்புக் கணங்க ளெல்லாம். அவன் சராசரி ஆண்மகனாகவே, ஒரு பெண்ணின் புறம்போக்கு உடலில் மட்டுமே பற்றுக் கொண்டவனாகவே இருந்துவிட்டுப் போகட்டும். அவனால் அப்படி எதிர்பார்க்கப்படுகின்ற அந்தப் புறம்போக்கு உடல், செளந்தர்யமான ஓர் அற்புதக் கண்காட்சி லயத்துடன், ஒளி பளீரிட அவன் முன் நின்று பிரகாசிக்கின்ற சோபைக் கதிர்களுடன் திகழ முடியாமல் போனது அவளது துரதிஷ்டமே. அதற்கு அவள் கொடுத்து வைக்கவில்லை.

வயதுக்கு மீறிய உடல் வளர்ச்சியும், அதற்கேற்ப அதீத பருமனும் கொண்ட மிகவும் குரூர அழகு வெறிக்கும் ஓர் இருண்ட யுகத்து நிழல் பேதை அவள். அந்த நிழல் சஞ்சார இருப்பினிடையே சராசரிப் பெண்களைப் போல,

அதிலும் சற்றுக் கூடுதலாக, வாழ்வின் இனிமை இருப்புக் கணங்களைத் தேடி யலையும் பரிதாபகரமான அவள் மன தின் இடறல் நிலை. இதற்கு ஈடு கொடுத்து, அவள் துருப்பிடித்த கணங் களை எதிர்கொண்டு, அலைந்து வாடிய நிழல் சம்பவங்கள் ஏராளம். அதில் ஒன்றுகூட உயிர் பெற்றதாக எழுந்து வந்ததில்லை. இனி வரவும் போவ தில்லை. அதை எவ்வளவு தூரம் எடுத் துச் சொன்னாலும், அம்மாவுக்குப் புரி கிறபாடாயில்லை. அவள் அழுத்தமான வரட்டுப் பிடிவாதத்துடன் இன்னும் அவளை இருட்டில் தள்ளி விடுவதி லேயே குறியாக இருந்தாள். அது எவ் வகையான இருட்டு. அவள் மனோ நிலையிலேயே அதை அனுபவ வெளிச் சமாக உணர முடியும். அம்மாவுக்கு அது ஏன் புரியமாட்டேனென்கிறது.

- ஆனந்தி

ரமா ஒரே மகனென்பதால், ஒரு வனைக் கலியாணச் சந்தையில் நிறுத்தி, விலை கொடுத்து வாங்கச் சீதனமென்ற பெயரில் திரண்ட சொத்து இருக்கிறது. இந்தச் சொத் துக்கு ஆசைப்பட்டு ஒருவன் வரா மலா போவான். எப்படியும் இது நடக்குமென்பது அம்மாவின் கணிப்பு. அதனால் மீண்டும் அவளின் தவறான கணிப்புக்கு இலக்காகி, ரமாவின் தலை உருளும் நிலை. அவளைத் தெரிந்து கொண்டே தீக்குளிக்க வைக்கும் பிரயத்தனம்.

அன்றைய பொழுது அப்படித் தான் விடிந்தது. உயிர் மங்கிய ஒரு மாலை நேரம். அம்மாவின் ஆசைக்கு இணங்க மறுத்து அவள் எதிர் மறையாக நின்றகொண்டிருந்தாள். அவளுக்காக அம்மா புதிதாக ஓர் அட்டியல் வாங்கி வைத்திருந்தாள். அவளை அலங்கரிப்பதற்காக உறவுக் கார்ப் பெண்ணொருத்தியைக் கூட அழைத்திருந்தாள். அவளோ வந்ததும் வராததுமாக அந்த அட்டியல் குறித்தே கருத்துக் கூறினாள்.

“இது நன்றாயிருக்குமா” என்று தானே கேள்வியையும் கேட்டு வைத் தாள். அந்தச் சூட்டை உள்வாங்கிய வாறே ரமா நொறுங்கிப் போய் நின்றி ருந்தாள். அம்மாலை நோக்கித் தார் மீகச் சினத்தோடு கண்கள் சிவக்கச் சொன்னாள்.

“எந்தக் கொம்பனுக்குத் தலை வணங்க நான் இப்படியெல்லாம் வேடம் கட்டி ஆடத்தான்

வேண்டுமா? அப்படித்தான் என் மன தைப் பார்க்காமல், நீங்கள் காட்டுகிற சொத்துக்கு ஆசைப்பட்டு வந்தாலும், நான் உருப்படுவேனா? எனக்கென்று ஒரு மனமிருக்கல்லே. அதை வாழ வைக்க நானே ஒருவனைத் தேடிக் கொள்ளலாம்தானே.”

“நீ என்ன சொல்கிறாய் ரமா?”

“காலம் பதில் சொல்லும்.”

அன்றைய நாடகம் அவளைப் புறந்தள்ளும் வெறும் ஒப்பனை நாடகமாகவே நடந்தேறியது. அதில் மனம் மீண்டும் ஒருதடவை குடு பட்டுத் தோல் கருகிப் போனதுதான் கண்ட பலன். அதன் பிறகு ரமா முற் றாக நொடித்துப் போனாள். ஒரு நித்திய சிறைக் கைதி போல, அறையே தஞ்சமெனக் கிடந்தாள்.

ரமாவின் தமையன் பாலு வவுனி யாவில் கடை வைத்திருந்தான். புட வைக்கடையும், பலசரக்குக் கடையு மாக இரு கடைகளை அவன் திறம்பட் றிருவகித்து வந்தான். புடவைக் கடைக்குக் கணக்கெழுத புதிதாக ஓர் ஆளைப் போட வேண்டியிருந்தது. வீட்டிற்கு வந்து ரமாவின் தளம்பல் நிலையை உணர்வுப்பூர்வமாக அறிந்து கொண்ட பிறகு, அம்மாவிடம் உறுதி பட அவன் கூறினான்,

“அம்மா! ரமாவின் நிலைமை யைப் பார்க்கச் சங்கடமாக இருக்கு.”

அதற்கு அம்மா கேட்டாள், “கல் யாணமும் கைகூடி வரேலை. இனி எப்ப சரி வருமோ தெரியாது. இனி

ஒன்று பாபபதாக இருந்தாலும், அவளை இணங்க வைக்க முடியுமா தெரியேலை. அவ்வளவு தூரம் வந்து போனவர்களாலே அவளின் மனம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கு. இது லேசில் ஆறுகிற காரியமில்லை. இதற்கு மாற்று மருந்தாக உன்னிடம் ஏதும் யோசனை உண்டா?”

“அதுதான்மா நானும் யோசிக்கிறேன். இவள் என்னோடு வவுனியா விற்கு வரட்டும். அவளைப் புடவைக் கடையிலை கணக்கு எழுத வைக்கலாம். அவள் மனதிற்கும் ஒரு மாறுதல் கிடைத்த மாதிரியிருக்கும். அவள் வந்து எங்கனோ இருக்கட்டும். இதற்கு அப்பா ஒன்றும் சொல்ல மாட்டார்தானே. அவருக்கு எங்கள் கஷ்டங்கள் பிடிபடாத தனி உலகம். ரமாவின் துயரம் அவர் மண்டைக்குள் ஏறப்போவதில்லை. மூன்று வேளையும் வயிறை நிரப்பிக் கொண்டிருந்தால் போதும் அவருக்கு. ரமா என்னோடு வந்த பிறகு, நிரந்தரமாக அதைச் சகித்துக் கொள்ளலாம். என்ன சொல்லுறியள்?”

“அவர் எப்படியோ, எனக்கு இப்ப ரமாவை நினைக்கத்தான் மனசுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கு. பார்ப்பம். இடம் மாறிய பிறகாவது அவளுக்கு விடிவு கிடைக்காதா என்று பார்ப்பம்.”

தமையனுடன் வவுனியாவிற்கு வந்த பிறகு, ரமா தான் சமூகத்தால் கைவிடப்பட்ட பழைய சோகங்களுையே அடியோடு மறந்து போனவ

ளாய், தன் வேலையோடு அப்படியே மனம் லயித்து ஒன்றிப் போனாள். புடவைக் கடைக்கு வேலைக்கு வருவதால் தினசரி பல்வேறுபட்ட மனிதர்களையும் இலகுவாகச் சந்திக்க முடிகிறது. அவர்களோடு மனம் ஒன்று பட்டுப் பழகும் போதெல்லாம், தன் மீதுள்ள கரிசனையற்ற போக்கு இயல்பாகவே விட்டுப்போகும்.

கடைக்கு அடிக்கடி சிங்களவர்களும் வருவதால், பாலுவின் வாய் மொழியாகக் கேட்டு, சரளமாகவே சிங்களம் பேச அவளுக்கு வந்தது. அதிலும் வசந்த் என்ற சிங்கள வாலிபன் அந்தக் குறுகிய காலத்திற்குள்ளேயே, கடைக்கு வந்துபோகும் சமயங்களிலெல்லாம், அவளிடம் தனிமையில் மனம் விட்டு நிறையப் பேசுவான். அவளின் முகத்தையே பார்க்கப் பிடிக்காமல், ஓடி மறைந்து போனவர்களிடையே, தனக்கு மிகவும் நெருக்கமான அவனது அந்யோன்யமான உறவாடல், அவளுக்குப் பெரும் ஆச்சரியத்தை அளித்தது. குறை ஏதும் காணாத அவனது அந்த அபிரிதமான அன்பு ஆளுகைக்கு முன்னால், தன்னையறியாமலே அவளிடம் வசப்படுகிற காதலை முதன்முறையாக உணர்வுபூர்வமாக உணர முற்பட்ட போது, அவளால் அதை நம்பமுடியவில்லை. அதற்காகவே அவனை எதிர்பார்த்து, அவள் காத்திருக்கத் தொடங்கிய கணங்கள் அபூர்வமானவை. மனதை மட்டுமே நேசிக்கத் தெரிந்த நடைமுறை சலனங்களுக்கு முற்றிலும் மாறான, அவளிடம் உள்ள

பரிசுத்தமான அபூர்வமான குணம் குறித்து அவள் நிரம்பவே பெருமிதம் கொண்டிருந்தாள். அம்மாவுக்கு முன்பு சொன்ன மாதிரி, ஈடு செய்ய முடியாத தனது வெறுமையை நிரப்ப, வசந்த் என்ற பெயரில், ஒரு தேவபுருஷன் வானிலிருந்து இறங்கி வந்திருக்கும் செய்தி, காலம் பதில் சொல்லும் ஒரு சொற் செய்தியாக அம்மாவைப் போய்ச் சேரும் என்று அவள் நம்பினாள்.

உள்ளத் தூய்மையான அவளின் அக்காதல் குறித்து, பாலு ஒரு சமயம் வெளிப்படையாகவே கேட்டு விட்டான். அவள் அப்போது வீட்டில் ஓய்வாக இருந்தாள். ஒரு ஞாயிறன்று அவனே முதலில் பேச்சைத் தொடங்கினான்.

“என்ன ரமா. நீ ஒரு சிங்களவனைக் காதலிப்பதாக அறிந்தேன். இது சரிவருமே. அதுவும் ஒன்றுபடாமல், பிளவு பட்டிருக்கிற இனம். எப்படிச் சரிவரும். முதலில் அம்மா இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேணுமே.”

“பிறகு அதைப் பற்றி யோசிப்பம். எல்லோரும் கைவிட்டுப் புறந்தள்ளி மறந்துவிட்ட பிறகு, என் உடல் பேதல்களை மறந்து, என்ரை மனசை மட்டுமே ஒருவன் பார்த்துக் காதலிக்க முடிந்திருக்கிறதென்றால், அது பெரிய விடயமில்லையா? அதிலும் நாங்கள் கல்யாணம் செய்து கொள்வதே முடிவாக இருக்கு. இதை ஒரு சவால் மாதிரி நான் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறேன். எத்தனையோ பேரால் நான் கழுவாய் சுமக்க நேர்ந்து வஞ்சிக் கப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படிக்கழுவாய் சுமந்தே பழக்கப்பட்ட என் மனசுக்கு, இது பெரும் ஆறுதலில்லையே. இப்படி சாதி மாறிக் கல்யாணம் செய்தால், ஊர் காறி உமிழுமே என்றுதான் அம்மா கவலைப்படுவா. அது விரித்த நெருப்பு மேடையிலே, அவிஞ்சு போகாமல் நான் புதுப்பிறவி எடுத்திருக்கிறேன். என்ன இப்படிக்குளிர் நிலவாய் மாற்றியது எது? வசந்தின் தன்னைமற்ற, அப்பழுக்கற்ற காதல்தானே. அவர் என் உடம்பைப் பார்க்கவில்லை. மானஸீகமாய், வரண்ட என் உணர்ச்சிகளைப் புரிந்துகொண்டு, அவர் என்னைக் காதலிக்க முன் வந்தாரே. என்னை முதுகில் குத்தி விட்டுப் போன, நெஞ்சில் ஈரமில்லாத சமூகம் அல்லது தனிமனிதர்கள் இதை ஒரு பாடமாக ஏற்றுக்கொள்ளட்டும். அவர்கள் எல்லோரும் பார்க்க, நான் மணமேடையில் என்ன கம்பீரமாகக் களை கொண்டு வீற்றிருக்கப் போறேன். இதைப் பற்றியெல்லாம் அம்மாவுக்கு எடுத்துக் கூற வேண்டியது, உங்களுடைய ஒரு மேலான தாரமீகக் கடமையன்றோ.”

உணர்ச்சி முட்டிப் பேசிவிட்டு, அவள் தன்னைச் சுதாரித்துக் கொண்டு நிறுத்திய போது அமைதி நிலவியது. அவளால் ஒன்றும் பதில் கூற முடியவில்லை. எல்லோராலும் கடுமையாக விமர்சிக்கப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்ட வெறுமையோடு இருந்

தவள்தானே இவள். இவளை முதன் முறையாக வாழ வைக்க ஒரு சிங்கள வனல்ல, இவளை வாழ வைக்கவென வானிலிருந்து ஒரு தேவபுருஷனே இறங்கின மாதிரி இது எல்லோராலும் கொண்டாடப்பட வேண்டிய ஒரு நற்செய்தியாக இருக்கையில், இதை முரண்பாடாகக் கருதி மறுப்புக் கூறத் தான் மனம் வருமா? அம்மாவுக்கு இதை எடுத்துக் கூறுவது என்றை ஒரு தார்மீகக் கடமைதான். பார்ப்போம் என்று கருதி அவன் சத்தியப் பிரகடனம் செய்வது போல, ரமாவை நிமிர்ந்து பார்த்துக் கம்பிரமாய் அவன் சொன்னான்,

“ரமா! இது ஓர் அசாதாரண நிகழ்வுதான். நிராகரித்தவர்களுக்கெல்லாம் சரியான பாடம் கற்பிக்கிற மாதிரி உனக்கு இது நடந்திருக்கு. பங்கமுற்ற உன் உணர்ச்சிகளுக்கு இது ஒரு வடிகால் மாதிரி. காயம் ஆற மருந்து போட்ட மாதிரி உன்னை இந்தக் காதல். இதனுடைய உன்னதத்தைக் கொச்சைப்படுத்துகிற மாதிரி, இன பேதத்தை பூதாசிரியர்களுக்கு கறை பூச நினைக்கிறதே பாவம். எனக்கு இதில் மனவருத்தமொன்று மில்லை. அம்மா நிச்சயம் இதற்கு சம்மதிப்பா. உன்னை வாழ வைக்க முடியாமல் போன சமூகத்திடமிருந்து, இப்படி ஒரு விடுதலை, விமோசனம் கிடைச்சதே நாங்கள் செய்த புண்ணியம். அது கல்லெறியுமே என்பதற்காக மண்டியிட்டு மாற நினைப்பது பெரிய முட்டாள்தனம். ஆருக்காகவும் நீ

உன் காதல் வாழ்க்கையைத் தியாகம் செய்ய வேண்டாம். தலை நிமிர்ந்து நீ வசந்தின் கழுத்தில் மாலை போடலாம். இதற்கு என் ஆசி எப்படியும் உண்டு.”

ஊர் ஒதுக்கினாலென்ன, அண்ணனுடைய இந்த ஓர் ஆசீர்வாதமழையே போதும். காலம் முழுவதும் வசந்ததுடன் வர்ப்பதற்கு. அப்படி வாழ்க்கையை ஒரு வரமாகப் பெறுவதற்கு, நான் எவ்வளவோ கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டுமென்று உணர்வு பூர்வமாய் பெருமிதத்தோடு அவள் தனக்குள் நினைத்துக் கொண்ட போது, அதை ஆமோதிப்பது போலத் தூரத்திலிருந்து கோவில் மணி கணீரென்று கேட்டது.

நமது ஆழ்ந்த அநுதாபங்கள்

மக்கள் கலைஞரும்,
மல்லிகையின் ஆரம்ப
காலகட்டத்தில் மல்லிகையின்
விற்பனவு வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும்
உதவியும் ஒத்தாசையுமாக இருந்து
உதவிய திரு. யாமூர் துரை
சமீபத்தில் சென்னையில்
காலமானார்.

அன்னாரது இழப்புக்காக எமது
ஆழ்ந்த துயரத்தைத் தெரிவித்துக்
கொள்ளுகின்றோம்.

- ஆசிரியர்

சின்னடி

- டொர்னிக் ஜீவா

☒ உங்களுக்குச் ஸ்ரீலங்கா சாஹித்திய மண்டலப் பரிசு வழங்கப்பட்ட போது, அக்குழுவில் அங்கத்துவம் வகித்தவர்களை இப்பொழுது உங்களுக்கு ஞாபகத்தில் இருக்கின்றதா?

சாவகச்சேரி

க.பீற்றர்

☒ தமிழுக்கு அந்தக் காலத்திலேயே படைப்பிலக்கியத்திற்கு எனது சிறுகதைத் தொகுதியான 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்' நூலுக்குப் பரிசுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைப் பத்திரிகைகளில் படித்தபோது, என்னையே என்னால் நம்பமுடியவில்லை. உண்மையாகச் சொல்லுகின்றேன். சிலரது பெயரை ஊகமாகத் தெரிந்து வைத்திருந்தேனே தவிர, திட்டவட்டமாக இன்னார் இன்னார் என்ற மெய்யான பெயர் விபரமொன்றுமே தெரியாது.

❖ ❖ ❖

☒ பல மூத்த எழுத்தாளர்கள் படைப்புலகில் இருந்து அப்படியே ஒதுங்கிப் போய்விட்டனரே, என்ன காரணமாக இருக்கும்?

வவுனியா

க.தவநேசன்

☒ வயது... மூப்பு... இயலாமை!

❖ ❖ ❖

☒ கட்டம் கட்டமாக பொருட்கள் ஒவ்வொன்றினது விலையும் அதிகரித்துக் கொண்டே போகின்றது. மல்லிகையின் விலை ஏன் அதிகரிக்கவில்லை?

கோண்டாவில்

க.தர்மசீலன்

✎ கொஞ்சம் பொதுமக்களை மூச்சுவிட அவகாசம் கொடுங்கள். இலக்கியத்தின் பெயரால் சும்மா அடிக்கடி வாசகர்களைச் சிரமப்படுத்த விருப்பமில்லை. எதார்த்தம் பொருளாதாரப் பிரச்சினையை சிந்திக்கவும் இடையிடையே ஞாபகப்படுத்துகின்றது.

☒ யாழ்ப்பாணம் மல்லிகைக் காரியாலயத்தில் உங்களுடன் கனகாலம் ஒன்றாகக் கடமை புரிந்த சந்திரசேகரம் அவர்கள் உடல் நலமுடன் இருக்கிறாரா?

யாழ்ப்பாணம் எஸ்.மதுசீலன்

✎ வயது காரணமாக தொய்ந்து போய் விட்டார். இடையிடையே இலக்கிய நண்பர்களிடம் அவரது உடல் நலம் பற்றி விசாரித்தறிந்து கொள்வீன். சமீபத்தில் மகன் திலீபன் யாழ்ப்பாணம் சென்றிருந்த சமயம், நீர்வேலிக் கிராமத்திற்குச் சென்று அவரது வீட்டிற்குப் போய் சுகநலம் விசாரித்து வந்துள்ளார். நானும் யாழ் சென்று, அவரது ஊருக்குப் போய் சகோதரன் சந்திரசேகரத்தை நேரில் பார்த்து சுகநலம் விசாரிக்க வேண்டும் என்பதே எனது பேராசை.

☒ சிற்றிலக்கிய இதழ்களைத் தொடர்ந்து நடத்தி வருவதே மிக மிகச் சிரமமான காரியமாகும். கிட்டத்தட்ட அரை நூற்றாண்டுக் காலமாக எப்படிச் சோர்வு தட்டாமல் மல்லிகையை வெளியிட்டுக்

கொண்டு வருகின்றீர்கள்?

சுன்னாகம் அ.தங்கமயில்

✎ மல்லிகை ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே மக்களை நம்பிச் செயற்படும் மாசிகையாகும். எனவே நமது கஷ்ட நஷ்டங்களை எழுத்தில் அவர்களினது கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தோம். உண்மையை நம்புங்கள். மக்களை நம்பும், மக்களை ஆழமாக நேசிக்கும் எவரையும் மக்கள் கைவிட்டு விடமாட்டார்கள். இது நமது அரைநூற்றாண்டுக் கால இலக்கிய அநுபவம்!

☒ சிற்றேடான மல்லிகை இதழைக் கடந்த அரை நூற்றாண்டுக் காலமாக இடைவிடாது தொடர்ந்து நடத்தி வருகின்றீர்களே, அதனது பொருளாதாரப் பின்னணி என்ன? - பலமானதா?

வவுனியா எஸ்.குணநாதன்

✎ உலகப் பெரும் சாதனையாளர்கள் வரலாறுகளைத் தொடர்ந்து படித்து வாருங்கள். பணக்காரனாக இருந்து கொண்டு, அல்லது பணத்தை வைத்துக்கொண்டு சாதனை செய்தவர்கள், அவர்களில் ஒருவரேனும் இல்லை.

அசைக்க முடியாத தன்னம்பிக்கையை மனசில் சுமந்துகொண்டு, விடப் பிடியாக ஒரு காரியத்தைத் திட்டமிட்டபடி செயலாற்றி வந்தாலே போதும். பணம் ஏதோ ஒரு வழியில் பின்னால் தொடர்ந்து வரவே செய்யும். மல்லிகையும் இதே வழி முறைகளைத்தான் கடந்த காலங்களில் பின்பற்றி வந்தது.

☒ சமீபத்தில் ஓர் இலக்கிய நூல் வெளியீட்டு விழாவிற்குப் பசறைக்குச் சென்று வந்ததாகச் செய்தி ஒன்றில் படித்தேன். மலையகத் தமிழ் இலக்கியம் ஆரோக்கியமான திசை வழிகளில் செல்வதாக உணருகின்றீர்களா?

ஆரஎஸ் எஸ்.தனேந்திரன்

✎ சிங்கள இலக்கிய நண்பர் எழுதி, நமது திக்குவல்லை கமாலினால் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிடப் பெற்ற நூல் வெளியீட்டு விழாவுக்குப் பிரதம விருந்தினராக அழைக்கப்பட்டிருந்தேன். சென்று வந்தேன். அத்துடன் பதுளை முத்துலிங்கம் ஏற்பாடு செய்திருந்த ஓர் இலக்கியச் சந்திப்பிலும் கலந்து கொண்டேன். மனசுக்கு ரொம்ப ரொம்ப நிறைவாக இருந்தது. எழுத்தாளர்கள் தலைநகரில் சும்மா குப்பை கொட்டிக் கொண்டிருப்பதை விட, அடிக்கடி மலையகத்திற்குப் போய் வருவது மிகச் சிறப்பான ஒன்றாகும்.

☒ தமிழ்ச் சிற்றேடுகளின் வரலாற்றில் எந்தவொரு சிற்றிதழ்களும் அரை நூற்றாண்டுக் காலத்தைத் தொடவில்லை. மல்லிகை அரை நூற்றாண்டை அண்மித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. இந்த ஐம்பதாவது ஆண்டு ஞாபகார்த்தமாக மல்லிகை என்னத்தைச் செய்ய விரும்புகின்றது?

மூளாய் ஆர்.தேவதேவன்

✎ இன்னமும் இடைக்காலம் இரண்டு வருடங்கள் இருக்கின்றன, அரை நூற்றாண்டுக் காலத்திற்கு. கொஞ்சக் காலம் பொறுத்திருங்கள். சிற்றிலக்கிய ஏடுகளின் வரலாற்றில் ஒரு புதிய அத்தியாயம் படைப்போமோ!

☒ ஆரம்ப காலகட்டங்களில் மல்லிகையில் எழுதி, உங்களுடன் நேச உறவையும், நட்புறவையும் பாராட்டி வந்த, மறைந்த எழுத்தாளர்களை நீங்கள் இன்று எண்ணிப் பார்ப்பதுண்டா?

மட்டுவில் க.கதிரவேலன்

✎ அன்றைய காலகட்டத்தில் மல்லிகையின் தொடர் வரலின் மீது அதிக அக்கறை கொண்டு ஒத்துழைத்து வந்த வரதர், கனக செந்திரநாதன், ஏஜே, செங்கை ஆழியான், நாவேந்தன், தில்லைச்சிவன், ஏ.ரி.பொன்னுத்துரை போன்றோரினது நாமங்களைச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் வேளைகளில் எல்லாம் நான் ஞாபகமுட்டத் தவறுவதேயில்லை.

இவர்களில் பலர் மல்லிகையின் அட்டையில் உருவம் பதிக்கப்பட்டவர்கள் என்பதை ஞாபகமுட்ட விரும்புகின்றேன்.

☒ உண்மையைச் சொல்லுங்கள். கிட்டத்தட்ட அரை நூற்றாண்டுக் காலமாகப் போகின்றது. மல்லி

கையை இத்தனை ஆண்டுக் காலங் களாக வெளியிட்டுக் கொண்டு வருவதில், நட்புமா - லாபமா?

நீர்கொழும்பு அ.சிவநேசன்

உண்மையில் நீங்கள் எந்த உலகத்தில் இருக்கிறீர்கள்? சிற்றிலக்கிய ஏடொன்றைத் தமிழில் நடாத்தி லாபம் சம்பாதித்தவர்கள் இத்தனை கால வரலாற்றில் ஒரு வருமேயில்லை. கையைச் சுட்டுக் கொண்டவர்கள் பலர். மல்லிகைக்கு ஓர் இலக்கிய அத்திவாரமுண்டு. பல இதயப்பூர்வமான நண்பர்கள் ஒத்துழைப்பு வழங்குகின்றனர். சில தனிப்பட்ட வியாபாரிகளின் பாரிய விளம்பரப் பின்னணியும் உண்டு. 'மல்லிகையின் தொடர் வருகைக் காலமான அரை நூற்றாண்டுக் கால மல்லிகையின் தொடர் வரவு' என்ற தலைப்பில் ஒரு நூல் எழுத ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றேன். அந்த நூலில் பல புதிய புதிய தகவல்கள் உங்களுக்குத் தெரிய வரலாம்.

❖ ❖ ❖

இன்று பல வெளிநாடுகளிலும் பரந்து வாழும் மல்லிகை இலக்கிய ரசிகர்கள் மல்லிகையுடன் பழைய நல்லுறவைப் பேணி, நட்புப் பாராட்டி வருகின்றனரா?

சுழிபுரம் எஸ்.அருமைத்துரை

பழைய அந்தக்கால இலக்கிய விசுவாசமுள்ள நண்பர்கள் அடிக்கடித் தொலை

பேசியில் தத்தமது நட்பைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளும் முகமாகத் தொடர்பு கொண்டு கதைப்பார்கள். பலர் இன்றும் அந்தக் காலத்து இலக்கிய நண்பர்களாகவே நட்புப் பாராட்டித் தொடர்பு கொண்டு வருவது மனசிற்கு ஆறுதலைத் தருகின்றது.

❖ ❖ ❖

வளர்ந்து வரும் இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு என்ன சொல்ல விரும்புகின்றீர்கள்?

சண்மூலிப்பாய் எஸ்.மனோகரன்

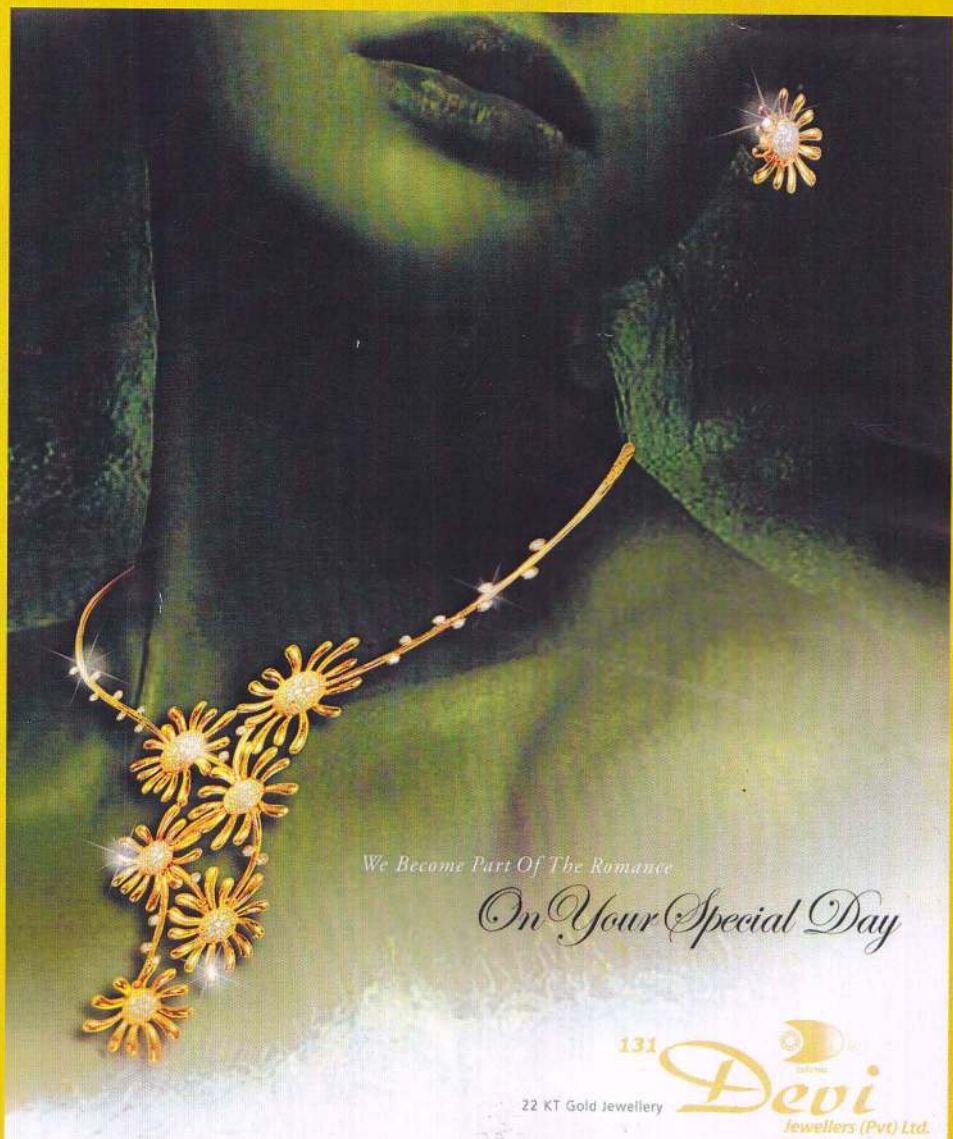
உபதேசம் புரிவது எனது நோக்கமல்ல. எங்களது எழுத்து ஆரம்ப காலகட்டத்துடன் ஒப்பிட்டு நோக்கினால் தாராளமான இளந்தலைமுறையினர் இலக்கிய உலகில் பிரவேசித்திருப்பது நம்பிக்கையையும் உற்சாகத்தையும் தருகின்றது. ஆனால், எழுதுகின்ற ஆர்வம் மேலிட்டுள்ளதே தவிர, அதற்கான தேடல் முயற்சி இளம் பரம்பரையினரிடம் அறவே இல்லை. இலக்கியக் கூட்டங்களுக்கு அறவே வருவதில்லை. இலக்கிய சர்ச்சைகளில் ஈடுபடுவதில்லை. புதிய நூல்கள் வெளிவந்தால் அக்கூட்டங்களில் இவர்களினது முகங்கள் காணப்படுவதில்லை. இலக்கியம் அர்ப்பணிப்பு உணர்வுடன் செயற்படுபவர்களிடம்தான் வந்தடையும். இல்லாது போனால்... இல்லாது போனது தான்...

தற்போது விற்பனையில்

- திருகோணமலை கலை, இலக்கிய வரலாறு - திருமலை நவம் 650.00
- ஈழத்து நவீன ஓவியம் - சு. சிவரெத்தினம் 350.00
- பேராசிரியர் க. கைலாசபதி - வெனின் மதிவானம் 300.00
- இலங்கைத் தமிழியல்: சில பதிவுகள் - கலாநிதி ச. மனோன்மணி 675.00
- யாழ்ப்பாண இராச்சியம் - பேரா. சி. பத்மநாதன் 490.00
- நூல் தேட்டம் - 7 - என். செல்வராஜா 1450.00
- பிற்கால இலக்கண மாற்றங்கள் - க. வீரகத்தி 600.00
- சிறுவர் இலக்கியம் - பேரா. சபா. ஜெயராசா 350.00
- இலங்கையின் இனவர்க்க முரண்பாடு - குமாரி ஜயவர்த்தன 400.00
- தமிழ்க் கவிதைப் பராம்பரியம் - பேரா. கா. சிவத்தம்பி 600.00

குமரன் புத்தக இலலம்
39, 36வது ஒழுங்கை, கொழும்பு 8
தொலைபேசி: 011 2364550, 011 3097608
E-mail: kumbhik@gmail.com

We Become Part Of The Romance

On Your Special Day

131

Devi
Jewellers (Pvt) Ltd.
Personalized Jewellery Since 1987

22 KT Gold Jewellery

Devi Jewellers (Pvt) Ltd. 131, Sea Street, Colombo 11, Sri Lanka. Tel: +94 112 395001-5, Fax: +94 112 327101, E-mail: info@devijewellers.lk